

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ระบบขอความช่วยเหลือโดยการระบุตำแหน่งด้วย GPS

Rescue Positioning System By GPS

โดย

นาย จัษฎศ นรเศรษฐกมล

นาย พลาพันธ์ จิตต์ตำรวจ

นางสาว ศิวาพร กมลสัน

ร.พ.
ว. 2918
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 72971
วัน,เดือน,ปี..... 26 ส.ย. 2550

b. 11149219
i.....

ปฏิญานិพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

ภาควิชา
วิศวกรรมโทรคมนาคม

ผ่านตรวจเรียบร้อยแล้ว
(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ
ดร.วศิน วัฒนศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์และขอสงวนไว้เพื่อใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบขอความช่วยเหลือโดยการระบุตำแหน่งด้วย GPS

Rescue Positioning System By GPS

โดย

นาย ฉัฐยศ นรเศรษฐกมล 46012006

นาย พลาหนที จิตต์สำรวย 46012023

นางสาว ศิวาพร คมสัน 46012030

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน

ผศ.ดร. จีรสุดา โกษิยาภรณ์

ปฏิญญานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2549

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง ระบบขอความช่วยเหลือโดยการระบุตำแหน่งด้วย GPS

Rescue Positioning System By GPS

ผู้จัดทำ

1. นาย ถัสยุต นวเศรษฐกมล 46012006
2. นาย พดานนท์ จิตต์ถาวร 46012023
3. นางสาว ศิวาพร คมสัน 46012030

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผศ.ดร.จิรสุดา โกษิษาภรณ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบขอความช่วยเหลือโดยการระบุตำแหน่งด้วย GPS
Rescue Positioning System By GPS

โดย นาย รัชยศ นรเศรษฐกมล 46012006

นาย พลาพันธ์ จิตต์สำรวย 46012023

นางสาว ศิวาพร คมสัน 46012030

อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.ปราโมทย์ วาดเขียน

ผศ.ดร.จิรศุตา โกษีย์ภรณ์

บทคัดย่อ

โครงการนี้นำเสนอระบบขอความช่วยเหลือโดยการระบุตำแหน่งด้วย GPS (Global Positioning System) ซึ่งเป็นกรนำระบบ GPS มาประยุกต์ใช้ซึ่งจะทำงานโดยเมื่อผู้ป่วยกดสวิตช์ขอความช่วยเหลือ ระบบ GPS จะนำค่าตำแหน่งที่ได้จากเครื่องรับสัญญาณ GPS เข้าสู่โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อนำค่าตำแหน่งและข้อมูลเบื้องต้นของผู้ป่วยส่งผ่านทางเครือข่าย GPRS ไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาลหรือสถานรักษาของผู้ป่วยนั้น เพื่อแสดงตำแหน่งของผู้ร้องขอ

ABSTRACT

This project presents rescue position system by applying GPS (Global Positioning System). This system is operated when the patient presses the rescue button. The GPS system will send the position received from the GPS receiver to mobile phone. This information will be automatically transmitted via GPRS network to computer at hospital for displaying position of requested patient.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้จัดทำงานโครงการใคร่ขอแสดงความขอบคุณต่อ รศ.ดร. ปราโมทย์ วาดเขียน และ ดร. จีรสุดา โภษิยาภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ผู้ให้คำปรึกษาแนวทางแก้ไขปัญหา และข้อเสนอแนะต่างๆ ในการจัดทำโครงการนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี พร้อมกันนี้ ใคร่ขอขอบคุณต่อ

คุณชนะรัตน์ สุมาลัย ที่ได้ให้คำปรึกษาในด้านการเขียนโปรแกรมไมโครคอนโทรลเลอร์

คุณปัญญา จิรราชพิพ ที่ได้ให้คำปรึกษาในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์

ขอขอบพระคุณผู้ที่สนใจโครงการนี้ทุกท่าน ซึ่งเป็นแรงผลักดันอย่างดียิ่ง ที่ทำให้มีกำลังใจที่จะพัฒนาโครงการนี้ให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป และพร้อมกันนี้ ขอขอบคุณต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกๆ ท่านที่ช่วยให้โครงการนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2
2.1 ระบบกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลก (Global Positioning System: GPS)	2
2.2 องค์ประกอบหลักของ GPS	3
2.2.1 ส่วนอวกาศ (Space segment)	3
2.2.2 ส่วนสถานีควบคุม (Control segment)	6
2.2.3 ส่วนผู้ใช้ (User segment)	7
2.3 หลักการสำรวจหาตำแหน่งบนโลกด้วยดาวเทียม	8
2.3.1 หน้าที่สำคัญของดาวเทียม GPS	9
2.3.2 การคำนวณตำแหน่งพิกัด	9
2.3.3 วิธีการหาพิกัดตำแหน่งโดยใช้ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก	9
2.4 ความถูกต้อง (ACCURACY)	10
2.4.1 ความคลาดเคลื่อนในงานรังวัดดาวเทียม ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก	11
2.5 แนวโน้มการพัฒนาาระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกด้วยดาวเทียม	12
2.6 โครงสร้างของข้อมูลที่ส่งจากดาวเทียม	14
2.7 หลักการของระบบ DGPS (Differential GPS)	15
2.8 มาตรฐาน NMEA 0183	16
2.9 การอ้างอิงพิกัดแบบ UTM	18
2.10 TCP/IP Protocol	25
2.10.1 Encapsulation/Demultiplexing	25
2.11 มาตรฐานการเชื่อมต่อทางคลื่นวิทยุของเครือข่าย GPRS	32
2.12 กระบวนการแสดงตัวต่อเครือข่าย GPRS	37
2.13 เครื่องลูกข่าย GPRS	43
2.13.1 เครื่องลูกข่าย	41
2.13.2 เครือข่ายสถานีฐาน	42
2.14 ทฤษฎีเกี่ยวกับโมโตรคอนโทรลเลอร์และการประยุกต์ใช้งาน	43
2.14.1 คุณสมบัติของโมโตรคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51	43
2.14.2 การจัดเรียงขาและอริบานรายระเอียดของขาต่างๆของ โมโตรคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS – 51	44
2.15 หน่วยความจำภายใน Internal RAM	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.16 เว็บเซอร์วิส (Web service)	51
2.16.1 พื้นฐานของ Web Service	52
2.17 ความเป็นมาของ XML (Extensive Markup Language)	53
บทที่ 3 การออกแบบและการสร้าง	56
3.1 โครงสร้างการทำงานของระบบที่ออกแบบ	55
3.2 เครื่องรับระบบพิกัดตำแหน่ง (GPS Receiver)	57
3.3 การต่อใช้งาน โมดูล VT002p	58
3.4 วงจร TCP/IP Stack	60
3.4.1 AT-COMMAND	61
3.4.2 AT command ที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมต่อ ของชิป TNS010i	62
3.5 วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์	63
3.6 วงจร Regulator	62
3.7 การสร้างและการออกแบบโปรแกรม	64
3.8 การออกแบบโปรแกรม Test latitude longitude	66
3.9 การออกแบบ Form โปรแกรม Test latitude longitude	67
3.10 การออกแบบโปรแกรม GPSTrackingMobile เพื่อใช้ทดสอบการส่งพิกัดจุด ลองติจูด จากโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS	68
3.11 การติดตั้งโปรแกรม Position Tracking	69
บทที่ 4 ผลการทดลอง	72
4.1 ทดสอบการรับค่าจาก โมดูลเครื่องรับ GPS	72
4.2 การเชื่อมต่อโทรศัพท์มือถือกับ Computer	73
4.3 ทดสอบการทำงานของวงจร TCP/IP Stack	75
4.4 การจำลองการทำงาน โปรแกรมไมโครคอนโทรลเลอร์	76
4.5 การทดลองการพล็อตค่าตำแหน่งจุด ลองติจูด โดยเป็นการส่งข้อมูลระหว่าง Computer กับ Computer	77
4.6 ผลการส่งค่าพิกัดลองติจูด ลองติจูด ทางโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS	79
บทที่ 5 สรุป	82
ภาคผนวก ก.	
กิตติกรรมประกาศ	
หนังสืออ้างอิง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GGA	16
ตารางที่ 2.2 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GLL	17
ตารางที่ 2.3 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GSA	18
ตารางที่ 2.4 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GSV	19
ตารางที่ 2.5 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค RMC	20
ตารางที่ 2.6 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค VTC	21
ตารางที่ 2.7 สรุปคุณสมบัติของ 6 ประโยคหลักใน NMEA message	22
ตารางที่ 2.8 รายละเอียดของการจัดกลุ่มเครื่องลูกข่าย GPRS ออกตามคลาส การใช้งานหลายช่วงเวลา	40
ตารางที่ 3.1 ขาต่อใช้งาน VT002p	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงเส้นทางการโคจรของดาวเทียม GPS รอบโลก	3
รูปที่ 2.2 แสดงเส้นทางการโคจรของดาวเทียม GPS เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งใดๆบนพื้นโลก	4
รูปที่ 2.3 สัญญาณข้อมูลจากระบบ Global Positioning System	5
รูปที่ 2.4 แสดงการส่งสัญญาณจากสถานีภาคพื้นดิน ไปควบคุมดาวเทียม GPS	5
รูปที่ 2.5 แสดงตำแหน่งสถานีภาคพื้นดินที่ทำการตรวจดูและควบคุมดาวเทียม GPS	6
รูปที่ 2.6 แสดงตัวอย่างการใช้งาน GPS ในยานพาหนะต่างๆ	7
รูปที่ 2.7 โครงสร้างของข้อมูลที่ส่งมาจากดาวเทียม GPS	14
รูปที่ 2.8 รายละเอียดการแบ่งเฟรม	14
รูปที่ 2.9 แผนผังแสดงองค์ประกอบของระบบ DGPS	15
รูปที่ 2.10 การแบ่งพื้นที่ออกเป็น โซน (Zone) สำหรับการอ้างอิงพิกัดแบบ UTM	23
รูปที่ 2.11 ขั้นตอนการ Encapsulation และ Demultiplexing	25
รูปที่ 2.12 โครงสร้าง TCP/IP	26
รูปที่ 2.13 IP Header	27
รูปที่ 2.14 ICMP Header	28
รูปที่ 2.15 UDP Header	29
รูปที่ 2.16 TCP Header	30
รูปที่ 2.17 รายละเอียดของจุดเชื่อมต่อและ โปรโตคอลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างอุปกรณ์ภายในเครือข่ายสถานีฐานของมาตรฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS	33
รูปที่ 2.18 การจัดสรรและบริหารจัดการช่วงเวลาตามมาตรฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ให้รองรับการสื่อสารด้วยมาตรฐาน GSM โดยเป็นไปในลักษณะการร่วมใช้ความถี่เดียวกัน	34
รูปที่ 2.19 การรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย GPRS ผู้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายนอก	38
รูปที่ 2.20 โครงสร้างการจับโปรโตคอลภายในเครือข่าย GPRS	42
รูปที่ 2.21 แสดงตำแหน่งขาต่างๆของชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS – 51	48
รูปที่ 2.22 การใช้งานขา Reset	45
รูปที่ 2.23 แสดงการใช้งานขา Reset	46
รูปที่ 2.24 แสดงการแบ่งประเภทหน่วยความจำภายใน	48
รูปที่ 3.1 โครงสร้างการทำงานของระบบ	56
รูปที่ 3.2 เครื่องรับ GPS ที่เลือกใช้รุ่น VT002p	57
รูปที่ 3.3 วงจรจ่ายไฟโมดูล GPS	58
รูปที่ 3.4 ผังการทำงานในส่วนของโปรแกรมทั้งหมด	59
รูปที่ 3.5 แสดง โครงสร้างของชิป TNS 010i	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป(ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.6 โครงสร้างการเชื่อมต่อของวงจร	60
รูปที่ 3.7 การต่อใช้งานของวงจร TCP/IP Stack	61
รูปที่ 3.8 วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์	62
รูปที่ 3.9 การต่อใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์	63
รูปที่ 3.10 วงจร Regulator	63
รูปที่ 3.11 แสดงการทำงานของโปรแกรม Position tracking	64
รูปที่ 3.12 แสดงให้เห็นหน้าต่าง Form โปรแกรมที่มี Tool ต่างๆประกอบอยู่	65
รูปที่ 3.13 แสดงการทำงานของโปรแกรม Test latitude longitude	66
รูปที่ 3.13 แสดงการทำงานของโปรแกรม Test latitude longitude	67
รูปที่ 3.15 แสดงการทำงานของโปรแกรม Test latitude longitude	68
รูปที่ 3.16 แสดงหน้าต่าง Web Server ที่เราทำการเรียก	69
รูปที่ 3.17 แสดงโครงสร้าง Path ตั้งต้นของ IIS	70
รูปที่ 3.18 แสดงหน้าต่าง Default Web Site Properties เพื่อทำการเซตค่าต่างๆของ IIS	71
รูปที่ 4.1 ผลการรับข้อมูลจากเครื่องรับ GPS	63
รูปที่ 4.2 ผลการรับข้อมูลจากเครื่องรับ GPS ผ่านทาง HyperTerminal	73
รูปที่ 4.3 โทรศัพท์มือถือรุ่น Siemens S45	73
รูปที่ 4.4 ผลการทดสอบคำสั่งพื้นฐาน โทรศัพท์มือถือ	74
รูปที่ 4.5 แสดงผลการทำงานของวงจร TCP/IP ขณะเชื่อมต่อโทรศัพท์เคลื่อนที่	75
รูปที่ 4.6 ผลการจำลองการทำงานของ โปรแกรม	76
รูปที่ 4.7 โปรแกรม Test เมื่อยังไม่มีการใส่ค่าพิกัด	77
รูปที่ 4.8 คำเริ่มต้นเมื่อยังไม่มีการส่งค่าตำแหน่งจากเครื่อง Client เข้ามายังเครื่อง Server	77
รูปที่ 4.9 เมื่อใส่ตำแหน่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด	78
รูปที่ 4.10 การแสดงตำแหน่งพิกัดที่เครื่อง Server ได้รับพิกัดมาจากเครื่อง Client	78
รูปที่ 4.11 แสดง Application ในการส่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด	79
รูปที่ 4.12 ตำแหน่งเริ่มต้นเมื่อยังไม่มีการส่งพิกัดตำแหน่ง	79
รูปที่ 4.13 แสดงการใส่ค่าพิกัดละติจูด ลองจิจูด แล้วทำการส่งตำแหน่งพิกัดผ่านเครือข่ายGPRS	80
รูปที่ 4.14 แสดงหน้าเว็บเมื่อมีการส่งพิกัดตำแหน่ง	81
รูปที่ 4.15 แสดงตำแหน่งพิกัดที่รับมาจากโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่ายGPRS	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

GPS เป็นระบบที่สามารถระบุตำแหน่งบนพื้นผิวโลกได้อย่างแม่นยำที่สำคัญ GPS เป็นระบบเปิดที่สามารถนำไปสร้างหรือนำไปประยุกต์ใช้งานได้ตามความต้องการได้ ข้อมูลที่ได้รับจากระบบนั้นเป็นข้อมูลพิกัดตำแหน่งปัจจุบันที่อยู่ขณะนั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น ระบบนำร่อง การสำรวจพื้นที่ และการทำแผนที่

1.1 วัตถุประสงค์

- 1.1.1 เพื่อต้องการนำเทคโนโลยีของดาวเทียมบอกพิกัด GPS (Global Positioning Systems) มาประยุกต์ใช้ในการระบุตำแหน่งปัจจุบัน
- 1.1.2 เพื่อนำเทคโนโลยีของดาวเทียมบอกพิกัด GPS มาพัฒนาร่วมกับการส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย Internet ผ่านระบบ GPRS โดยโทรศัพท์เคลื่อนที่
- 1.1.3 เพื่อระบุตำแหน่งของผู้ร้องขอความช่วยเหลือหรือผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง
- 1.1.4 เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ร้องขอความช่วยเหลือหรือผู้ป่วยได้อย่างรวดเร็ว
- 1.1.5 เพื่อช่วยเพิ่มความสะดวกในการหาเส้นทางเพื่อหลีกเลี่ยงการหลงทาง การไม่ทราบเส้นทางในการเดินทาง ให้โรงพยาบาลหรือสถานรักษาของผู้ป่วย สามารถเดินทางไปช่วยผู้ร้องขอได้อย่างถูกต้องและใช้เวลาน้อยที่สุด

1.2 ขอบเขตของโครงการ

- 1.2.1 โครงการสามารถแสดงตำแหน่งปัจจุบันของผู้ร้องขอความช่วยเหลือได้อย่างถูกต้อง
- 1.2.2 สามารถระบุจุดหมายปลายทางเพื่อทำการค้นหาเส้นทางบนแผนที่จำลองที่อยู่ในรูปแบบของแผนที่ ของโรงพยาบาล

1.3 องค์ประกอบของระบบ

ส่วนประกอบของระบบ ประกอบด้วย 5 ส่วนหลักคือ GPS Module, MCS-51, TCP/IP Chip, GPRS, Sever ซึ่งแต่ละส่วนมีหน้าที่ดังนี้

- 1.3.1 โมดูล GPS (GPS Module) เป็นอุปกรณ์ที่รับข้อมูลพิกัดตำแหน่งจากดาวเทียม GPS อยู่ตลอดเวลา เพื่อระบุตำแหน่งปัจจุบัน
- 1.3.2 วงจร MCS-51 เป็นอุปกรณ์ควบคุม สั่งงาน และเก็บค่าพิกัด เพื่อเตรียมส่งข้อมูลต่อไป
- 1.3.3 วงจร TCP/IP stack เป็นวงจรช่วยสนับสนุนโปรโตคอลหลายชนิด เช่น telnet, ftp, talk, rsh, และอื่น ๆ อีกมาก ไฟล์หลักสำหรับกำหนดค่าต่าง ๆ
- 1.3.4 ระบบ GPRS (โทรศัพท์เคลื่อนที่) เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย Internet เข้าสู่ระบบของโรงพยาบาล
- 1.3.5 หน่วยประมวลผลและแสดงตำแหน่ง เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับมาและนำไปแสดงผลบนแผนที่จำลองของโรงพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการ

2.1 ระบบกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลก (Global Positioning System: GPS)

ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก หรือ Global Positioning System ระบบนี้ได้พัฒนาขึ้นโดยกระทรวงกลาโหม ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งจัดทำโครงการ Global Positioning System มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2521 โดยอาศัยดาวเทียมและระบบคลื่นวิทยุนำร่องและรหัสที่ส่งมาจากดาวเทียม NAVSTAR จำนวน 24 ดวง โดยแบ่งเป็นชุด ชุดละ 4 ดวงโดยทำการโคจรอยู่รอบโลกวันละ 2 รอบ และมีตำแหน่งอยู่เหนือพื้นโลกที่ความสูง 20,200 กิโลเมตร

ระบบ GPS ถูกควบคุมโดย กองทัพอากาศ สหรัฐอเมริกา จากสถานีควบคุมหลัก ในรัฐโคโลราโด ซึ่งจะคอยตรวจสอบดาวเทียมทุกดวงในระบบ ป้อนคำสั่งควบคุม และป้อนข้อมูล รวมทั้งให้ข่าวสารในการนำร่อง สถานีตรวจสอบภาคพื้นดิน ใช้สายอากาศภาคพื้นดิน ในการควบคุม ดาวเทียม GPS และส่งต่อข้อมูลให้แก่สถานี Master Control เพื่อกำหนดตำแหน่งพิกัดที่แน่นอน ของดาวเทียมแต่ละดวง และปรับปรุงความถูกต้อง ของข้อมูลอยู่ตลอดเวลา ถ้าดาวเทียมดวงใดเกิดความผิดปกติขึ้น สถานีควบคุมภาคพื้นดิน ก็จะทำการกำหนดสุขภาพ ดาวเทียมดวงนั้นเป็น "Un-healthy" เพื่อให้ GPS Receiver ทราบว่าไม่ควรใช้ข้อมูล จากดาวเทียมดวงนี้ ซึ่งเครื่องรับ ก็จะทำการตรวจสอบได้ จากการตรวจสอบสถานะของดาวเทียม และเครื่องก็จะไม่ทำการ รับข้อมูล จากดาวเทียมดวงดังกล่าว แล้วใช้ดาวเทียมดวงอื่น ที่มีความเหมาะสมในการคำนวณตำแหน่งพิกัดแทนในบางครั้งดาวเทียมอาจถูกปิดใช้งานเพื่อทำการบำรุงรักษา หรืออาจจะถูกปิดเพื่อเปลี่ยนวงโคจรตามความเหมาะสม มีสถานีควบคุมภาคพื้นดินเพื่อให้ระบบ GPS สามารถที่จะทำงานได้ทุกสถานะและตลอด 24 ชั่วโมง ลักษณะการทำงานในการกำหนดค่าพิกัดของระบบ GPS ทำได้ด้วยการนำเครื่องรับไปยังตำแหน่งที่ต้องการจะทราบค่าพิกัดจากนั้นเครื่องรับจะรอสัญญาณจากดาวเทียม เมื่อเครื่องรับได้สัญญาณจากจำนวนดาวเทียมที่เพียงพอ ก็จะประมวลผลสัญญาณข้อมูลที่ได้จากดาวเทียมและแสดงผลออกมาเป็นค่าพิกัดของตำแหน่งเครื่องรับ (Receiver) ซึ่งจะเสร็จสิ้นในระยะเวลาที่รวดเร็วมากเมื่อเทียบกับการรังวัดในแบบเดิม ความถูกต้องของค่าพิกัดที่ได้จากระบบ GPS จะขึ้นอยู่กับความสามารถของอุปกรณ์เครื่องรับซึ่งอาจจะมีความถูกต้องได้ตั้งแต่ 1 เซนติเมตร ไปจนถึง 300 เมตรทีเดียว โดยที่กระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกายังสามารถที่จะลดค่าความถูกต้องของเครื่องระบุได้ อีกด้วยการส่งค่า Selective Availability (SA) ออกมาเพื่อทำให้การคำนวณค่าพิกัดคลาดเคลื่อน อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยการใช้วิธี Differential Correction ซึ่งทำให้ความถูกต้องของค่าพิกัดที่ได้อยู่ในช่วง 1-5 เมตรเท่านั้น เนื่องจากการที่ระบบ GPS สามารถจัดเก็บค่าพิกัดได้ด้วย ความรวดเร็ว มีความถูกต้องสูง และทำงานได้ตลอด 24 ชั่วโมงนี้เองจึงทำให้มีการนำระบบ GPS ไปใช้งานด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับงานทางด้านแผนที่และงานทางด้านการสำรวจและทำให้ระบบ GPS มีความสำคัญมากขึ้น ดาวเทียมที่ใช้ในการสำรวจด้วยระบบ GPS จะมีด้วยกันทั้งหมดในปัจจุบัน 24 ดวงครบตามที่กระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา กำหนดไว้ในโครงการ GPS โดยที่ดาวเทียมทั้งหมดจะ โคจรครอบคลุมทั่วทั้งโลก การที่เครื่องรับสัญญาณจะสามารถที่จะกำหนดค่าพิกัด (X,Y) ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

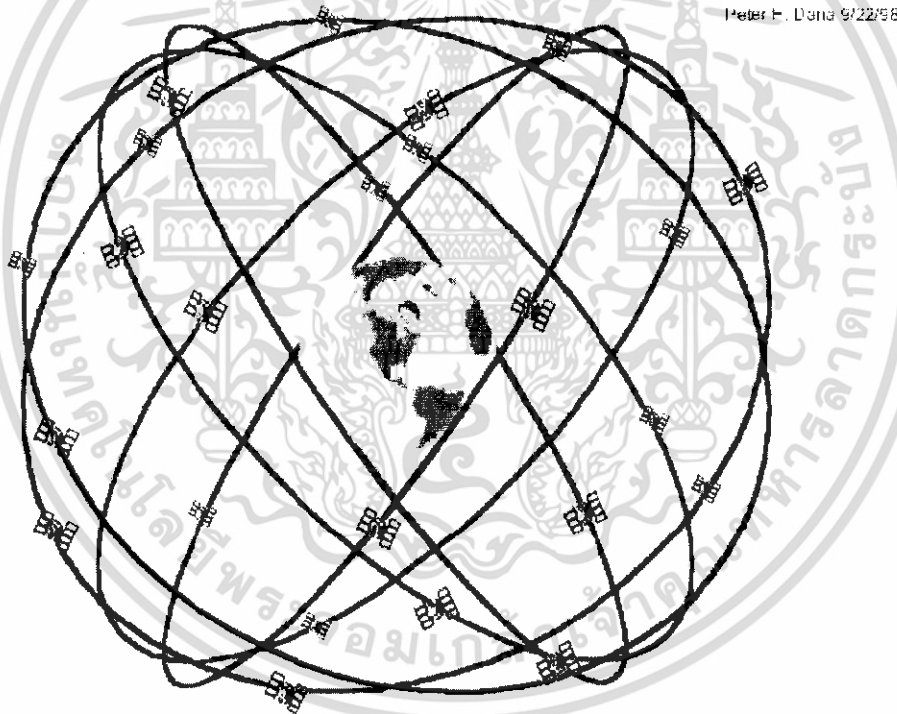
จะต้องรับสัญญาณดาวเทียมได้อย่างน้อย 3 ดวงขึ้นไป แต่ถ้ารับได้ 4 ดวงก็จะสามารถกำหนดค่าพิกัด (X,Y) พร้อมทั้งค่าความสูง (Z) ของตำแหน่งนั้นได้ด้วย

2.2 องค์ประกอบหลักของ GPS

ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนอวกาศ (Space segment) ส่วนสถานีควบคุม (Control segment) และส่วนผู้ใช้ (User segment)

2.2.1 ส่วนอวกาศ (Space segment)

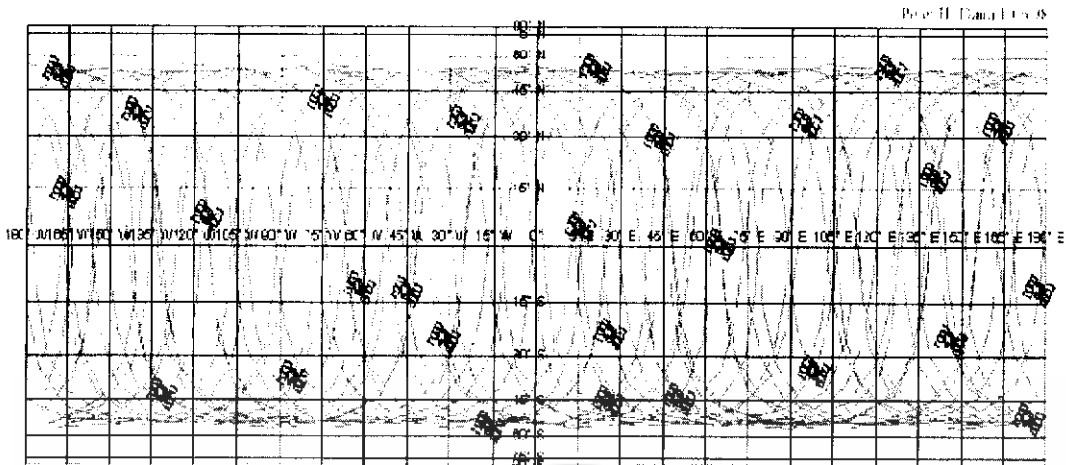
เป็นส่วนที่อยู่บนอวกาศ ประกอบด้วยดาวเทียม 24 ดวง โดยมี 21 ดวง ทำหน้าที่ส่งสัญญาณคลื่นวิทยุจากอวกาศ (Space Vehicles, SVs) ส่วนอีก 3 ดวง สำหรับเป็นดาวเทียมปฏิบัติการเสริมวงโคจรของดาวเทียมแต่ละดวงจะใช้เวลาโคจร 12 ชั่วโมง ต่อ 1 รอบ โดยมีทั้งหมด 6 วงโคจร แต่ละวงโคจรมีดาวเทียม 4 ดวง วงโคจรมีมุมเอียง 55 องศา กับระนาบศูนย์สูตร และห่างกัน 60 องศา วงโคจรในลักษณะดังกล่าวทำให้มีดาวเทียมอย่างน้อย 4 ดวง อยู่บนท้องฟ้าทุก ๆ จุดบนพื้นผิวโลกตลอดเวลา 24 ชั่วโมง

GPS Nominal Constellation
24 Satellites in 6 Orbital Planes
4 Satellites in each Plane
20,200 km Altitudes, 55 Degree Inclination

รูปที่ 2.1 แสดงเส้นทางการโคจรของดาวเทียม GPS รอบโลก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Global Positioning System Satellites and Orbits
for 27 Operational Satellites on September 29, 1998
Satellite Positions at 00:00:00 9/29/98 with 24 hours (2 orbits) of Ground Tracks to 00:00:00 9/30/98

รูปที่ 2.2 แสดงเส้นทางการโคจรของดาวเทียม GPS เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งใดๆบนพื้นโลก

ดาวเทียมชุดแรกเรียก GPS Block 1 มีทั้งหมด 10 ดวง ดาวเทียม NAVSTAR (Navigation Satellite Timing and Ranging) เป็นดวงแรกที่ส่งขึ้นใน พ.ศ. 2521 อีก 9 ดวง ต่อมาส่งใน พ.ศ. 2531 ดาวเทียมส่วนที่เหลือ ได้ถูกส่งขึ้นไปในช่วง พ.ศ. 2532 - 2536 จนครบ 24 ดวง ใน พ.ศ. 2537 ดาวเทียมแต่ละดวงจะมีนาฬิกาที่มีความแม่นยำสูง ซึ่งจะช่วยในการคำนวณระยะทางระหว่างดาวเทียมกับเครื่องรับสัญญาณ เพื่อที่จะคำนวณค่าพิกัดตำแหน่งนาฬิกา ชุดนี้ยังใช้ในการควบคุมความถี่ของคลื่นส่ง และรหัสที่ใช้ในระบบดาวเทียม GPS ส่งออกมาเป็นคลื่นในช่วงที่เรียกว่า L band มี 2 ความถี่ คือ

- คลื่น L1 ที่ความถี่ 1575.42 MHz เป็น 154 เท่าของความถี่พื้นฐาน ความยาวคลื่นเป็น 19 ซม.
- คลื่น L2 ที่ความถี่ 1227.60 MHz เป็น 120 เท่าของความถี่พื้นฐาน ความยาวคลื่นเป็น 24 ซม.

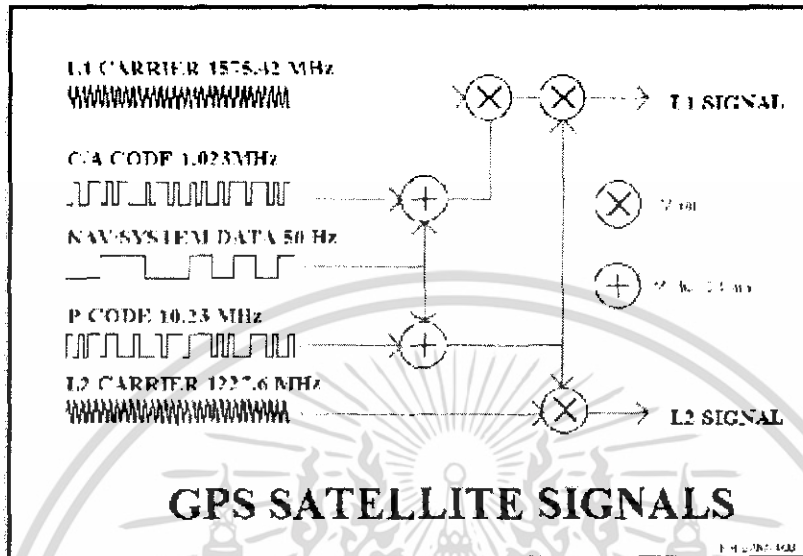
สัญญาณรหัสแบ่งประกอบด้วย

- รหัส C/A มีความถี่เป็น 1/10 ของความถี่พื้นฐาน คือ 1.023 MHz ความยาวคลื่นเป็น 300 เมตร มีคาบเป็น 1 ใน 1,000 วินาที นั่นคือในช่วงเวลา 1 วินาที จะสร้างรหัส C/A ที่มีรูปแบบเหมือนกันซ้ำถึง 1,000 ครั้ง การตรวจสอบรูปแบบของรหัส C/A จึงทำได้ง่าย และรวดเร็วมาก รหัส C/A จึงทำได้ง่าย และรวดเร็วมาก รหัส C/A เปิดให้ทุกคนใช้ได้โดยอิสระ

- รหัส P มีความถี่เท่ากับความถี่พื้นฐานคือ 10.23 MHz ความยาวคลื่นเป็น 30 เมตร และมีคาบเป็น 267 วัน นั่นคือ ในช่วง 267 วัน รหัส P ที่ส่งออกมาจะมีรูปแบบที่ไม่ซ้ำกันเลย จึงเป็นการยากที่จะตรวจสอบว่า รหัส P ที่ดาวเทียมใช้ในแต่ละวันเป็นส่วนไหนของรหัส ผู้ที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างรหัส P ของดาวเทียม จึงไม่อาจใช้ประโยชน์จากรหัส P เพื่อหาตำแหน่งได้ รหัส P จะถูกสงวนไว้ใช้เฉพาะวงการทหาร และบางหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา รวมทั้งพันธมิตรทางทหารของสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

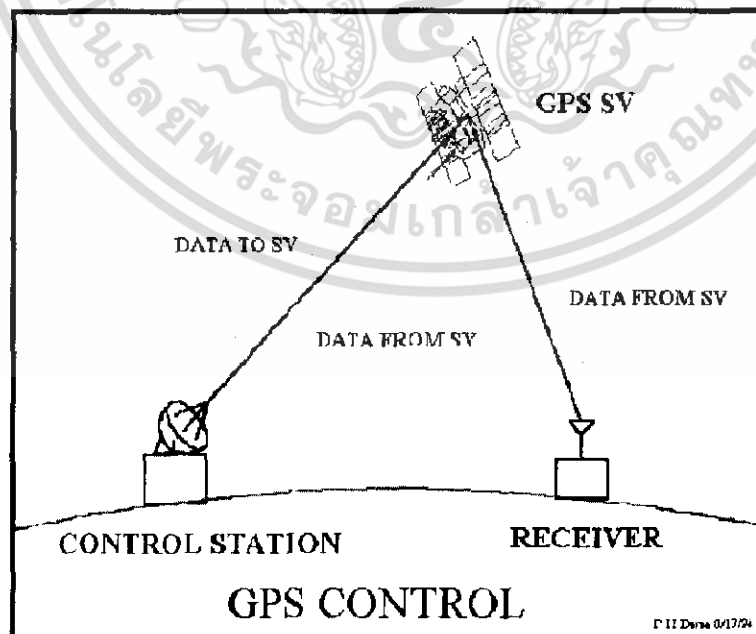
- สัญญาณ Navigation จะมอดูเลตร่วมกับสัญญาณ L1 และ C/A โดยมีความถี่ 50 Hz สัญญาณนี้จะประกอบด้วยข้อมูลสำหรับอธิบายถึงวงโคจรของดาวเทียม การแก้ไขความคลาดเคลื่อนของสัญญาณ Clock และข้อมูลที่สำคัญอื่น ๆ ในระบบ GPS

รูปที่ 2.3 สัญญาณข้อมูลจากระบบ Global Positioning System

2.2.2 ส่วนสถานีควบคุม (Control segment)

เพื่อให้การทำงานของระบบและค่าที่ได้รับจากอุปกรณ์ GPS เป็นไปอย่างถูกต้องจึงจำเป็นต้องมีสถานีควบคุมการทำงานของดาวเทียมที่ใช้งาน โดยส่วนควบคุมนี้ประกอบด้วยสถานีติดตามภาคพื้นดินที่กระจายตัวอยู่ตามจุดต่างๆของพื้นโลก

รูปที่ 2.4 แสดงการส่งสัญญาณจากสถานีภาคพื้นดินไปควบคุมดาวเทียม GPS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบไปด้วยสถานีภาคพื้นดินที่ควบคุมระบบ (Operational Control System: OCS) ที่กระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของโลก โดยแบ่งออกเป็น

- สถานีควบคุมหลัก ตั้งอยู่ที่ฐานทัพอากาศในเมืองโคโลราโดสปริงส์ (Colorado Springs) มลรัฐโคโลราโดของสหรัฐอเมริกา
- สถานีติดตามดาวเทียม 5 แห่ง ทำการรังวัดติดตามดาวเทียมตลอดเวลา โดยตั้งอยู่ที่
 - หมู่เกาะฮาวาย (Hawaii) ในมหาสมุทรแปซิฟิก
 - หมู่เกาะอัสเซนชัน (Ascension) มหาสมุทรแอตแลนติก
 - หมู่เกาะดิเอโกการ์เซีย (Diego Garcia) มหาสมุทรอินเดีย
 - หมู่เกาะควาจาเลียน (Kwajalein) ประเทศฟิลิปปินส์
 - เมืองโคโลราโดสปริงส์, สหรัฐอเมริกา
- สถานีรับส่งสัญญาณ 3 แห่ง
 - หมู่เกาะควาจาเลียน
 - หมู่เกาะดิเอโกการ์เซีย
 - หมู่เกาะอัสเซนชัน

Global Positioning System (GPS) Master Control and Monitor Station Network

รูปที่ 2.5 แสดงตำแหน่งสถานีภาคพื้นดินที่ทำการตรวจดูและควบคุมดาวเทียม GPS

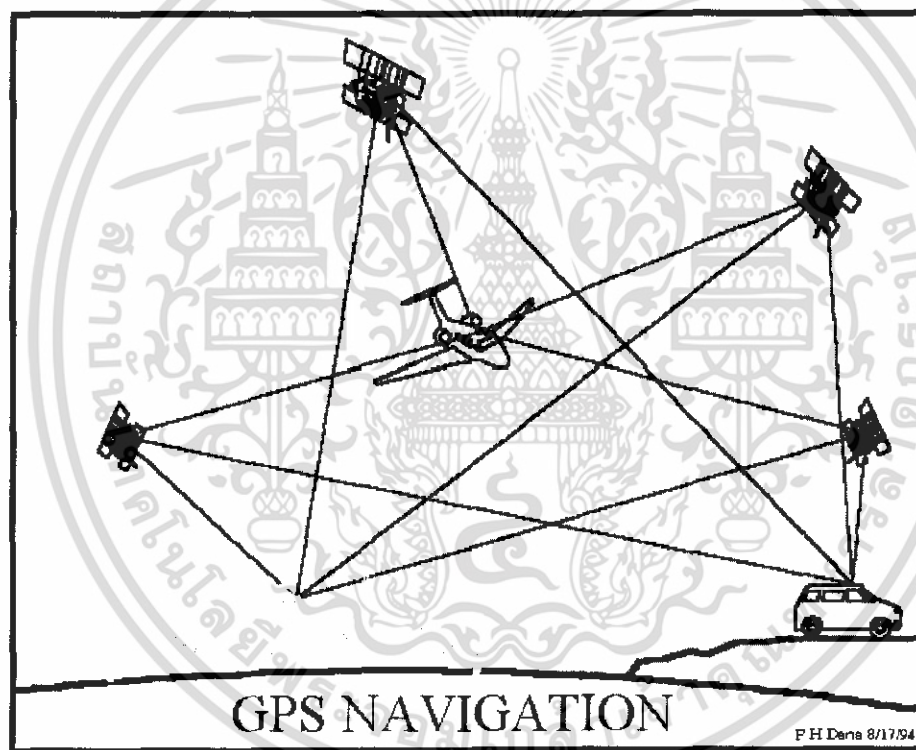
สถานีภาคพื้นดินที่ควบคุมระบบจะเฝ้าระวังติดตามดาวเทียม และจากข้อมูลที่ได้จากการเฝ้าระวังติดตามดาวเทียมสามารถที่จะบอกวงโคจรล่วงหน้าได้อย่างถูกต้องแม่นยำและจะส่งสัญญาณข้อมูลวงโคจรจากสถานีผู้ควบคุมวันละ 3 ครั้ง และกระจายข้อมูลวงโคจรเหล่านั้น จากดาวเทียมสู่เครื่องรับสัญญาณ GPS ได้ การรับสัญญาณนี้เรียกว่า “broadcast ephemeris” ซึ่งจะทำให้เครื่องรับสัญญาณ GPS คำนวณตำแหน่งในเวลาจริงได้ สำหรับการสำรวจในทาง geodetic อาจจะไม่ละเอียดเพียงพอ อย่างไรก็ตามก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคำนวณตำแหน่งในเวลาจริง แต่อาจสามารถทำได้ด้วยวิธีที่เรียกว่า precise ephemeris ซึ่งจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับวงโคจรภายหลัง ที่ละเอียดกว่า การติดตามเฝ้าระวังไม่เพียงแต่ใช้สถานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

OCS ทั้ง 5 สถานี แต่ใช้สถานีเครือข่ายอื่น ๆ Cooperative International GPS Network: (CIGNET) ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 29 สถานีกระจายทั่วโลก

2.2.3 ส่วนผู้ใช้ (User segment)

ประกอบด้วยเครื่องรับสัญญาณ หรือเครื่องระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ที่ใช้ผู้มีหลายขนาดสามารถพกพาไปได้ หรือจะติดไว้ในรถ เรือ หรือเครื่องบิน เครื่องระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกจะทำหน้าที่ในการเปลี่ยนสัญญาณจาก SVs เป็นตำแหน่ง ความเร็ว และเวลาโดยประมาณ ถ้าหากต้องการทราบค่า X Y Z (position) และเวลาต้องใช้ดาวเทียมอย่างน้อย 4 ดวง ความถูกต้องของตำแหน่งขึ้นอยู่กับนาฬิกาและเครื่องระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ซึ่งอาจจะหาตำแหน่งบนโลก ซึ่งอาจจะหาตำแหน่งที่มีความผิดพลาดได้น้อยกว่า 3 ฟุต นาฬิกาที่ใช้จะมีความถูกต้องสามารถวัดได้ในเวลา 0.000000003 วินาที เวลาที่ใช้ในการอ้างอิงสำหรับดาวเทียมระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก เรียกว่า GPS

รูปที่ 2.6 แสดงตัวอย่างการใช้งาน GPS ในยานพาหนะต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 หลักการสำรวจหาตำแหน่งบนโลกด้วยดาวเทียม

การใช้ดาวเทียม NAVSTAR เป็นตำแหน่งอ้างอิงจากการที่ถูกควบคุมและติดตามจากสถานีภาคพื้นดิน และมีวงโคจรที่แน่นอน ทำให้สามารถทราบตำแหน่งดาวเทียมแต่ละดวง ปัจจุบันอยู่ที่ตำแหน่งใด ซึ่งตำแหน่งของดาวเทียมจะพยากรณ์ไว้ล่วงหน้า เรียกฟังก์ชันการคำนวณเวลานี้ว่า อีพีเมอริสดาวเทียม (satellite ephemeris) ซึ่งได้จากการรังวัดไปยังดาวเทียมของสถานีติดตามดาวเทียม ในการหาตำแหน่งที่ต้องการความถูกต้องสูงต้องใช้อีพีเมอริสดาวเทียมที่ได้จากวงโคจรจริง ๆ ซึ่งจะได้ข้อมูล หลังจากที่ได้รังวัดหาตำแหน่งจากระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกแล้ว

การหาระยะทางตำแหน่งห่างจากดาวเทียม ได้จากการวัดเวลาที่สัญญาณคลื่นวิทยุเดินทางจากดาวเทียมมาถึงเครื่องรับ GPS คูณด้วยความเร็วของแสง (300,000 กิโลเมตร/วินาที) ซึ่งจะทราบระยะเวลาคลื่นวิทยุจากดาวเทียมเดินทางมาถึงเครื่องรับ โดยเปรียบเทียบเวลารหัสดาวเทียมกับรหัสเครื่องรับ

การทราบระยะทางจากดาวเทียมอย่างน้อย 3 ดวง สามารถคำนวณหาตำแหน่งได้ แต่หากต้องการทราบตำแหน่งได้ แต่หากต้องการทราบตำแหน่งที่แน่นอนต้องทราบระยะทางจากดาวเทียม 4 ดวงขึ้นไป ก็จะได้ตำแหน่งที่ถูกต้องมากขึ้น โดยจะทำให้ทราบตำแหน่งแบบ 3 มิติ ก็ือทราบค่า X, Y, Z และทราบเวลา (T)

เครื่องรับระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก จะรับสัญญาณคลื่นวิทยุจากดาวเทียม และสร้างรหัส C/A ขึ้นมาเปรียบเทียบกับรหัสที่ถอดได้จากสัญญาณ เมื่อเปรียบเทียบได้รหัสที่ตรงกันจะทำให้รู้เวลาที่คลื่นวิทยุใช้ในการเดินทางจากดาวเทียมมายังเครื่องรับ เมื่อนำความเร็วของคลื่นวิทยุคูณด้วยเวลาจะได้ระยะทางระหว่างดาวเทียม ซึ่งในเครื่องรับแบบนี้แทน เรียกว่า ซูโดเรนจ์ (pseudo range) เครื่องรับแบบรังวัดรับข้อมูลแบบ Carrier Phase

2.3.1 หน้าที่สำคัญ ของดาวเทียม GPS

1. รับข้อมูลวงโคจรที่ถูกต้องของดาวเทียม (Ephemeris Data) ที่ส่งมาจาก สถานีควบคุมดาวเทียมหลัก (Master Control Station) เพื่อส่งกระจายสัญญาณข้อมูลนี้ ลงไปยังพื้นโลก สำหรับ GPS Receiver ใช้ในการคำนวณ ระยะห่าง (Range) ระหว่างดาวเทียมดวงนั้น กับ ตัวเครื่อง GPS Receiver และตำแหน่งของดาวเทียมบนท้องฟ้า เพื่อใช้คำนวณหา ตำแหน่งพิกัด ของตัวเครื่อง GPS Receiver เอง

2. ส่งรหัส (Code) และข้อมูล (Carrier Phase) ไปกับคลื่นวิทยุ ลงไปยังพื้นโลก สำหรับ GPS Receiver ใช้ในการคำนวณ ระยะห่าง (Range) ระหว่างดาวเทียมดวงนั้น กับ ตัวเครื่อง GPS Receiver

3. ส่งข้อมูลตำแหน่งโดยประมาณของดาวเทียมทั้งหมด (Almanac Information) และข้อมูลสุขภาพ ของดาวเทียม ลงไปยังพื้นโลก สำหรับ GPS Receiver ใช้ในการกำหนดดาวเทียม ที่จะสามารถรับสัญญาณได้

2.3.2 การคำนวณตำแหน่งพิกัด

ดาวเทียม GPS แต่ละดวงจะส่งกระจายสัญญาณ 2 ชนิดอย่างต่อเนื่องได้แก่ สัญญาณ Standard Positioning Service (SPS) ซึ่งใช้สำหรับบุคคลทั่วไป และสัญญาณ Precise Positioning Service (PPS) ซึ่งใช้สำหรับทางทหาร สัญญาณ SPS เป็นสัญญาณแบบ Spread-Spectrum ที่กระจายสัญญาณด้วยความถี่ 1575.42 MHz สภาพแวดล้อม หรือสัญญาณรบกวนที่เกิดจากอุปกรณ์ไฟฟ้า บนพื้นโลก มีผลกระทบค่อนข้างน้อย ต่อสัญญาณดังกล่าว สัญญาณ SPS ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับวงโคจร ของดาวเทียม 2 ชนิด คือ ข้อมูล Almanac และข้อมูล Ephemeris ข้อมูล Almanac เป็นข้อมูลที่บอกถึงสภาพของดาวเทียม และตำแหน่งวงโคจรของดาวเทียมทุกดวงในระบบอย่างคร่าวๆ เครื่องรับ GPS จะรับข้อมูล Almanac จากดาวเทียมดวงใดๆที่สามารถรับสัญญาณได้ แล้วใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อการเลือกรับดาวเทียม ที่สามารถจะใช้ได้ ในการคำนวณตำแหน่งพิกัด ส่วนข้อมูล Ephemeris ประกอบด้วยข้อมูลที่แม่นยำ โดยละเอียดของวงโคจรของดาวเทียม แต่ละดวง ที่ทำการรับสัญญาณได้ สัญญาณ SPS จะส่งรหัส (Code) ลงมาด้วย โดยรหัสดังกล่าว จะทำให้ GPS Receiver สามารถคำนวณ เวลาที่สัญญาณ เดินทางจากดาวเทียม มาถึงตัวเครื่อง GPS Receiver ได้ เมื่อเครื่องทราบเวลาที่เดินทาง และตำแหน่งดาวเทียม (Ephemeris) ก็จะสามารถคำนวณหา ระยะ (Pseudo range) ระหว่างดาวเทียม แต่ละดวง กับ GPS Receiver ได้ เครื่องรับจะทำการรับสัญญาณจากดาวเทียมอย่างน้อย 3 ถึง 4 ดวงในเวลาเดียวกัน เครื่องจะใช้ดาวเทียม 3 ดวง ในการคำนวณหาตำแหน่งพิกัดเพียงอย่างเดียว โดยเมื่อทราบระยะทาง จาก GPS Receiver ถึงดาวเทียม 3 ดวง เครื่องจะสามารถ คำนวณจุดตำแหน่งพิกัด ของตนเองได้ เมื่อกำหนดให้ความสูงคงที่ (ผู้ใช้ต้องป้อนค่าความสูง ที่ทราบ ให้กับเครื่อง) และถ้ารับสัญญาณ จากดาวเทียมได้ 4 ดวง เครื่องจะใช้ดาวเทียม 4 ดวง ในการคำนวณ ตำแหน่งพิกัด และความสูงได้ โดยไม่จำเป็นต้องป้อนค่าความสูงให้กับเครื่อง

2.3.3 วิธีการหาพิกัดตำแหน่งโดยใช้ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก

1. เครื่องรับแบบนำหน ใช้วิธีการวัด ซูโดเรนจ์ไปยัง ดาวเทียม 4 ดวง ซึ่งทำให้สามารถนำมาคำนวณตำแหน่งของเครื่องรับได้ในทันทีเรียกว่าการหาตำแหน่งแบบสมบูรณ แต่มีความคลาดเคลื่อนทางตำแหน่งค่อนข้างมากประมาณ ± 10 ถึง 25 เมตร ซึ่งสามารถทำการรังวัดแบบสัมพัทธ์ได้โดยการนำเครื่องรับแบบนำหนมากกว่า 2 เครื่องขึ้นไป นำเครื่องรับไปวางที่มุมตั้งแต่ 2 มุมขึ้นไป แล้วทำการวัดไปยังดาวเทียมกลุ่มเดียวกันในเวลาเดียวกัน ตำแหน่งสัมพัทธ์จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าตำแหน่งที่ได้จากการรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณเดียว โดยมีความคลาดเคลื่อน ประมาณ 2 ถึง 5 เมตร
2. เครื่องรับแบบรังวัด เป็นการวัด เวลาของคลื่นส่งที่ต้องนำมาประมวลผลเพื่อหาตำแหน่งสัมพัทธ์เท่านั้น วิธีการทำงาน คือ นำเครื่องรับแบบรังวัดไปวางที่มุมที่ต้องการหาตำแหน่งเปรียบเทียบกับเป็นเวลาที่ตั้งแต่ 30 นาทีขึ้นไป จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการรับสัญญาณมาประมวลผลได้เป็นสัญญาณระหว่างมุมที่วางเครื่องรับนั้นซึ่งสามารถนำข้อมูลมาประมวลผลร่วมกับข้อมูลที่ได้จากตำแหน่งที่ต้องการทราบค่าพิกัดได้ การทำงานสามารถทำได้ 5 วิธี คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การรังวัดแบบสถิต (Static survey)
- การรังวัดแบบจลน์ (kinematics survey)
- การรังวัดแบบกึ่งสถิต (pseudo static survey)
- การรังวัดแบบสถิตอย่างรวดเร็ว (rapid static survey)
- การรังวัดแบบจลน์ในทันที (real time kinematics survey)

2.4 ความถูกต้อง (ACCURACY)

ความถูกต้องและความแม่นยำของตำแหน่งพิกัดที่คำนวณได้โดยทั่วไปแล้วเครื่องรับ GPS ที่ทำงานโดยอาศัยสัญญาณ SPS สามารถคำนวณ ค่าตำแหน่งพิกัด ที่มีความถูกต้อง อยู่ในระยะ 25 เมตร และค่าความถูกต้องของความเร็วอยู่ในระยะ 5 เมตรต่อ วินาที (เครื่อง GPS ของ Magellan สามารถคำนวณ ค่าตำแหน่งพิกัด ที่มีความถูกต้องอยู่ในระยะ 15 เมตร) เนื่องจากค่าความถูกต้องที่ได้นี้ จะขึ้นอยู่กับ นโยบาย ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ที่เรียกว่า Selective Availability (SA) เพื่อรักษาความมั่นคงทางทหาร สัญญาณ SA นี้จะทำให้เกิด ค่าความผิดพลาด ขึ้นกับข้อมูล Ephemeris ที่ส่งกระจายมาจากดาวเทียม ส่งผล ให้ค่าความผิดพลาด ของค่าตำแหน่งพิกัดที่ได้ มีค่าเพิ่มขึ้นเป็นระยะ 100 เมตร ในการใช้งานทั่วไปแล้ว ค่าความผิดพลาดในระยะ 100 ก็ดีเพียงพอ สำหรับการใช้งาน ที่ต้องการความถูกต้อง ที่มากกว่านี้ สามารถทำได้โดยใช้เทคนิค Differential เพื่อกำจัดผลของ SA ซึ่งทำให้ค่าที่ได้มีความถูกต้องมากขึ้น (ขณะนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกา ปิด S/A แล้ว)

นอกจากนี้ ความถูกต้องของตำแหน่งพิกัด ยังขึ้นกับ ชุดของค่าคงที่ ที่เรียกว่า Map Datum ซึ่งค่าเหล่านี้ มีความแตกต่างกัน สำหรับพื้นที่ ในแต่ละพื้นที่ โดยทั่วไป แต่ละประเทศ จะใช้ Map Datum ที่แตกต่างกัน ในการสร้างแผนที่ ของพื้นที่ในประเทศ ค่าเหล่านี้เหมือนกัน บนแผนที่ 2 ฉบับ ที่ใช้ Map Datum ต่างกันในการสร้างแผนที่ จะให้ตำแหน่งพิกัด ที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเทียบตำแหน่งพิกัด ที่ได้จาก GPS Receiver กับตำแหน่งพิกัดจริง ที่ได้จากแผนที่ จึงต้องใช้ Map Datum เดียวกัน โดยที่ GPS Receiver ส่วนมาก จะสามารถ เปลี่ยน Map Datum ของเครื่องได้หลายแบบ เพื่อให้สามารถนำเครื่องไปใช้ บอกตำแหน่ง เทียบกับแผนที่ ในพื้นที่แต่ละประเทศได้ (เครื่อง GPS ของ Magellan โดยมาก จะมี Map Datum 72 แบบ ให้เลือกใช้ ตามประเทศ โดยรวมถึง Map Datum Thai-Viet ซึ่งใช้ได้กับพื้นที่ ประเทศไทย เวียดนาม และบริเวณ อินโดจีน หลายประเทศ ดังนั้น ถ้าท่านใช้งานเครื่อง ในประเทศ และใกล้เคียง จึงสามารถตั้ง Map Datum ของเครื่อง เป็นแบบ Thai-Viet และไม่จำเป็นต้องใช้ Map Datum อื่นแต่อย่างใด สำหรับ Map Datum อื่นๆ ที่มีในเครื่อง จะครอบคลุม การใช้งานในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เว้นใน บางบริเวณ หรือประเทศ ที่ไม่มีความสำคัญ มากนัก) สำหรับ การใช้เครื่อง ในการเดินเรือ ในทะเล และ มหาสมุทร จะต้องเลือกใช้ Map Datum WGS-84 ซึ่งเป็น ชุดของค่าคงที่ สำหรับบริเวณ ทะเล มหาสมุทร และชายฝั่ง ที่ใช้ได้เกือบทุกพื้นที่ ทั่วโลก การตั้ง Map Datum ที่ไม่ถูกต้อง ให้กับเครื่อง GPS อาจทำให้ ค่าตำแหน่งพิกัดที่อ่านได้จากเครื่อง ไม่ตรงกับ ค่าตำแหน่งพิกัด ที่ได้จากแผนที่ ความแตกต่างอาจเป็นไปได้ ตั้งแต่ไม่กี่เมตรจนมากถึงหลายร้อยเมตร โดยทั่วไป ถ้าไม่ทราบ ว่าแผนที่ที่ใช้อ้างอิง ทำโดยใช้ Map Datum ใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เลือกตั้ง Map Datum ของเครื่องเป็น WGS-84 แต่ถ้าทราบ Map Datum ของแผนที่ที่ใช้เปรียบเทียบ ก็ให้ตั้ง Map Datum ของเครื่อง GPS เป็นแบบเดียวกัน

สำหรับประเทศไทย ถ้าตั้ง WGS-84 ให้กับเครื่อง GPS จะทำให้ตำแหน่งพิกัด ที่อ่านได้จากเครื่อง เทียบกับแผนที่ ประเทศไทย ที่อ้างอิงกับ Map Datum แบบ Thai-Viet มีความแตกต่าง ในแนวราบ ที่ประมาณ 413 เมตร ซึ่งค่อนข้างสูงมาก ดังนั้น ก่อนการใช้เครื่อง GPS ควรตั้งค่า Map Datum ให้ตรงกับแผนที่ ที่จะใช้เปรียบเทียบ ทุกครั้ง

2.4.1 ความคลาดเคลื่อนในงานรังวัดดาวเทียม ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก

ในงานรังวัดดาวเทียม ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นอาจพิจารณาแยกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มเกี่ยวข้องกับดาวเทียม ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนวงโคจร และความคลาดเคลื่อนนาฬิกาดาวเทียม

- กลุ่มเกี่ยวข้องกับการแพร่กระจายของสัญญาณดาวเทียม ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนของการหักเหในชั้นบรรยากาศ และการเกิดคลื่นสะท้อน

- กลุ่มสุดท้ายเกี่ยวข้องกับเครื่องรับสัญญาณ คือ นาฬิกาเครื่องรับ

1) ความคลาดเคลื่อนวงโคจรดาวเทียม วงโคจรดาวเทียมที่มาจากข้อมูลดาวเทียมในสัญญาณที่รับได้นั้นเป็นวงโคจรที่ได้จากการคำนวณล่วงหน้าโดยอาศัยรูปจำลองของแรงต่าง ๆ ที่กระทำต่อดาวเทียม รูปจำลองที่ใช้อาจจะไม่ถูกต้อง หรือไม่ละเอียดเพียงพอเมื่อเทียบกับแรงจริง ๆ ที่กระทำต่อดาวเทียม ในขณะที่ทำการวัด ดังนั้นตำแหน่งดาวเทียมจาก อิพีเมอร์ซิส ดาวเทียมที่ส่งกระจายลงมาพร้อมสัญญาณดาวเทียมจึงไม่ถูกต้อง ซึ่งมีผลต่อการหาตำแหน่งบนโลก การหาตำแหน่งแบบสัมพัทธ์จะทำให้ความคลาดเคลื่อนวงโคจรลดลงได้

2) ความคลาดเคลื่อนนาฬิกาดาวเทียม และนาฬิกาเครื่องรับเวลาดาวเทียม หมายถึง เวลาที่อ่านได้จากนาฬิกาของดาวเทียมแต่ละดวง มีนาฬิกาที่มีมาตรฐานสูง 4 เครื่อง สถานีควบคุมหลักสามารถควบคุมเวลาดาวเทียมให้เวลา GPS ต่างกันไม่เกินกว่า 1 ใน 1,000 วินาที (1 ms) และควบคุมความถี่ให้มีความถูกต้องถึง 10^{-11} เวลาที่ถูกต้องของเครื่องรับ สามารถหาได้จากสัญญาณดาวเทียมที่มีเวลาจากนาฬิกาดาวเทียมอยู่ เมื่อเครื่องรับถอดรหัสได้ก็จะรู้เวลา GPS เครื่องรับจึงไม่จำเป็นต้องมีนาฬิกาที่มีมาตรฐานสูง

3) ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการหักเหในชั้นบรรยากาศชั้นไอโอโนสเฟียร์ และชั้นโทรโพสเฟียร์มีผลต่อการหักเหคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ทำให้เส้นทางการเคลื่อนที่ของคลื่นเบี่ยงเบนไป

4) คลื่นสะท้อน (multipath) หมายถึงการแพร่กระจายของคลื่นที่มีการสะท้อนตั้งแต่หนึ่งครั้งขึ้นไป พื้นผิวที่สะท้อนอาจจะอยู่ในแนวตั้ง ราบ หรือเอียงก็ได้ เช่น ถนนตึก ถนน ผิวน้ำ หรือยานพาหนะ คลื่นสะท้อนมีผลกับทั้งรหัส และคลื่นผลของคลื่นสะท้อนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดคลื่นหลุด (cycle slip) เพราะช่องรับสัญญาณไม่สามารถจับสัญญาณดาวเทียมได้ การรังวัดเป็นเวลานานจะทำให้ผลของคลื่นสะท้อนลดลง แต่เทคนิคของการรังวัดบางวิธีไม่สามารถวางเสาอากาศทิ้งไว้เป็นเวลานาน ๆ ได้ ดังนั้นจึงต้องหลีกเลี่ยงการรับสัญญาณที่มีคลื่นสะท้อน โดยเลือกจุดวางเครื่องรับที่ไม่มีพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะท้อนอยู่ใกล้เคียง เลือกลงเสาอากาศที่ออกแบบเฉพาะ เช่น เสาอากาศที่มีแผ่นกราวด์ หรือใช้วัสดุที่ดูดซับคลื่นวางรอบเสาอากาศ

5) ความคลาดเคลื่อนของเครื่องรับ มีสาเหตุมาจากหลายส่วน เช่น Noise ในการวัดของเครื่องรับ bias ระหว่างช่องรับสัญญาณ การประวิงของเฟส ความไม่เสถียรของออสซิลเลเตอร์ และจุดศูนย์กลางเฟสของเสาอากาศ เป็นต้น

2.5 แนวโน้มการพัฒนาาระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกด้วยดาวเทียม

การยกเลิกการใช้ SA (Selective Availability) เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2543 ทำให้ความถูกต้องของการหาตำแหน่งบนโลกมีความถูกต้องมากขึ้นอยู่ในระดับไม่เกิน 10 เมตร และเมื่อต้นปี 2542 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศว่าจะยกเลิกสัญญาณ รหัส C/A ในคลื่นส่ง L2 ซึ่งปัจจุบันวัดระยะจาก C/A ในคลื่นส่ง L1 ได้เพียงความถี่เดียว โดยมีแผนจะดำเนินการได้ใน พ.ศ. 2546 ซึ่งจะส่งผลให้คำนวณความคลาดเคลื่อนของการวัดระยะทางที่เกิดขึ้นในชั้น ไอโอสเฟียร์ได้และจะทำให้การคำนวณตำแหน่งของเครื่องรับแบบมือถือมีความถูกต้องยิ่งขึ้น

ในพ.ศ. 2548 สหรัฐอเมริกามีแผนจะส่งดาวเทียมระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก รุ่น 2F ขึ้นสู่วงโคจร โดยส่งสัญญาณในคลื่นความถี่ที่สามหรือ L3 ซึ่งจะทำการหาตำแหน่งมีความถูกต้องของตำแหน่งที่ดีขึ้น และระยะเวลาที่ใช้เก็บข้อมูลเพื่อการคำนวณตำแหน่งจะลดน้อยลง

ในอนาคตคาดว่าจะการคำนวณวงโคจรซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการคำนวณ หาตำแหน่งของเครื่องรับนั้นจะมีเทคนิคที่รวดเร็วขึ้นและมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลถึงการหาตำแหน่งของเครื่องรับมีความถูกต้องมากขึ้น

การขยายตัวด้านการสำรวจวัดด้วยดาวเทียมทำให้เกิดเทคโนโลยี GNSS (The Global Navigation Satellite System) ซึ่งเป็นการปรับปรุงระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกเดิมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งนำระบบอื่นมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ซึ่งการผสมผสานระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกกับระบบอื่น ได้แก่

1) นำระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกทำงานร่วมกับดาวเทียมระบบอื่น โดยประเทศรัสเซียได้สร้างดาวเทียมของตนเองเพื่อแข่งขันกับระบบดาวเทียม GPS โดยมีชื่อว่า ระบบดาวเทียม GLONASS ซึ่งปัจจุบันใช้งานได้ 7 ดวง กลุ่มประเทศ สหภาพยุโรป (The European Union :EU) ได้ร่วมกับองค์การอวกาศของยุโรป (The European Space Agency : ESA) มีแนวคิดที่จะสร้างระบบดาวเทียมของตนเองโดยมีชื่อว่า GALILEO คาดว่าจะมีดาวเทียมจำนวน 30 ดวง สามารถใช้งานได้ใน พ.ศ. 2551

2) การนำร่องระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก ใช้ร่วมกับ Pseudo life (PL) ซึ่งเป็นเครื่องส่งสัญญาณภาคพื้นดิน ทำให้ผู้ใช้มีจำนวนดาวเทียมเพิ่มมากขึ้น และสามารถประยุกต์ใช้ได้ในพื้นที่ที่มีสิ่งกีดขวางสัญญาณดาวเทียม

3) การนำระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกใช้ร่วมกับ INS (Initial Navigator System) ซึ่งเป็นระบบการคำนวณทิศทางและระยะทาง สามารถให้ข้อมูลเชิงตำแหน่ง ความเร็วและการวางตัว ซึ่งสามารถใช้ทดแทนการนำทางในกรณีที่เกิดการกีดขวางของสัญญาณดาวเทียมทำให้ขาดการรับสัญญาณที่ต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การประยุกต์ใช้ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกกับระบบอื่นๆ เช่น การผสมผสานระหว่าง GPS+GLONASS+INS; GPS+PL+INS, GPS+GLONASS+INS+PL เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้มากยิ่งขึ้น

ระบบ GNSS จะนำมาประยุกต์ใช้ในการคำนวณหาความถูกต้องทางด้านสูง เช่น งานรังวัดเพื่อควบคุมและทำแผนที่ การตรวจวัดการเคลื่อนตัวของเปลือกโลกนอกจากนี้งานที่ไม่ต้องการค่าความถูกต้องทางด้านสูงมาก ก็สามารถประยุกต์ใช้ GNSS ได้เช่นเดียวกัน เช่น งานติดตามรถยนต์ เครื่องบิน การหาตำแหน่งของผู้ใช้มือถือ (mobile positioning)

ในด้านการพัฒนาเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมจะต่ำลง ขนาดของเครื่องรับจะเล็กลง และมีขีดความสามารถที่สูงมากขึ้น และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาการผลิตเครื่องรับสัญญาณที่สามารถนำไปติดตั้งไว้ในอุปกรณ์อื่น ๆ เช่น นาฬิกาข้อมือ Personal Digital Assistant (PDA) โทรศัพท์มือถือ รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยี เครื่องรับสัญญาณดาวเทียมระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกภายในอาคาร (indoor GPS) ให้ใช้งานได้ในอาคารหรือบริเวณที่มีการปิดกั้นของสัญญาณดาวเทียมได้

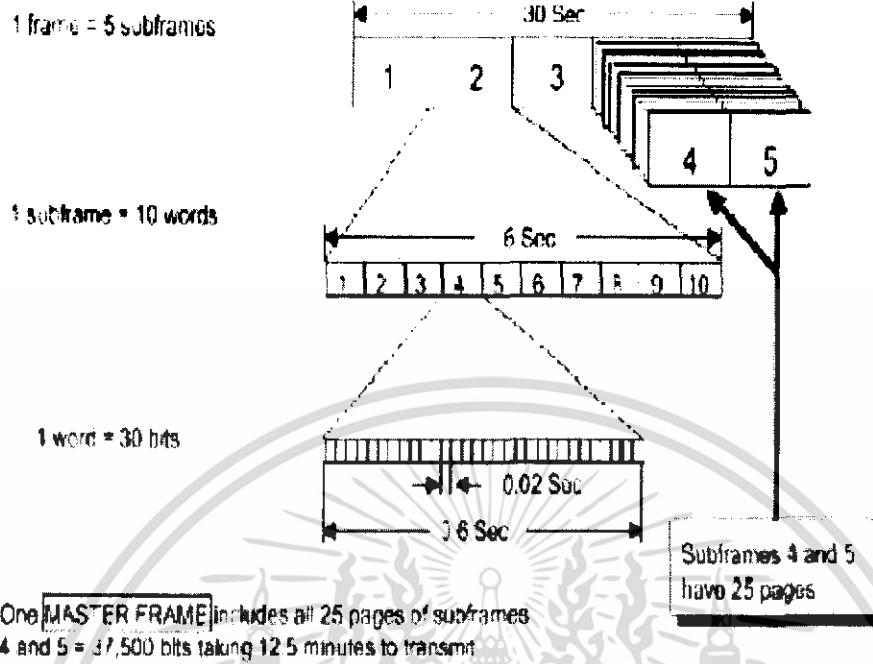
2.6 โครงสร้างของข้อมูลที่ส่งจากดาวเทียม

ข้อมูลที่ส่งจากดาวเทียม GPS ประกอบด้วยข้อมูลซึ่งถูกแบ่งออกเป็นเฟรมย่อย ๆ เรียกว่า ซับเฟรม (Sub frame) แต่ละซับเฟรมจะแทรกค่าเวลาที่ซับเฟรมนั้น ๆ ถูกส่งมาจากดาวเทียม GPS ไว้เพื่อใช้ร่วมในการคำนวณหาพิกัดตำแหน่ง ข้อมูลแต่ละเฟรมมีขนาด 1,500 บิต ถูกแบ่งในรูปซับเฟรมขนาด 300 บิต จำนวน 5 ซับเฟรม ข้อมูลหนึ่งเฟรมจะถูกส่งมาจากดาวเทียม ทุก ๆ 30 วินาที ซับเฟรมขนาด 6 วินาที (300 บิต) จะบรรจุไว้ด้วยข้อมูลเส้นทางโคจรและของข้อมูลนาฬิกาโดยข้อมูลในแต่ละเฟรมประกอบด้วยส่วนปลีกย่อยดังนี้

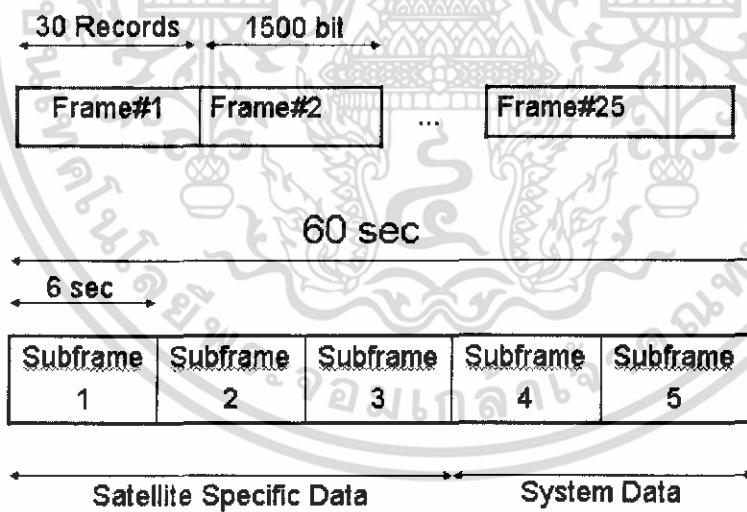
- ซับเฟรมที่ 1 เป็นข้อมูลในการแก้ไขเวลาของดาวเทียม GPS
- ซับเฟรมที่ 2 และ 3 เป็นข้อมูลเส้นทางโคจรของดาวเทียม GPS
- ซับเฟรมที่ 4 และ 5 เป็นข้อมูลอื่น ที่เกี่ยวข้องกับระบบ

ข้อมูลจากดาวเทียมซึ่งบรรจุไว้ด้วยข้อมูลในการนำร่อง (Navigation Message) ที่ครบสมบูรณ์จะประกอบด้วยเฟรมข้อมูลจำนวน 25 เฟรม (125 ซับเฟรม) โดยข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งจากดาวเทียมทุก ๆ 12.5 นาที เป็นอย่างน้อย โดยทั่วไปเครื่องรับสัญญาณจะได้รับข้อมูลของตำแหน่งล่าสุดของดาวเทียมทุกชั่วโมง เพื่อใช้ร่วมกับอัลกอริทึมในการคำนวณพิกัดตำแหน่ง และข้อมูลการโคจรของดาวเทียมแต่ละดวง เพื่อให้เครื่องรับสัญญาณทราบตำแหน่งของดาวเทียมแต่ละดวงรวมทั้งปรับชดเชยความผิดพลาดของสัญญาณพาหะจาก ปรากฏการณ์คอปเปอร์ของความถี่พาหะ (Carrier Doppler frequency) ซึ่งเกิดจากการที่ความถี่พาหะมีการเบนค่าไปเนื่องจากการเคลื่อนที่ของดาวเทียม

Basic message unit is one frame (1500 bits long)

รูปที่ 2.7 โครงสร้างของข้อมูลที่ส่งมาจากดาวเทียม GPS

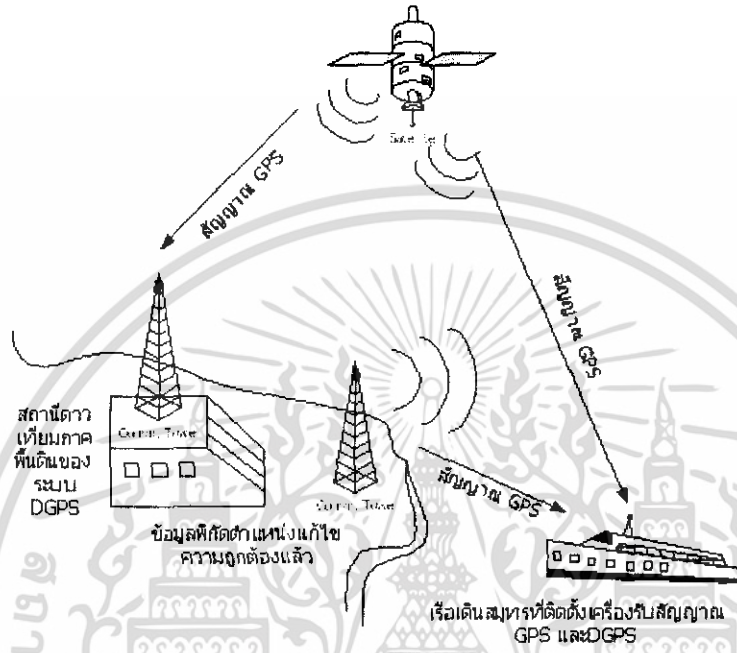

รูปที่ 2.8 รายละเอียดการแบ่งเฟรม

นอกจากนั้นชุดข้อมูลดาวเทียม GPS โดยสมบูรณ์ยังจะประกอบด้วยข้อมูลแบบจำลองของชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์อยู่ด้วย เพื่อให้เครื่องรับสัญญาณสามารถประเมินค่าในการหน่วงเฟสของสัญญาณ (Phase delay) ที่เกิดจากสภาพชั้นบรรยากาศไอโอโนสเฟียร์ แต่ส่วนที่เครื่องรับสัญญาณจำเป็นต้องใช้ก็คือข้อมูลใน 3 ชั้นเฟรมแรก หากสามารถที่ได้รับข้อมูลดังกล่าวจากดาวเทียมตั้งแต่สามดวงขึ้นไป จึงจะสามารถคำนวณหาพิกัดตำแหน่งปัจจุบันของเครื่องรับสัญญาณได้ เวลาที่เครื่องรับ GPS สามารถรับและแสดงผลได้นั้นขึ้นอยู่กับตัวเครื่องรับ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 หลักการของระบบ DGPS (Differential GPS)

หลักการ DGPS คือ การแก้ไขความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น โดยอาศัยการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณ GPS บนสถานีภาคพื้นดินในจุดที่ทราบพิกัดที่แน่นอนเพื่อเป็นตำแหน่งอ้างอิง โดยที่สถานีภาคพื้นดินในจุดที่ทราบพิกัดที่แน่นอนเพื่อเป็นตำแหน่งอ้างอิง โดยที่สถานีภาคพื้นดินจะทำหน้าที่แก้ไขแล้วส่งไปยังเครื่องรับสัญญาณที่อยู่ในรัศมีทำการของระบบ

รูปที่ 2.9 แผนผังแสดงองค์ประกอบของระบบ DGPS

ระบบ DGPS ใช้คลื่นวิทยุในย่านต่าง ๆ เช่น MF, HF, UHF/VHF เป็นต้น เพื่อสื่อสารกับเครื่องลูกข่ายในระบบ โดยการเลือกใช้คลื่นวิทยุจะเป็นย่านใดนั้น ขึ้นอยู่กับประเภทของงานที่จะนำระบบไปประยุกต์ด้วย อย่างไรก็ตามระบบ DGPS ก็ยังมีอุปสรรคหลายอย่างในการใช้งาน เช่น รัศมีทำการของระบบที่มีขอบเขตจำกัด ข้อมูลที่ส่งออกไปสถานีภาคพื้นดินสามารถถูกแทรกแซงจากความแปรปรวนของสภาพอากาศรวมทั้งจะต้องติดตั้งเสาอากาศ และเครื่องรับสัญญาณเพิ่มเพื่อใช้งานระบบ แม้ว่าการติดตั้งและใช้งานระบบ DGPS จะมีอุปสรรคและความยุ่งยากอยู่บ้าง แต่ระบบก็สามารถลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นได้จากหลายร้อยฟุต

2.8 มาตรฐาน NMEA 0183

NMEA Message คือข้อมูลซึ่งส่งออกมาจากโมดูลรับสัญญาณ GPS ข้อมูลใน NMEA Message สามารถแบ่งได้เป็นประโยค (Sentence) โดยในแต่ละประโยคจะประกอบด้วย 2 ส่วนคือ อักขระแอสกี (ASCII) ซึ่งเป็นข้อมูล และเครื่องหมายสำหรับขึ้นข้อมูล ซึ่งมีความยาวรวมไม่เกิน 80 ตัวอักษร สามารถอ่านข้อมูล NMEA Message ได้โดยการใช้ซอฟต์แวร์สื่อสาร เช่น Hyper Terminal โดยแต่ละประโยคจะมีรายละเอียดที่ต่างกันแล้วแต่จะเลือกใช้ ประโยคที่ใช้กันเป็นหลักใน NMEA Message จะมีอยู่หลายประโยครายละเอียดภายในประโยคต่างๆ ของ NMEA Message มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GGA (Global Positioning System Fixed Data)

SGPGGA, 161229.487, 3723.245, N, 12158.3416, W, 1, 07, 1.0, 9.0, M,,, 0000*18<CR><LF>

หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	SGPGGA	ส่วนหัวโปรโตคอลของ GGA
1	UTC Position	161229.487	hhmmss.sss เวลามาตรฐานกลาง
2	Latitude	3723.2475	Ddmm.mmmm ตำแหน่งละติจูด
3	N/S Indicator	N	N = north or S = south
4	Longitude	12158.3416	Dddmm.mmmm ตำแหน่งลองจิจูด
5	E/W Indicator	W	E = east or W = west
6	Position Fix Indicator	1	เป็นตัวบอกลักษณะของ GPS (0 = not fix, 1 = GPS fix, 2 = DGPS fix)
7	Satellites Used	07	จำนวนดาวเทียมที่ใช้คำนวณพิกัดอยู่ในช่วง 0 ถึง 12
8	HDOP	1.0	Horizontal Dilution of Precision
9	MSL Altitude	9.0	ความสูงของเสาอากาศเหนือระดับน้ำทะเล (เมตร)
10	Units	M	หน่วยของความสูงของเสาอากาศ (เมตร)
11	Geoid Separation		ความต่างระหว่างระบบ WGS-84 กับระดับน้ำทะเล (เมตร)
12	Units	M	หน่วยของความต่างของจีออยด์ (ระดับน้ำทะเล) (เมตร)
13	Age of Diff. Corr.		จะไม่มีฟิลด์นี้เมื่อไม่ใช่ DGPS (วินาที)
14	Diff. Ref. Station ID	0000	หมายเลขประจำสถานีอ้างอิง (DGPS)
	Checksum	*18	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.1 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GGA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GLL (Geographic Position Latitude/Longitude)

\$GPGLL, 3723.245, N, 12158.3416, W, 161229.487, A*2C<CR><LF>

หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	\$GPGLL	ส่วนหัวโปรโตคอลของ GLL
1	Latitude	3723.2475	ddmm.mmmmm ตำแหน่งละติจูด
2	N/S Indicator	N	N = north or S = south
3	Longitude	12158.3416	dddmm.mmmmm ตำแหน่งลองจิจูด
4	E/W Indicator	W	E=east or W= west
5	UTC Position	161229.487	hhmmss.ss เวลามาตรฐานกลาง
6	Status	A	A = data valid or V = data not valid
	Checksum	*2C	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.2 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GLL

72971

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GSA (GNSS DOP and Active Satellites)

SGPGSA, A, 3, 07, 02, 26, 27, 09, 04, 15,,,,, 1.8, 1.0, 1.5*33<CR><LF>

หมายเลข ฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	\$GPGSA	ส่วนหัวโปรโตคอลของ GSA
1	Mode 1	A	M = Manual, A = Automatic
2	Mode 2	3	1 = ไม่ระบุค่า, 2 = 2 มิติ, 3 = 3 มิติ
3-14	Satellite Used	07, 02, 26, 27, 09, 04, 15,,,,,	RPNs ของดาวเทียมใช้ในการแก้ปัญหา (เป็น null สำหรับฟิลด์ที่ไม่ได้ใช้)
15	PDOP	1.8	Position Dilution of Precision
16	HDOP	1.0	Horizontal Dilution of Precision
17	VDOP	1.5	Vertical Dilution of Precision
	Checksum	*33	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.3 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GSA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GSV (GNSS Satellites in View)

\$GPGSV, 2, 1, 07, 07, 79, 048, 42, 02, 51, 062, 43, 26, 36, 256, 42, 27, 27, 138, 42*71<CR><LF>

หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	\$GPGSV	ส่วนหัวโปรโตคอลของ GSV
1	Number of Messages	2	จำนวนรวมทั้งหมดของ Messages (1-3)
2	Messages Number	1	หมายเลข Message (1-3)
3	Satellites in View	07	จำนวนรวมทั้งหมดของดาวเทียมในการมองเห็น
4	Satellites ID	07	Ch.1 (อยู่ในช่วง 1-32)
5	Elevation	79	Ch.1 (จำนวนสูงสุดคือ 90) หน่วยคือ degrees
6	Azimuth	048	Ch.1 (True, อยู่ในช่วง 0-359) หน่วยเป็น degrees
7	SNR (C/No)	42	Range 0 to 99, null when not tracking
8-11	...	02, 51, 062, 43	Ch.2 ของ Satellites ID, Elevation, Azimuth, SNR
12-15	...	26, 36, 256, 42	Ch.3 ของ Satellites ID, Elevation, Azimuth, SNR
16-19	...	27, 27, 138, 42	Ch.4 ของ Satellites ID, Elevation, Azimuth, SNR
	Checksum	*71	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.4 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค GSV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RMC (Recommended Minimum Specific GNSS Data)

\$GPRMC, 161229.487, A, 3723.2475, N, 12158.3416, W, 0.13, 309.62, 120598., *10 <CR> <LF>

หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	\$GPRMC	ส่วนหัวโปรโตคอลของ RMC
1	UTC Position	161229.487	hhmmss.sss เวลามาตรฐานกลาง
2	Status	A	A = data valid or V = data not valid
3	Latitude	3723.2475	ddmm.mmmm ตำแหน่งละติจูด
4	N/S Indicator	N	N = north or S = south
5	Longitude	12158.3416	dddmm.mmmm ตำแหน่งลองจิจูด
6	E/W Indicator	W	E = east or W = west
7	Speed Over Ground	0.13	ความเร็ว (Knots)
8	Course Over Ground	309.62	True (degrees)
9	Date	120598	Ddmmyy
10	Magnetic Variation		Degrees
11	Magnetic variation (Ref)		E = east or W = west (degrees)
	Checksum	*10	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.5 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค RMC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

VTG (Course Over Ground and Ground Speed)

SGPV TG, 309.62, T,, M, 0.13, N, 0.2, K*6E<CR><LF>

หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Message ID	SGPV TG	ส่วนหัวโปรโตคอลของ VTC
1	Course	309.62	Measured heading (degrees)
2	Reference	T	True
3	Course		Measured heading (degrees)
4	Reference	M	Magnetic
5	Speed	0.13	ได้จากการวัดความเร็วด้านแนวนอน (knots)
6	Units	N	Knots
7	Speed	0.2	ได้จากการวัดความเร็วด้านแนวนอน (Km/hr)
8	Units	K	กิโลเมตรต่อชั่วโมง
หมายเลขฟิลด์	ชื่อ	ตัวอย่าง	คำบรรยาย
	Checksum	*6E	เช็คซัม
	<CR><LF>		สิ้นสุดประโยค

ตารางที่ 2.6 ความหมายของข้อมูลที่อยู่ในประโยค VTC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลรายละเอียดดังกล่าวที่ได้กล่าวมาแล้วนี้สรุปคร่าว ๆ ได้ตามการใช้งานดังนี้

กลุ่มข้อมูลที่ต้องการ	ประโยคที่เก็บข้อมูลที่ต้องการไว้
การระบุพิกัดตำแหน่ง	\$GPRMC, \$GPGGA, \$GPGLL
ความเร็ว	\$GPRMC, \$GPVTG
วัน, เวลา	\$GPRMC, \$GPGGA, \$GPGLL
ระดับแนวระนาบ, ความสูง	\$GPGSA, \$GPGGA
ข้อมูลของดาวเทียม	\$GPGSV
สถานะของตัวรับ	\$GPGSA, \$GPGGA
การแก้ไขในเรื่อง DGPS	\$GPGGA

ตารางที่ 2.7 สรุปคุณสมบัติของ 6 ประโยคหลักใน NMEA message

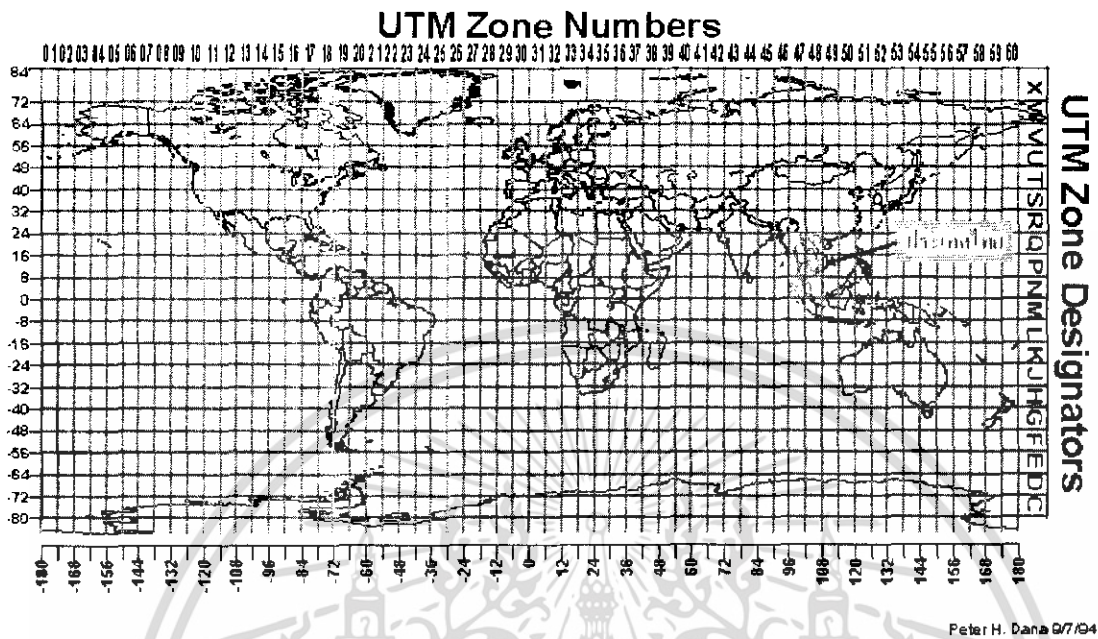
2.9 การอ้างพิกัดแบบ UTM

การอ้างพิกัดตำแหน่งแบบ UTM (Universal Transverse Mercator) เป็นระบบกริดตาราง (Grid) ที่พัฒนาขึ้นโดยกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี ค.ศ.1974 สำหรับใช้ชี้ตำแหน่งที่ตั้งบนโลกอย่างรวดเร็วและแม่นยำในการทหาร วิธีนี้สามารถทำได้ง่ายและได้ผลลัพธ์ที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการส่งข้อมูลจากแผนที่หนึ่ง ไปยังอีกแผนที่หนึ่ง ตัวอย่างที่ดีตัวอย่างหนึ่งก็คือ การส่งข้อมูลของพิกัดตำแหน่งจากแผนที่ส่งหนึ่ง ไปให้ผู้รับ โดยผู้รับสามารถเอาข้อมูลของพิกัดตำแหน่งดังกล่าวไปใช้เพื่อจะได้ทราบที่ตั้งจริงบนแผนที่ได้

UTM เป็นระบบตารางกริดที่ใช้ช่วยในการกำหนดตำแหน่งและใช้อ้างอิง ในการบอกตำแหน่งที่นิยมใช้กับแผนที่ในกิจการทหารของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน เพราะเป็นระบบตารางกริดที่มีขนาดรูปร่างเท่ากันทุกตาราง และมีวิธีการกำหนดบอกค่าพิกัดที่ง่ายและถูกต้องเป็นระบบกริดที่นำเอาเส้นโครงแผนที่แบบ Universal Transverse Mercator Projection ของ Gauss Krugger มาใช้ดัดแปลงให้สามารถถ่ายทอดรายละเอียดของพื้นผิวโลก ให้อยู่ในรูปทรงกระบอก (แกนของรูปทรงกระบอกจะทับกับแนวเส้นอิกเวเตอร์ และตั้งฉากกับแนวแกนของขั้วโลก) ประเทศไทยเราได้นำเอาเส้นโครงแผนที่แบบ UTM นี้มาใช้ในการทำแผนที่กิจการทหารภายในประเทศจากรูปถ่ายทางอากาศในปี 1953 ร่วมกับสหรัฐอเมริกาเป็นแผนที่มาตราส่วน 1:50,000 ชุด 708 และปรับปรุงใหม่เป็นชุด L 7017 ที่ใช้ในปัจจุบัน UTM เป็นระบบตาราง กริดที่ใช้ช่วยในการกำหนดตำแหน่งและใช้อ้างอิง ในการบอกตำแหน่งที่นิยม ใช้กับแผนที่ในกิจการทหารของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกในปัจจุบัน เพราะเป็นระบบตารางกริดที่มีขนาดรูปร่างเท่ากันทุกตาราง และมีวิธีการกำหนดบอกค่าพิกัดที่ง่ายและถูกต้องเป็นระบบกริดที่นำเอาเส้นโครงแผนที่แบบ Universal Transverse Mercator Projection ของ Gauss Krugger

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาใช้ตัดแปลงการถ่ายทอฉายละเอียดของพื้นผิวโลกให้รูปทรงระบอบ Mercator Projection อยู่ในตำแหน่ง Mercator Projection (แกนของรูปทรงระบอบจะทับกับแนวเส้นอิควเตอร์ และตั้งฉากกับแนวแกนของขั้วโลก)

รูปที่ 2.10 การแบ่งพื้นที่ออกเป็นโซน (Zone) สำหรับการอ้างอิงพิกัดแบบ UTM

แผนที่ระบบพิกัดกริดที่ใช้เส้นโครงแผนที่แบบ UTM เป็นระบบเส้นโครงชนิดหนึ่งที่ใช้ตัวรูปทรงระบอบเป็นผิวแสดงเส้นเมริเดียน (หรือเส้นลองจิจูด) และเส้นละติจูดของโลก โดยใช้ทรงระบอบตัดโลกระหว่างละติจูด 84 องศาเหนือ และ 80 องศาใต้ในลักษณะแกนรูปทรงระบอบทำมุมกับแกนโลก 90 องศารอบโลก แบ่งออกเป็น 60 โซน ๆ ละ 6 องศา โซนที่ 1 อยู่ระหว่าง 180 องศา กับ 174 องศาตะวันตก และมีลองจิจูด 177 องศาตะวันตก เป็นเมริเดียนปานกลาง (Central Meridian) มีเลขกำกับแต่ละโซนจาก 1 ถึง 60 โดยนับจากซ้ายไปทางขวาระหว่างละติจูด 84 องศาเหนือ 80 องศาใต้ แบ่งออกเป็น 2 ช่อง ๆ ละ 8 องศา ยกเว้นช่องสุดท้ายเป็น 12 องศาโดยเริ่มนับตั้งแต่ละติจูด 80 องศาใต้ขึ้นไปทางเหนือให้ช่องแรกเป็นอักษร C และช่องสุดท้ายเป็นอักษร X (ยกเว้น I และ O) จากการแบ่งตามที่กล่าวแล้วจะเห็นพื้นที่ในเขตลองจิจูด 180 องศาตะวันตกถึง 180 องศาตะวันออก และละติจูด 80 องศาใต้ถึง 84 องศาเหนือ จะถูกแบ่งออกเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า 1,200 รูป แต่ละรูปมีขนาดกว้างยาว $6^{\circ} \times 8^{\circ}$ จำนวน 1,140 รูป และกว้างยาว $6^{\circ} \times 12^{\circ}$ จำนวน 60 รูป รูปสี่เหลี่ยมนี้เรียกว่า Grid Zone Designation (GZD) การเรียกชื่อ Grid Zone Designation ประเทศไทยมีพื้นที่อยู่ ระหว่างละติจูด 5 องศา 30 ลิปดาเหนือ ถึง 20 องศา 30 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดประมาณ 97 องศา 30 ลิปดาตะวันออก ถึง 105 องศา 30 ลิปดาตะวันออก ดังนั้นประเทศไทยจึงตกอยู่ใน GZD 47N 47P 47Q 48N 48P และ 48Q การอ่านค่าพิกัดกริดเพื่อให้พิกัดค่ากริดในโซนหนึ่งๆ มีค่าเป็นบวกเสมอ จึงกำหนดให้มีเส้นศูนย์สูตรสมมุติขึ้น 2 แห่ง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ในบริเวณที่อยู่เหนือเส้นศูนย์สูตร: เส้นศูนย์สูตรมีระยะห่างจากศูนย์สมมุติเท่ากับ 0 เมตร และเส้นเมริเดียนย่านกลางห่างจากศูนย์สมมุติ 500,000 เมตร ทางตะวันออก

- ในบริเวณที่อยู่ใต้เส้นศูนย์สูตร: เส้นศูนย์สูตรมีระยะห่างจากศูนย์สมมุติไปทางเหนือ 10,000,000 เมตร และเมริเดียนย่านกลางห่างจากศูนย์สมมุติ 500,000 เมตรทางตะวันออก

2.10 TCP/IP Protocol

TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) เป็นชุดของโปรโตคอลที่ถูกใช้ในการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถใช้สื่อสารจากต้นทางข้ามเครือข่ายไปยังปลายทางได้ และสามารถหาเส้นทางที่จะส่งข้อมูลไปตัวเองโดยอัตโนมัติ ถึงแม้ว่าในระหว่างทางอาจจะผ่านเครือข่ายที่มีปัญหา โปรโตคอลก็ยังค้นหาเส้นทางอื่นในการส่งผ่านข้อมูลไปให้ถึงปลายทางได้

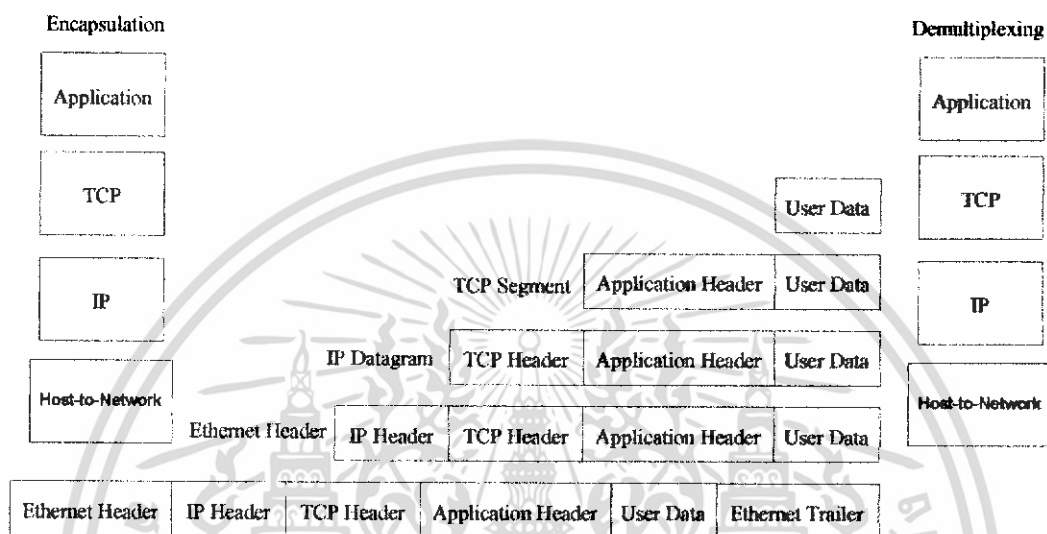
ชุดโปรโตคอลนี้ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ปี 1960 ซึ่งถูกใช้เป็นครั้งแรกในเครือข่าย ARPANET ซึ่งต่อมาได้ขยายการเชื่อมต่อไปทั่วโลกเป็นเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทำให้ TCP/IP เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางจนถึงปัจจุบัน

TCP/IP มีจุดประสงค์ของการสื่อสารตามมาตรฐาน คือ

1. เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างระบบที่มีความแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบเครือข่าย เช่นในกรณีที่ผู้ส่งและผู้รับยังคงมีการติดต่อกันอยู่ แต่โหนดกลางที่ใช้เป็นผู้ช่วยรับ-ส่งเกิดเสียหายใช้การไม่ได้ หรือสายสื่อสารบางช่วงถูกตัดขาด กฎการสื่อสารนี้จะต้องสามารถจัดหาทางเลือกอื่นเพื่อให้การสื่อสารดำเนินต่อไปได้โดยอัตโนมัติ
3. มีความคล่องตัวต่อการสื่อสารข้อมูลได้หลายชนิดทั้งแบบที่ไม่มีความเร่งด่วน เช่น การจัดส่งแฟ้มข้อมูล และแบบที่ต้องการรับประกันความเร่งด่วนของข้อมูล เช่น การสื่อสารแบบ real-time และทั้งการสื่อสารแบบเสียง (Voice) และข้อมูล (data)

2.10.1 Encapsulation/Demultiplexing

การส่งข้อมูลผ่านในแต่ละเลเยอร์ แต่ละเลเยอร์จะทำการประกอบข้อมูลที่รับมา กับข้อมูลส่วนควบคุมซึ่งถูกนำมาไว้ในส่วนหัวของข้อมูลเรียกว่า Header ภายใน Header จะบรรจุข้อมูลที่สำคัญของโปรโตคอลที่ทำการ Encapsulate เมื่อผู้รับได้รับข้อมูล ก็จะเกิดกระบวนการทำงานย้อนกลับคือโปรโตคอลเดียวกัน ทางฝั่งผู้รับก็จะได้รับข้อมูลส่วนที่เป็น Header ก่อนและนำไปประมวลและทราบว่าข้อมูลที่ตามมามีลักษณะอย่างไร ซึ่งกระบวนการย้อนกลับนี้เรียกว่า Demultiplexing

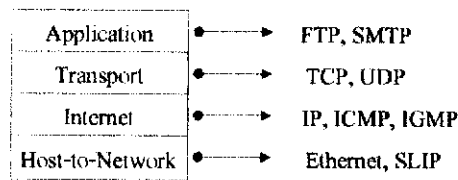

รูปที่ 2.11 ขั้นตอนการ Encapsulation และ Demultiplexing

ข้อมูลที่ผ่านการ Encapsulate ในแต่ละเลเยอร์มีชื่อเรียกแตกต่างกัน ดังนี้

- ข้อมูลที่มาจาก User หรือก็คือข้อมูลที่ User เป็นผู้ป้อนให้กับ Application เรียกว่า User Data
- เมื่อแอปพลิเคชันได้รับข้อมูลจาก user ก็จะนำมาประกอบกับส่วนหัวของแอปพลิเคชัน เรียกว่า Application Data และส่งต่อไปยังโปรโตคอล TCP
- เมื่อโปรโตคอล TCP ได้รับ Application Data ก็จะนำมารวมกับ Header ของโปรโตคอล TCP เรียกว่า TCP Segment และส่งต่อไปยังโปรโตคอล IP
- เมื่อโปรโตคอล IP ได้รับ TCP Segment ก็จะนำมารวมกับ Header ของโปรโตคอล IP เรียกว่า IP Datagram และส่งต่อไปยังเลเยอร์ Host-to-Network Layer
- ในระดับ Host-to-Network จะนำ IP Datagram มาเพิ่มส่วน Error Correction และ flag เรียกว่า Ethernet Frame ก่อนจะแปลงข้อมูลเป็นสัญญาณไฟฟ้า ส่งผ่านสายสัญญาณที่เชื่อมต่ออยู่ต่อไป

ในแต่ละเลเยอร์ของโครงสร้าง TCP/IP สามารถอธิบายได้ดังนี้

รูปที่ 2.12 โครงสร้าง TCP/IP

1. ชั้นโฮสต์-เครือข่าย (Host-to-Network Layer)

โปรโตคอลสำหรับการควบคุมการสื่อสารในชั้นนี้เป็นสิ่งที่ไม่มีการกำหนดรายละเอียดอย่างเป็นทางการ หน้าที่หลักคือการรับข้อมูลจากชั้นสื่อสาร IP มาแล้วส่งไปยังโหนดที่ระบุไว้ในเส้นทางเดินข้อมูลทางด้านผู้รับก็จะทำงานในทางกลับกัน คือรับข้อมูลจากสายสื่อสารแล้วนำส่งให้กับโปรแกรมในชั้นสื่อสาร

2. ชั้นสื่อสารอินเทอร์เน็ต (The Internet Layer)

ใช้ประเภทของระบบการสื่อสารที่เรียกว่า ระบบเครือข่ายแบบสลับช่องสื่อสารระดับแพ็กเก็ต (packet-switching network) ซึ่งเป็นการติดต่อแบบไม่ต่อเนื่อง (Connectionless) หลักการทำงานคือการปล่อยให้ข้อมูลขนาดเล็กที่เรียกว่า แพ็กเก็ต (Packet) สามารถไหลจากโหนดผู้ส่งไปตามโหนดต่างๆ ในระบบจนถึงจุดหมายปลายทางได้โดยอิสระ หากมีการส่งแพ็กเก็ตออกมาเป็นชุดโดยมีจุดหมายปลายทางเดียวกัน ในระหว่างการเดินทางในเครือข่าย แพ็กเก็ตแต่ละตัวในชุดนี้ก็จะไปอิสระแก่กันและกัน ดังนั้น แพ็กเก็ตที่ส่งไปถึงปลายทางอาจจะไม่เป็นไปตามลำดับก็ได้

a. IP (Internet Protocol) IP เป็นโปรโตคอลในระดับเน็ตเวิร์คเลเยอร์ ทำหน้าที่จัดการเกี่ยวกับแอดเดรสและข้อมูล และควบคุมการส่งข้อมูลบางอย่างที่ใช้ในการหาเส้นทางของแพ็กเก็ต ซึ่งกลไกในการหาเส้นทางของ IP จะมีความสามารถในการหาเส้นทางที่ดีที่สุด และสามารถเปลี่ยนแปลงเส้นทางได้ในระหว่างการส่งข้อมูล และมีระบบการแยกและประกอบค้ำแกรม (datagram) เพื่อรองรับการส่งข้อมูลระดับ data link ที่มีขนาด MTU (Maximum Transmission Unit) ที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถนำ IP ไปใช้บนโปรโตคอลอื่นได้หลากหลาย เช่น Ethernet, Token Ring หรือ Apple Talk

การเชื่อมต่อของ IP เพื่อทำการส่งข้อมูล จะเป็นแบบ connectionless หรือเกิดเส้นทางการเชื่อมต่อในทุกๆ ครั้งของการส่งข้อมูล 1 ค้ำแกรม โดยจะไม่ทราบถึงข้อมูลค้ำแกรมที่ส่งก่อนหน้าหรือส่งตามมา แต่การส่งข้อมูลใน 1 ค้ำแกรม อาจจะมีการส่งได้หลายครั้งในกรณีที่มีการแบ่งข้อมูลออกเป็นส่วนย่อยๆ (fragmentation) และถูกนำไปรวมเป็นค้ำแกรมเดิมเมื่อถึงปลายทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4-bit Version	Header Length	8-bit Type of Service	16-bit Total Length in Byte	
16-bit Identification			3-bit Flag	16-bit Fragment Checksm
8-bit Time to Live (TTL)		8-bit Protocol	16-bit Header Checksum	
32-bit Source IP Address				
32-bit Destination IP Address				
Option				
Data				

รูปที่ 2.13 IP Header

เฮดเดอร์ของ IP โดยปกติจะมีขนาด 20 bytes ยกเว้นในกรณีที่มีการเพิ่ม option บางอย่าง 필ด์ของเฮดเดอร์ IP จะมีความหมายดังนี้

- Version** : หมายเลขเวอร์ชันของโปรโตคอล ที่ใช้งานในปัจจุบันคือ เวอร์ชัน 4 (IPv4)
- Header Length** : ความยาวของเฮดเดอร์ โดยทั่วไปถ้าไม่มีส่วน option จะมีค่าเป็น 5 (5*32 bit)
- Type of Service (TOS)** : ใช้เป็นข้อมูลสำหรับเราเตอร์ในการตัดสินใจเลือกการเรดข้อมูลในแต่ละค่าความแกรม แต่ในปัจจุบันไม่ได้มีการนำไปใช้งานแล้ว
- Length** : ความยาวทั้งหมดเป็นจำนวน ไบต์ของค่าความแกรม ซึ่งด้วยขนาด 16 บิตของฟิลด์ จะหมายถึงความยาวสูงสุดของค่าความแกรม คือ 65535 byte (64k) แต่ในการส่งข้อมูลจริง ข้อมูลจะถูกแยกเป็นส่วนๆตามขนาดของ MTU ที่กำหนดในลิงค์เลเยอร์ และนำมารวมกันอีกครั้งเมื่อส่งถึงปลายทาง แอปพลิเคชันส่วนใหญ่จะมีขนาดของค่าความแกรมไม่เกิน 512 byte
- Identification** : เป็นหมายเลขของค่าความแกรมในกรณีที่มีการแยกค่าความแกรมเมื่อข้อมูลส่งถึงปลายทาง จะนำข้อมูลที่มี identification เดียวกันมารวมกัน
- Flag** : ใช้ในกรณีที่มีการแยกค่าความแกรม
- Fragment offset** : ใช้ในการกำหนดตำแหน่งข้อมูลในค่าความแกรมที่มีการแยกส่วน เพื่อให้สามารถนำกลับมาเรียงต่อกัน ได้อย่างถูกต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- h. **Time to live (TTL)** : กำหนดจำนวนครั้งที่มากที่สุดที่ค่าแอมแกรมจะถูกส่งระหว่าง hop (การส่งผ่านข้อมูลระหว่างเน็ตเวิร์ค) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการส่งข้อมูลโดยไม่สิ้นสุด โดยเมื่อข้อมูลถูกส่งไป 1 hop จะทำการลดค่า TTL ลง 1 เมื่อค่าของ TTL เป็น 0 และข้อมูลยังไม่ถึงปลายทาง ข้อมูลนั้นจะถูกยกเลิก และเรอเตอร์สุดท้ายจะส่งข้อมูล ICMP แจ้งกลับมาถึงต้นทางว่าเกิด time out ในระหว่างการส่งข้อมูล
- i. **Protocol** : ระบุโปรโตคอลที่ส่งในค่าแอมแกรม เช่น TCP ,UDP หรือ ICMP
- j. **Header checksum** : ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในเฮดเดอร์
- k. **Source IP address** : หมายเลข IP ของผู้ส่งข้อมูล
- l. **Destination IP address** : หมายเลข IP ของผู้รับข้อมูล
- m. **Data** : ข้อมูลจากโปรโตคอลระดับบน

b. ICMP (Internet Control Message Protocol)

ICMP เป็นโปรโตคอลที่ใช้ในการตรวจสอบและรายงานสถานะภาพของค่าแอมแกรม (Datagram) ในกรณีที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับค่าแอมแกรม เช่น เรอเตอร์ไม่สามารถส่งค่าแอมแกรมไปถึงปลายทางได้ ICMP จะถูกส่งออกไปยังโฮสต์ต้นทางเพื่อรายงานข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่มีอะไรรับประกันได้ว่า ICMP Message ที่ส่งไปถึงผู้รับจริงหรือไม่ หากมีการส่งค่าแอมแกรมออกไปแล้วไม่มี ICMP Message ที่อง Error กลับมา ก็แปลความหมายได้สองกรณีคือ ข้อมูลถูกส่งไปถึงปลายทางอย่างเรียบร้อย หรืออาจจะมีปัญหาในการสื่อสารทั้งการส่งค่าแอมแกรม และ ICMP Message ที่ส่งกลับมาก็มีปัญหาระหว่างทางก็ได้ ICMP จึงเป็นโปรโตคอลที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ (unreliable) ซึ่งจะเป็นหน้าที่ของ โปรโตคอลในระดับสูงกว่า Network Layer ในการจัดการให้การสื่อสารนั้นๆ มีความน่าเชื่อถือ ในส่วนของ ICMP Message จะประกอบด้วย Type ขนาด 8 บิต Checksum ขนาด 16 บิต และส่วนของ Content ซึ่งจะมีขนาดแตกต่างกันไปตาม Type และ Code ดังรูป

8-bit Type	8-bit Code	16-bit Checksum
ICMP Content		

รูปที่ 2.14 ICMP Header

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชั้นสื่อสารนำส่งข้อมูล (Transport Layer)

แบ่งเป็น โปรโตคอล 2 ชนิดตามลักษณะ ลักษณะแรกเรียกว่า Transmission Control Protocol (TCP) เป็นแบบที่มีการกำหนดช่วงการสื่อสารตลอดระยะเวลาการสื่อสาร (connection-oriented) ซึ่งจะยอมให้มีการส่งข้อมูลเป็นแบบ Byte stream ที่ไวใจได้โดยไม่มีข้อผิดพลาด ข้อมูลที่มีปริมาณมากจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนเล็กๆ เรียกว่า message ซึ่งจะถูกส่งไปยังผู้รับผ่านทางชั้นสื่อสารของอินเทอร์เน็ต ทางฝ่ายผู้รับจะนำ message มาเรียงต่อกันตามลำดับเป็นข้อมูลตัวเดิม TCP ยังมีความสามารถในการควบคุมการไหลของข้อมูลเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ส่ง ส่งข้อมูลเร็วเกินกว่าที่ผู้รับจะทำงานได้ทันอีกด้วย

โปรโตคอลการนำส่งข้อมูลแบบที่สองเรียกว่า UDP (User Datagram Protocol) เป็นการติดต่อแบบไม่ต่อเนื่อง (connectionless) มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลแต่จะไม่มีการแจ้งกลับไปยังผู้ส่ง จึงถือได้ว่าไม่มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล อย่งไรก็ตาม วิธีการนี้มีข้อดีในด้านความรวดเร็วในการส่งข้อมูล จึงนิยมใช้ในระบบผู้ให้และผู้ให้บริการ (client/server system) ซึ่งมีการสื่อสารแบบ ถามตอบ (request/reply) นอกจากนั้นยังใช้ในการส่งข้อมูลประเภทภาพเคลื่อนไหวหรือการส่งเสียง (voice) ทางอินเทอร์เน็ต

a. UDP : (User Datagram Protocol)

เป็น โปรโตคอลที่อยู่ใน Transport Layer เมื่อเทียบกับโมเดล OSI โดยการส่งข้อมูลของ UDP นั้น จะเป็นการส่งครั้งละ 1 ชุดข้อมูล เรียกว่า UDP datagram ซึ่งจะไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างคำดำเนินการ และจะไม่มีการตรวจสอบความสำเร็จในการรับส่งข้อมูล

กลไกการตรวจสอบโดย checksum ของ UDP นั้นเพื่อเป็นการป้องกันข้อมูลที่อาจจะถูกแก้ไข หรือมีความผิดพลาดระหว่างการส่ง และหากเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ปลายทางจะรู้ว่าไม่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น แต่มันจะเป็นการตรวจสอบเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น โดยในข้อกำหนดของ UDP หากพบว่ามี Checksum Error ก็ให้ผู้รับปลายทางทำการทิ้งข้อมูลนั้น แต่จะไม่มีการแจ้งกลับไปยังผู้ส่งแต่อย่างใด การรับส่งข้อมูลแต่ละครั้งหากเกิดข้อผิดพลาดในระดับ IP เช่น ส่งไม่ถึง, หมดเวลา ผู้ส่งจะได้รับ Error Message จากระดับ IP เป็น ICMP Error Message แต่เมื่อข้อมูลส่งถึงปลายทางถูกต้อง แต่เกิดข้อผิดพลาดในส่วนของ UDP เอง จะไม่มีการยืนยัน หรือแจ้งให้ผู้ส่งทราบแต่อย่างใด

16-bit Source Port	16-bit Destination Port
Length	Checksum
Data	

รูปที่ 2.15 UDP Header

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีรายละเอียด ดังนี้

- **Source Port Number** : หมายเลขพอร์ตต้นทางที่ส่งค่าตัวแกรมนี้
- **Destination Port Number** : หมายเลขพอร์ตปลายทางที่จะเป็นผู้รับค่าตัวแกรม
- **UDP Length** : ความยาวของค่าตัวแกรม ทั้งส่วน Header และ data นั้นหมายความว่าค่าที่น้อยที่สุดในฟิลด์นี้คือ 8 ซึ่งเป็นขนาดของ Header
- **Checksum** : เป็นตัวตรวจสอบความถูกต้องของ UDP datagram และจะนำข้อมูลบางส่วนใน IP Header มาคำนวณด้วย

b. TCP : (Transmission Control Protocol)

อยู่ใน Transport Layer เช่นเดียวกับ UDP ทำหน้าที่จัดการและควบคุมการรับส่งข้อมูล ซึ่งมีความสามารถและรายละเอียดมากกว่า UDP โดยค่าตัวแกรมของ TCP จะมีความสัมพันธ์คั่นเนื่องกัน และมีกลไกควบคุมการรับส่งข้อมูลให้มีความถูกต้อง (reliable) และมีการสื่อสารอย่างเป็นทางการ (connection-oriented)

16-bit Source Port number				16-bit Source Destination Port				
32-bit Sequence number								
Header Length	6-bit Reserved	URG	ACK	PUSH	Reset	SYN	FIN	16-bit Window size
16-bit TCP Checksum				16-bit Urgent Pointer				
TCP Option								
Data								

รูปที่ 2.16 TCP Header

มีรายละเอียด ดังนี้

- **Source Port Number** : หมายเลขพอร์ตต้นทางที่ส่งค่าตัวแกรมนี้
- **Destination Port Number** : หมายเลขพอร์ตปลายทางที่จะเป็นผู้รับค่าตัวแกรม
- **Sequence Number** : ฟิลด์ที่ระบุหมายเลขลำดับอ้างอิงในการสื่อสารข้อมูลแต่ละครั้ง เพื่อใช้ในการแยกแยะว่าเป็นข้อมูลของชุดใด และนำมาจัดลำดับได้ถูกต้อง
- **Acknowledgment Number** : ทำหน้าที่เช่นเดียวกับ Sequence Number แต่จะใช้ในการตอบรับ
- **Header Length** : โดยปกติความยาวของเฮดเดอร์ TCP จะมีความยาว 20 ไบต์ แต่อาจจะมากกว่านั้น ถ้ามีข้อมูลในฟิลด์ option แต่ต้องไม่เกิน 60 ไบต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Flag : เป็นข้อมูลระดับบิตที่อยู่ในเฮดเดอร์ TCP โดยใช้เป็นตัวบอกคุณสมบัติของแพ็กเก็ต TCP ขณะนั้นๆ และใช้เป็นตัวควบคุมจังหวะการรับส่งข้อมูลด้วย ซึ่ง Flag มีอยู่ทั้งหมด 6 บิต แบ่งได้ดังนี้

Type	Description
URG	ใช้บอกความหมายเป็นข้อมูลด่วน และมีข้อมูลพิเศษมาด้วย(อยู่ใน Urgent pointer
ACK	แสดงว่าข้อมูลในฟิลด์ Acknowledge Number นำมาใช้งานได้
DSH	เป็นการแจ้งให้ผู้รับข้อมูลทราบว่าควรส่งข้อมูล Segment นี้ไปยัง Application ที่รออยู่โดยเร็ว
RST	ยกเลิกการติดต่อ (reset) เนื่องจากในกรณีที่เกิดการสับสนขึ้นด้วยเหตุผลต่างๆเช่น โสตค์มีปัญหา ให้เริ่มต้นสื่อสารกันใหม่
SYN	ใช้ในการเริ่มต้นติดต่อกับปลายทาง
FIN	ใช้ส่งเพื่อแจ้งให้ปลายทางทราบว่ายุติการติดต่อ

Flag ในเฮดเดอร์ของ TCP มีความสำคัญในการกำหนดการทำงานของ TCP segment เนื่องจากข้อมูลในเฮดเดอร์ของ TCP จะมีข้อมูลครบถ้วนทั้งการรับและการส่งข้อมูล ซึ่งในการทำงานแต่ละอย่าง จะมีการใช้งานฟิลด์ไม่เหมือนกัน flag จะเป็นตัวกำหนดว่าให้ใช้งานฟิลด์ไหน เช่น ฟิลด์ Acknowledgment number จะไม่ถูกใช้ในขั้นตอนการเริ่มต้นการเชื่อมต่อ แต่จะมีข้อมูลในฟิลด์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่มีคามหมายใดๆ ซึ่งถ้าไม่มี flag เป็นตัวกำหนดก็อาจจะมีการนำข้อมูลมาใช้ และก่อให้เกิดความผิดพลาดได้

4. ชั้นสื่อสารการประยุกต์ (Application Layer)

มีโปรโตคอลสำหรับสร้างจอร์นัลเสมือน เรียกว่า TELNET โปรโตคอลสำหรับการจัดการเพิ่มข้อมูล เรียกว่า FTP และ โปรโตคอลสำหรับการให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เรียกว่า SMTP โดยโปรโตคอลสำหรับสร้างจอร์นัลเสมือนช่วยให้ผู้ใช้สามารถติดต่อกับเครื่องโฮสต์ที่อยู่ไกลออกไปโดยผ่านอินเทอร์เน็ต และสามารถทำงานได้เสมือนกับว่ากำลังนั่งทำงานอยู่ที่เครื่องโฮสต์นั้น โปรโตคอลสำหรับการจัดการเพิ่มข้อมูลช่วยในการคัดลอกเพิ่มข้อมูลมาจากเครื่องอื่นที่อยู่ในระบบเครือข่ายหรือส่งสำเนาเพิ่มข้อมูลไปยังเครื่องใดๆก็ได้ โปรโตคอลสำหรับให้บริการจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ช่วยในการจัดส่งข้อความไปยังผู้ใช้ในระบบ หรือรับข้อความที่มีผู้ส่งเข้ามา

2.11 มาตรฐานการเชื่อมต่อทางคลื่นวิทยุของเครือข่าย GPRS

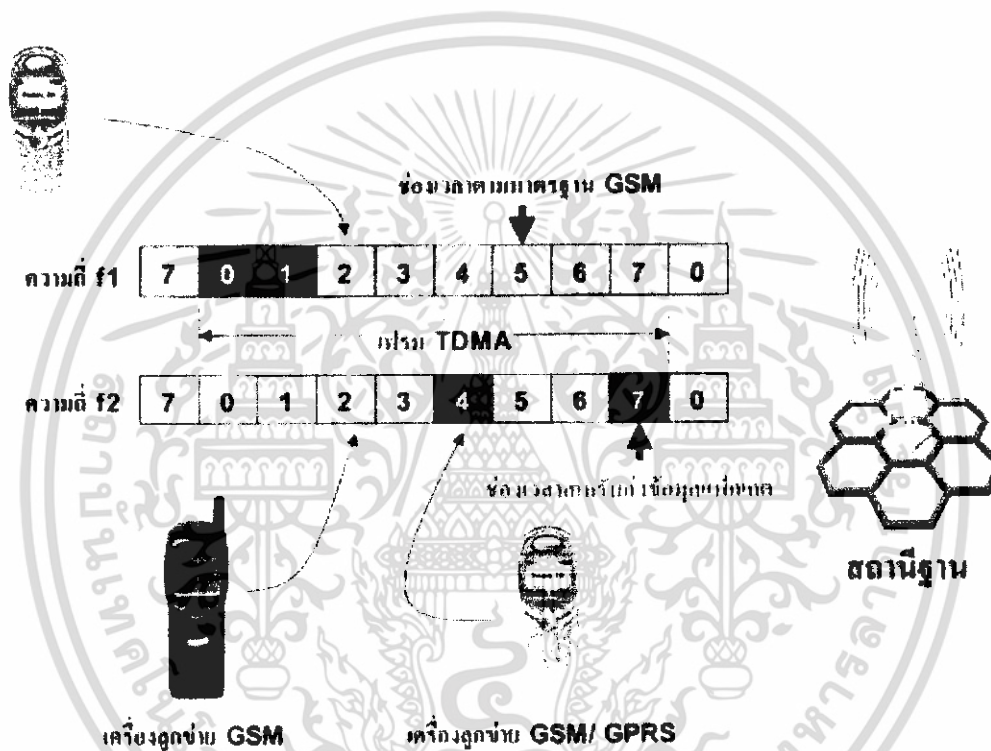
เนื่องจาก GPRS ถือเป็นมาตรฐานการสื่อสารข้อมูลประเภทหนึ่ง ดังนั้นจึงสามารถแสดงภาพการ จัดแบ่งหน้าที่การทำงานของวงจรทางฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ โดยอ้างอิงตามแบบจำลอง OSI (Open System Integration) ซึ่งจะเห็นได้ว่า หน้าที่การทำงานของสถานีฐานหรืออุปกรณ์ BTS ในการรองรับ เทคโนโลยี GPRS นั้นเป็นเพียงการส่งผ่านข้อมูลทั้งที่เป็นสัญญาณควบคุม (Control Signaling) และ สัญญาณข่าวสารข้อมูล (Data Signaling) ระหว่างเครื่องลูกข่าย GPRS กับอุปกรณ์ BSC และ TRAU เท่านั้น โดยข้อมูลที่ถูกรับส่งผ่านจุดเชื่อมต่อ Um และจุดเชื่อมต่อ Abis หรือ Agprs ซึ่งล้วนแล้วเกี่ยวข้องกับ สถานีฐานจะถูกปรับเปลี่ยนรูปแบบของสัญญาณจากคลื่นความถี่วิทยุไปเป็นสัญญาณทางไฟฟ้าเพื่อส่ง ค่อยไปให้กับอุปกรณ์ BSC เท่านั้น สถานีฐานจะไม่ทำหน้าที่ใดๆในการอ่านหรือแก้ไขเนื้อหาข้อมูลที่เป็น การรับส่งตามมาตรฐาน GPRS ซึ่งจะถูกห่อหุ้มโดยบล็อกข้อมูลประเภท MAC (Medium Access Control) และ RLC (Radio Link Control) ซึ่งจะถูกนำไปประมวลผลในเครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ BSC/TRAU เท่านั้น

การสร้างและการจัดการช่องสื่อสารทางตรรก (Logical Channel) ซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป เป็นการ คำนึงการร่วมกันระหว่างอุปกรณ์ BSC กับเครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS โดยการกำหนดค่าบิต ข้อมูลในระดับของโปรโตคอล RLC โดยมีการใช้โปรโตคอล MAC ในการควบคุมการส่งผ่านข้อมูลทุกๆ บิตที่เป็นการสื่อสารแบบ GPRS ให้มีความถูกต้อง ไม่เกิดความผิดพลาดของข้อมูล การจัดการกำหนด รายละเอียดของการใช้ช่วงเวลา (Timeslot) ในแต่ละความถี่ของสถานีฐานให้เป็นช่องสื่อสารสำหรับ โทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM หรือ GPRS ก็เป็นอีกภาระหน้าที่หนึ่งของอุปกรณ์ เช่นเดียวกัน สำหรับอุปกรณ์ ซึ่งติดตั้ง ไว้ภายในจะทำหน้าที่ปรับรูปแบบข้อมูลเพื่อทำการติดต่อสื่อสารแบบแพ็กเก็ต ซึ่งได้แก่อุปกรณ์ SGSN และ GGSN โดยผ่านโปรโตคอลชนิดใหม่ที่มีชื่อเรียกว่า ในกรณีของการเชื่อมต่อวงจรแบบสวิตซ์ วงจรระหว่างอุปกรณ์ กับชุมสายโทรศัพท์เคลื่อนที่มาตรฐาน

อุปกรณ์จะทำการติดต่อสื่อสารกับเครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยตรวจสอบและควบคุม ตำแหน่งที่อยู่ของเครื่องลูกข่าย และบริหารการเชื่อมต่อวงจรแบบสวิตซ์แพ็กเก็ต เพื่อรับส่งข้อมูล ไปยัง โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องอื่น หรือไปยังเครือข่ายสื่อสารข้อมูลภายนอก เช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ การติดต่อสื่อสารดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบของบล็อกข้อมูลที่ถูกควบคุมโดยโปรโตคอล ที่ถูกส่งมาจาก อุปกรณ์ รวมถึงการเข้ารหัสข้อมูลเพื่อป้องกันการดักจับโดยบุคคลที่สามสำหรับการส่งสัญญาณควบคุม เพื่อดำเนินการต่างๆเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ กับเครื่องลูกข่าย นั้นจะเป็นหน้าที่ของ โปรโตคอลที่มีชื่อว่า SMDCP (Subnet work-Dependent Convergence Protocol)

ข้อมูลที่ถูกถอดออกจากโปรโตคอล SMDCP แล้วจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในบล็อกข้อมูลมาตรฐาน IP (Internet Protocol) หรือ X.25 ซึ่งเป็นมาตรฐานการสื่อสารที่สามารถใช้เชื่อมต่อกับเครือข่ายสื่อสารข้อมูล ประเภทต่างๆได้ทั่วโลก เนื้อหาภายในบล็อกข้อมูลแบบ IP หรือ X.25 นั้นก็จะเป็นแอปพลิเคชันใช้งาน ต่างๆตามมาตรฐานการสื่อสารทั่วไป ไม่ว่าจะเป็น HTTP, FTP, Telnet ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้ซึ่งถือว่ายู่ใน ระดับชั้นบนสุดของแบบจำลอง OSI ที่มีการรับส่งจากเครื่องลูกข่าย GPRS จะถูกเชื่อมต่อเพื่อการสื่อสาร กับเครื่องลูกข่าย GPRS เครื่องอื่น หรือกับเครือข่ายภายนอก ตัวอย่างเช่น เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

เนื่องจาก GPRS เป็นเทคโนโลยีที่ได้รับการออกแบบขึ้นบนมาตรฐานโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ดังนั้นจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของมาตรฐานการเชื่อมต่อทางวิทยุในระดับชั้นกายภาพแต่ประการใด แสดงโครงสร้างของการเชื่อมต่อทางคลื่นวิทยุระหว่างสถานีฐานและเครื่องลูกข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งชนิด GSM และ GPRS โดยที่จะต้องมีการกำหนดความถี่ใช้งานอย่างน้อย 1 คู่สำหรับการติดต่อสื่อสารซึ่งความถี่ค่าหนึ่งมีค่าความถี่ต่ำกว่าจะถูกใช้ในการส่งสัญญาณจากเครื่องลูกข่ายไปยังสถานีฐาน เรียกว่าความถี่ขาขึ้น หรือ Uplink Frequency และความถี่ที่มีค่าสูงกว่าจะใช้ส่งสัญญาณในทิศทางกลับกัน เรียกว่า ความถี่ขาลง หรือ Downlink Frequency มาตรฐานโทรศัพท์เคลื่อนที่ในตระกูล GSM ทั้งย่านความถี่ 900 MHz 1800 MHz และ 1900 MHz ต่างก็มีการกำหนดค่าความแตกต่างของความถี่ไว้ กล่าวคือ GSM 900 กำหนดให้ค่าความถี่ขาขึ้นและขาลงแต่ละคู่อยู่ห่างกัน 45 MHz

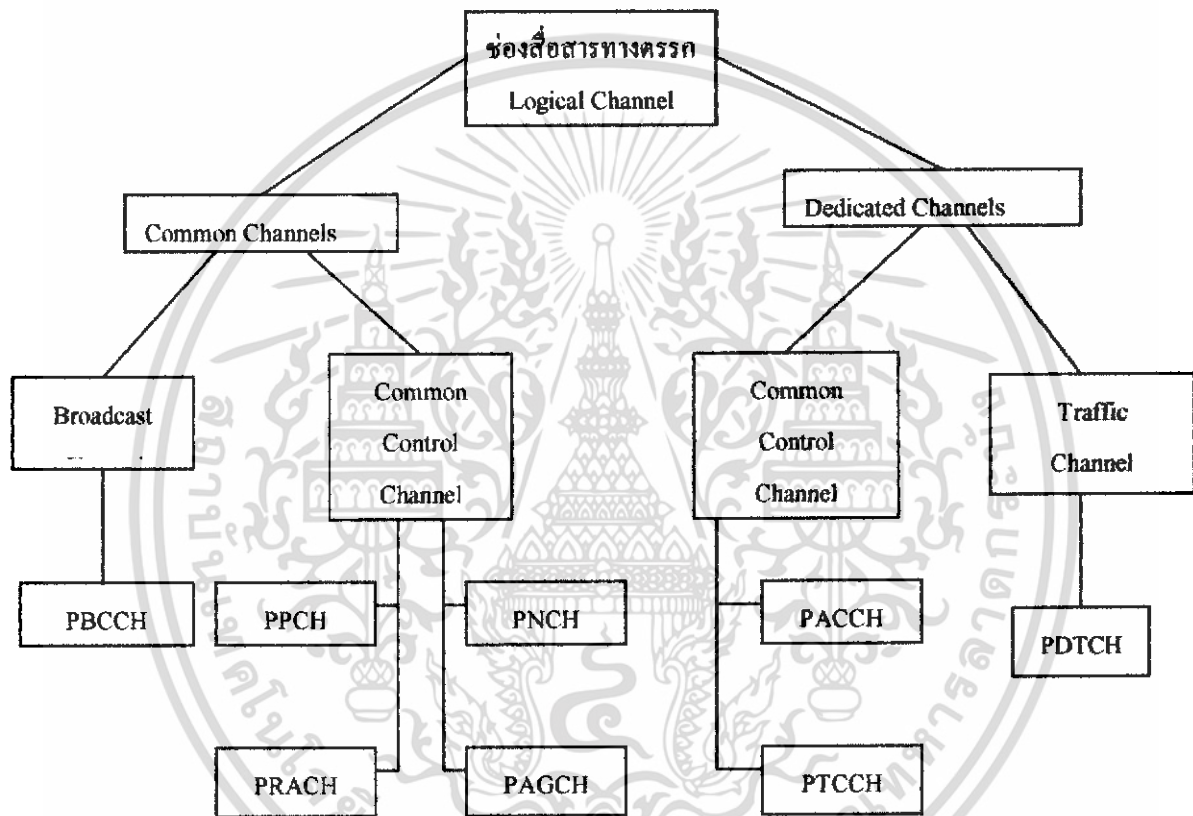

รูปที่ 2.17 การจัดสรรและบริหารจัดการช่องเวลาตามมาตรฐานโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ให้รองรับการสื่อสารด้วยมาตรฐาน GSM โดยเป็นไปในลักษณะการร่วมใช้ความถี่เดียวกัน

สถานีฐานมีการใช้งานความถี่ 2 คู่ คือ F1 และ F2 สำหรับการรับส่งข้อมูลกับเครื่องลูกข่าย โทรศัพท์เคลื่อนที่ในพื้นที่แห่งหนึ่ง แต่ละความถี่จะมีการกำหนดโครงสร้างโดยแบ่งออกเป็นช่วงเวลาย่อยๆ เรียกว่า ช่องเวลา สำหรับให้เครื่องลูกข่ายแต่ละเครื่องสลับกันรับส่งข้อมูลเพื่อติดต่อสื่อสารกับสถานีฐาน โดยกำหนดให้มีโครงสร้างที่เรียกว่า เฟรม แบบ TDMA (Time Division Multiple Access) ซึ่งแต่ละเฟรมประกอบไปด้วยช่วงเวลาจำนวน 8 ช่อง ในกรณีของสถานีฐานสนับสนุนเทคโนโลยี GPRS

นั่นทั้งเครื่องลูกข่ายที่เป็นแบบ GSM และเครื่องลูกข่ายแบบ GPRS ต่างก็สามารถติดต่อสื่อสารกับเครื่องข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ผ่านทางช่องเวลาได้เท่าเทียมกัน

ในกรณีของมาตรฐานโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM จะมีการกำหนดนิยามช่องสื่อสารทางตรรกชั้นซ้อนบนช่องเวลา โดยที่ช่องสื่อสารทางตรรกแต่ละประเภทจะมีรูปแบบการใช้งานที่แตกต่างกันสำหรับมาตรฐาน GPRS ก็มีการกำหนดช่องสื่อสารทางตรรกสำหรับการติดต่อสื่อสารแบบแพ็คเกจ ซึ่งเป็นไปในลักษณะเดียวกันกับในมาตรฐาน GSM อย่างไรก็ตามรายละเอียดของการจัดการช่องสื่อสารทางตรรกและรูปแบบการใช้งานในมาตรฐาน GPRS ซึ่งสามารถจัดกลุ่มในการอธิบายได้ 3 ประเภทด้วยกันดังนี้

รูปที่ 2.18 การแบ่งกลุ่มของช่องสื่อสารทางตรรกตามมาตรฐาน โทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 1: ช่องสื่อสาร Packet Common Control Channel หรือ PCCCH มีหน้าที่การทำงาน โดยทั่วไปจะคล้ายคลึงกับกลุ่มช่องสื่อสารแบบ Common Control Channel (PCCCH) ของระบบ โทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ในกลุ่มนี้สามารถแบ่งช่องสื่อสารทางตรรกะออกได้เป็น 4 ชนิดดังนี้

1. Packet Random Access channel หรือ PRACH ใช้สำหรับการส่งข้อมูลจากเครื่องลูกข่าย GPRS ไปยังสถานีฐานในทิศทางขาขึ้น สำหรับเริ่มต้นการร้องขอสร้างวงจรเชื่อมต่อกับ เครื่องข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ในกรณีของการรับส่งข้อมูลแบบแพ็คเกจ ช่องสื่อสารชนิด นี้มีความคล้ายคลึงกับช่องสื่อสารแบบ RACH ในกรณีของมาตรฐาน GSM
2. Packet Paging Channel หรือ PPCH ใช้สำหรับการส่งข้อมูลจากสถานีฐานไปยังเครื่องลูก ข่าย GPRS ในกรณีที่มีการขอเชื่อมต่อกับเครื่องข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ไปยังเครื่องลูกข่าย GPRS เครื่องใดเครื่องใดเครื่องหนึ่งในเครื่องข่าย สิ่งที่ควรทราบก็คือเครื่องข่าย GPRS จะ ใช้ช่องสื่อสาร PPCH นี้สำหรับการส่งสัญญาณเรียกติดต่อเฉพาะกรณีของเครื่องลูกข่าย GPRS คลาส A และ B เท่านั้น
3. Packet Access Grant Channel หรือ PACGH ใช้ในทิศทางการสื่อสารขาลง โดยสถานีฐาน จะใช้ในการแจ้งยืนยันไปยังเครื่องลูกข่าย GPRS ว่าสามารถเริ่มต้นการสร้างวงจรเชื่อมต่อก เพื่อทำการสื่อสารข้อมูลได้ ช่องสื่อสารนี้มีรูปแบบการใช้งานคล้ายคลึงกับช่องสื่อสาร ความคุม AGCH ในมาตรฐาน GSM
4. Packet Notification Channel หรือ PNCH เป็นช่องสื่อสารชนิดใหม่สำหรับการสื่อสารแบบ กระจายระหว่างสถานีฐาน ไปยังเครื่องลูกข่าย GPRS หลายๆเครื่องพร้อมๆกัน สำหรับการ ส่งข่าวสารแจ้งรายละเอียดการ จัดสรรช่องสื่อสารให้กับโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS แต่ละ เครื่อง

กลุ่มที่ 2: ช่องสื่อสาร Packet Broadcast Control Channel หรือ PBCCH ในกลุ่มนี้มีช่องสื่อสาร ความคุมเพียงชนิดเดียว PBCCH เป็นช่องสื่อสารในทิศทางขาลง ซึ่งสถานีฐานจะทำการส่งข้อมูลที่สำคัญ เกี่ยวกับรายละเอียดการเชื่อมต่อและติดต่อสื่อสารกับเครื่องข่ายให้กับเครื่องลูกข่าย GPRS ทั้งนี้เครื่องลูกข่าย GPRS จะทราบว่าสามารถอ่านค่าข้อมูลที่อยู่ในช่องสื่อสารควบคุม PBCCH ในช่วงเวลาใดๆ ได้จาก การส่งข่าวจากช่องสื่อสารควบคุม BCCH ซึ่งอยู่ในช่องเวลาดมาตรฐานของการสื่อสารแบบ GSM ผู้ ให้บริการระบบเครื่องข่ายสามารถเลือกกำหนดได้ว่า จะรวมให้มีการกระง ข่าวดูสารที่จำเป็นในการ ติดต่อสื่อสารแบบแพ็คเกจ (GPRS) และสวิตซ์วงจร (GSM) โดยรวมส่ง BCCH ก็ได้

กลุ่มที่ 3: ช่องสื่อสาร Packet Traffic Channel หรือ PTCH เป็นกลุ่มของช่องสื่อสารที่ทำหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการรับส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการซึ่งมีการรับส่งในรูปแบบของแพ็คเกจ ประกอบไปด้วย ช่องสื่อสารควบคุม 3 ชนิด ดังนี้

1. Packet Data Traffic Channel (PDTCH) เป็นช่องสื่อสารที่มีอยู่ทั้งในทิศทางการสื่อสารขาขึ้น และขาลง โดยทำหน้าที่เป็นช่องทางในการรับส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการระหว่างเครื่องลูกข่าย GPRS และ สถานีฐาน ตำแหน่งการจัดสรรช่องสื่อสาร PDTCH ในช่องเวลาดมาตรฐานเฟรมแบบ TDMA นั้นจะ เป็นไปตามรูปแบบซึ่งจะได้กล่าวถึงต่อไป แต่หากจะกล่าว โดยง่ายแล้วก็คือช่องสื่อสาร PDTCH หนึ่งช่อง

จะถูกจัดสรรบนช่วงเวลาหนึ่งช่อง เครื่องลูกข่าย GPRS 1 เครื่อง จะสามารถร้องขอจากระบบเครือข่าย เพื่อทำการรับส่งข้อมูล เพื่อทำการรับส่งข้อมูลผ่านช่องสื่อสาร PTDCH เพียงหนึ่งช่องหรือมากกว่าหนึ่งช่องได้ในเวลาเดียวกัน นอกจากนั้นมาตรฐาน GPRS ยังสามารถกำหนดให้เครื่องลูกข่าย GPRS หลายๆ เครื่อง แบ่งกันใช้ช่องสื่อสาร PDTCH ได้มากกว่า 1 ช่องพร้อมๆกัน โดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมจากระบบเครือข่ายผ่านทางช่องสื่อสารควบคุม PNCH ถือเป็นช่องสื่อสารที่มีความคล้ายคลึงกันกับช่องสื่อสาร TCH ในกรณีของมาตรฐาน GSM

2. Packet Associated Control Channel (PACCH) เป็นช่องสื่อสารควบคุมที่ถูกจัดให้ฝั่งตัวอยู่ร่วมกับช่องสื่อสารรับส่งข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดการจัดวางช่องสื่อสารดังแสดงในรูปที่ 2.13 โดยจะได้กล่าวต่อไปมีอยู่ที่ในทิศทางการสื่อสารขาขึ้นและขาลง โดยทั้งเครื่องลูกข่าย GPRS และสถานีฐานจะใช้งานช่องสื่อสารควบคุมดังกล่าว ในกรณีของการควบคุมกำลัง (Power Control) และการติดต่อสื่อสารในขณะที่เครื่องลูกข่าย GPRS เครื่องนั้นๆอยู่ในช่วงของการทำงานรับส่งข้อมูลแบบแฟ็กเก็ตเกิดกับสถานีฐาน

3. Packet Timing-Advance Control Channel (PTCCH) เป็นช่องสื่อสารควบคุมชนิดใหม่ที่ถูกกำหนดให้มีการใช้งานในการปรับแก้ไขฐานเวลาภายในเครื่องลูกข่าย GPRS โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปัญหาการชนกันของข้อมูล(Collision)ที่ถูกส่งจากเครื่องลูกข่าย GPRS แต่ละเครื่องมายังภาครับของสถานีฐาน โดยเครื่องลูกข่าย GPRS แต่ละเครื่องจะทำการส่งข้อมูลประมาณค่าความแตกต่างของช่วงเวลา(Timing advance หรือ TA) ที่คำนวณได้กลับมายังสถานีฐาน เรื่องของTA นั้นเป็นมาตรฐานดั้งเดิมที่ถูกกำหนดขึ้นในระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ใช้ในการแสดงระยะห่างระหว่างเครื่องลูกข่ายแต่ละเครื่องกับสถานีฐาน

เครื่องลูกข่ายที่อยู่ห่างจากสถานีฐานย่อมมีโอกาสส่งข้อมูลกลับมายังฐานเวลาในลักษณะเวลาที่เหลื่อมกับตำแหน่งช่องเวลาที่ควรจะเป็น ได้มากกว่าเครื่องลูกข่ายที่อยู่ใกล้สถานีฐานมากกว่า ทั้งนี้ในการป้องกันการเกิดปัญหาของข้อมูลเหลื่อม ซึ่งทำให้เกิดการปะทะกันของข้อมูลจากเครื่องลูกข่ายที่มีการรับส่งข้อมูลในช่องเวลาที่ติดกันนั้น สำหรับมาตรฐาน GPRS สถานีฐานจะทำการคำนวณฐานเวลาที่เหมาะสมให้กับเครื่องลูกข่ายแต่ละเครื่อง พร้อมทั้งทำการส่งสัญญาณแจ้งเพื่อขอปรับเปลี่ยนฐานเวลาไปยังเครื่องลูกข่ายแต่ละเครื่องโดยผ่านทางช่องสื่อสาร PTCCH เครื่องลูกข่ายที่อยู่ห่างจากสถานีฐานมาก ซึ่งมีโอกาสจะส่งข้อมูลมาถึงสถานีฐานล่าช้าก็จะได้รับการปรับฐานเวลาภายในตัวเครื่องให้ทำงานเร็วขึ้นกว่าเครื่องลูกข่ายที่อยู่ใกล้สถานีฐานมากกว่า ซึ่งเป็นการปรับปัญหาเวลาของเครื่องลูกข่าย GPRS ที่มีการรับส่งข้อมูลในช่องเวลาที่ 7 ให้ส่งข้อมูลกลับมายังสถานีฐานในเวลาตรงกันกับช่องเวลาของตนพอดี

ตามมาตรฐาน GSM กำหนดไว้ว่าสถานีฐานแต่ละแห่งจะมีรัศมีครอบคลุมได้ไกลที่สุดไม่เกิน 35 กิโลเมตร ทั้งนี้ข้อกำหนดดังกล่าวเกี่ยวข้องกับารออกแบบรูปแบบของ Burst แบบ Random Access ก็คือปัจจัยในเรื่องของการกำหนดขอบเขตของเซลล์สถานีฐานก็นับเป็นอีกหนึ่งปัจจัยต่อค่า TA ของเครื่องลูกข่าย กลไกในการปรับฐานเวลาของโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM และ GPRS จะทำงานได้ดีหรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับแนวทางในการออกแบบวงเครือข่ายของผู้ให้บริการเป็นสำคัญ

สำหรับแนวทางในการใช้งานช่องสื่อสารทางตรรกที่มีอยู่เป็นจำนวนมากนี้ มาตรฐานระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS ได้แบ่งแนวทางในการจัดสรรใช้งานออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ซึ่งอยู่ในช่วงปัจจุบันที่มาตรฐาน GPRS ถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มต้น กำหนดให้การใช้งานช่องสื่อสารในกลุ่ม CCCH ตามมาตรฐาน GSM สำหรับทำหน้าที่แทนกลุ่มช่องสื่อสาร BCCH ตามมาตรฐาน GSM แทนช่องสื่อสาร PBCCH จนกว่าการพัฒนาเครื่องลูกข่ายรุ่นใหม่ ๆ และสถานีฐาน GSM จะมีความก้าวหน้ามากขึ้น จึงจะประกาศใช้งานช่องสื่อสารควบคุมตามมาตรฐาน GPRS นั้นหมายความว่า ETSI ซึ่งเป็นผู้ว่ามาตรฐาน GPRS ได้มีการพัฒนาข้อกำหนดของช่องสื่อสารตามมาตรฐาน GSM ให้มีศักยภาพมากขึ้นเพื่อรองรับการทำงานตามมาตรฐาน GPRS ตัวอย่างเช่น ในช่องสื่อสารควบคุมแบบ BCCH นั้น ก็ได้มีการเพิ่มเติมประเภทของการส่งข้อมูลแจ้งสถานะและรายละเอียดการใช้งานชนิดใหม่ ที่มีชื่อว่า System Information Type13 หรือ SI13 ขึ้นสำหรับใช้แจ้งข่าวสารไปยังเครื่องลูกข่าย GPRS โดยเฉพาะ

2.12 กระบวนการแสดงตัวต่อเครือข่าย GPRS

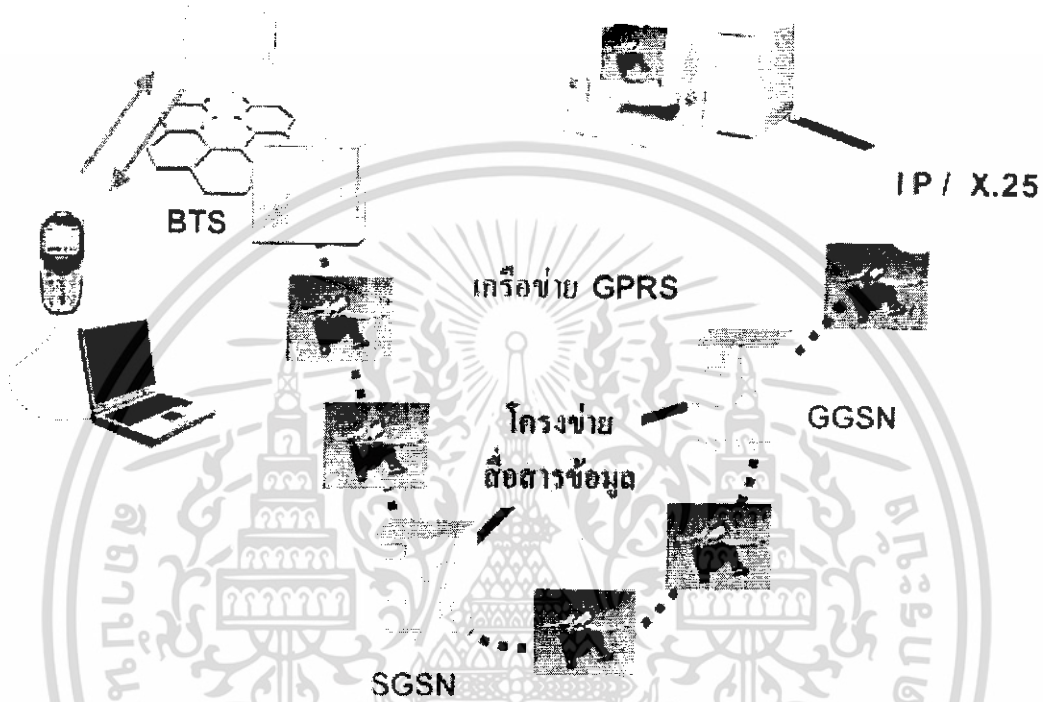
เมื่อใดก็ตามที่เครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS ต้องการมีใช้บริการสื่อสารข้อมูลผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นเป็นอันดับแรกก็คือ เครื่องลูกข่ายจะทำการแสดงตัวต่ออุปกรณ์ SGSN โดยที่อุปกรณ์ SGSN จะทำการตรวจสอบเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการจากเครื่องลูกข่ายเพื่อเป็นการยืนยันสิทธิในการใช้บริการของเครื่องลูกข่าย พร้อมกับจัดเตรียมระดับคุณภาพของการให้บริการไปในเวลาเดียวกัน เงื่อนไขทั้ง 3 ประการ ได้แก่

1. Authorization เป็นการตรวจสอบว่าเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ซึ่งแสดงตัวด้วยแผ่นซิมภายในตัวเครื่องลูกข่าย ได้รับอนุญาตให้ใช้บริการ GPRS หรือไม่ ผู้ใช้บริการที่ยังไม่ได้เปิดใช้บริการ GPRS จะไม่ได้รับสิทธิในการใช้บริการดังกล่าว โดยการตรวจสอบตั้งแต่ขั้นตอนนี้
2. Authentication เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของเลขหมายผู้ให้บริการ ว่าเป็นผู้ให้บริการที่ลงทะเบียนภายในเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM ถูกต้องหรือไม่ ในการนี้ อุปกรณ์ SGSN จะทำหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของแผ่นซิมโดยมีการทำงานร่วมกับอุปกรณ์ HLR/AuC ภายในเครือข่าย GSM ที่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้บริการ (เลขหมาย IMSI รหัส KI) เพื่อใช้กลไกการตรวจยืนยันผู้ให้บริการตามขั้นตอนของเครือข่าย GSM ตามปกติ
3. Quality of Service เพื่อตรวจสอบว่าผู้ให้บริการที่ขอใช้บริการ GPRS แต่ละรายนั้นมีความจำเป็นขอใช้บริการรับส่งข้อมูลภายใต้การควบคุมคุณภาพในระดับใดเครือข่ายสามารถให้บริการภายใต้ระดับคุณภาพที่ต้องการนั้นได้หรือไม่ และหากสามารถให้บริการได้แล้ว จะทำให้คุณภาพในการสื่อสารข้อมูลของผู้ให้บริการรายอื่นภายในเซลล์นั้นๆ ลดต่ำลงหรือไม่

หากอุปกรณ์ SGSN ตัดสินใจยอมรับเงื่อนไขข้างต้นทั้ง 3 ประการ และเปิดโอกาสให้เครื่องลูกข่ายสามารถใช้บริการ GPRS ได้ อุปกรณ์ SGSN จะทำการติดตามเครื่องลูกข่ายนั้นอยู่ตลอดเวลาครบเท่าที่เครื่องลูกข่ายดังกล่าวยังเปิดเครื่องใช้งานอยู่ภายในพื้นที่ภายใต้การควบคุมของอุปกรณ์ SGSN นั้น ซึ่งอาจประกอบด้วยพื้นที่ RA จำนวนหลายๆ ชุด ทั้งนี้ก็เพื่อจะสามารถทราบได้ว่าเครื่องลูกข่ายดังกล่าวต้องการ

ทุกครั้งที่ต้องการรับส่งข้อมูลเครื่องลูกข่ายดังกล่าวจะต้องทำการส่งข้อมูล PDP เพื่อแสดงรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการเชื่อให้กับอุปกรณ์ SGSN เป็นอีกครึ่งหนึ่ง

นั่นหมายความว่า ทุกครั้งที่ผู้ใช้บริการนำเครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS มาเลือกรายการเปิดใช้บริการ GPRS นั้น เครื่องลูกข่ายทำการแสดงตัวต่อเครือข่าย ซึ่งก็หมายถึงอุปกรณ์ SGSN ที่ควบคุม ดูแลพื้นที่ที่ใช้งานนั้น เมื่อใดที่เครื่องลูกข่ายมีการเคลื่อนที่ย้ายจากพื้นที่ใช้งานภายใน SGSN หนึ่งไปสู่อีก SGSN หนึ่ง ก็จะมีการโอนย้ายข้อมูลผู้ใช้บริการที่เก็บไว้ใน SGSN ต้นทางไปยัง SGSN ปลายทาง

รูปที่ 2.19 การรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย GPRS สู่อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ภายนอก

สำหรับการสื่อสารระหว่างอุปกรณ์ GGSN และ SGSN นั้นมาตรฐาน GPRS ได้มีการกำหนดเทคนิคการสื่อสารชนิดพิเศษขึ้นเรียกว่า การส่งผ่านอุโมงค์ หรือ tunneling เพื่อช่วยให้ผู้ใช้บริการเครือข่าย GSM/GPRS สามารถใช้ประโยชน์ของโครงข่ายสื่อสารข้อมูลที่มีอยู่แล้ว หรือที่ต้องดำเนินการเช่าใช้งานจากผู้อื่นในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ GSN ต่างๆ ภายในเครือข่าย GPRS เข้าด้วยกัน ตัวอย่างเช่น เช่าโครงข่าย X.25 จากบริษัท A เพื่อใช้เชื่อมต่อกับอุปกรณ์ GGSN ที่อยู่ที่กรุงเทพฯ กับอุปกรณ์ SGSN 4 ชุด ที่ติดตั้งอยู่ที่ กรุงเทพฯ, เชียงใหม่, ภูเก็ต, ขอนแก่น และชลบุรี ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการทำงานของโครงข่ายภายนอกที่ ต้องมีการจัดรูปแบบแพ็คเกจข้อมูลตามมาตรฐานปกติแล้ว จะทำให้เกิดความสับสนต่อการรับส่งข้อมูล แพ็คเกจ GPRS ระหว่างอุปกรณ์ GSN ด้วยกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.13 .เครื่องลูกข่าย GPRS

มาตรฐาน GPRS กำหนดให้ทั้งเครือข่ายสถานีฐานและเครื่องลูกข่าย สามารถติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูล โดยมีการใช้ช่องเวลา (Timeslot) บนเฟรมมาตรฐาน ได้หลากหลายรูปแบบ โดยมีกำหนดคลาสการใช้งานหลายช่องเวลา (Multislot Class) ไว้ทั้งสิ้น 29 คลาส เครื่องลูกข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GPRS แต่ละรุ่นที่ได้รับการออกแบบมาสำหรับใช้งานในเชิงพาณิชย์ จะได้รับระบุว่าสนับสนุนคลาสการใช้งานหลายช่องเวลาที่ระดับใด ตารางที่ 2.8 เป็นการแสดงรายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องลูกข่ายทั้ง 29 คลาส โดยระบุจำนวนช่องเวลาสูงสุดที่เครื่องลูกข่ายสามารถใช้ส่งข้อมูลไปยังสถานีฐาน (Tx) โดยในทางปฏิบัติเครื่องลูกข่ายสามารถใช้ส่งข้อมูลไปยังสถานีฐาน (Rx) โดยในทางปฏิบัติเครื่องลูกข่ายสามารถใช้ช่องเวลาได้ตั้งแต่ 0 ช่องไปจนถึง Tx และ Rx จะต้องไม่เกินค่าผลรวมในตารางช่องที่ 3

ตัวอย่างเช่นเครื่องลูกข่าย Siemens รุ่น 45 เป็นเครื่องลูกข่าย GPRS คลาส 8 หมายความว่าเครื่อง S45 มีความสามารถใช้งานบนเฟรม TDMA ขาขึ้น (Uplink) สำหรับการส่งข้อมูลไปยังเครือข่าย GPRS ได้พร้อมกันสูงสุด 1 ช่องเวลา และรับข้อมูลจากเครือข่ายได้โดยใช้ช่องเวลาบนเฟรม TDMA ของลงได้สูงสุดถึง 4 ช่อง แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติผลรวมของค่า Tx และ Rx จะต้องมีค่าไม่เกินกว่า 5 ช่องเวลานั้นเอง เครื่องลูกข่ายดังกล่าวอาจมีจำนวนช่องเวลาในเฟรมข้อมูลขาขึ้นและขาลงในสัดส่วนเท่ากัน 0 ต่อ 4, 0 ต่อ 3, 0 ต่อ 2, 0 ต่อ 1, 1 ต่อ 4, 1 ต่อ 3, 1 ต่อ 2, 1 ต่อ 1, หรือ 1 ต่อ 0 ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งก็ได้ อย่างไรก็ตามผู้ให้บริการเครือข่ายจะมีกำหนดจำนวนช่องได้มากตามขีดความสามารถของเครื่องลูกข่าย ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ายังมีช่องเวลาเหลือพอสำหรับให้บริการเชื่อมต่อวงจรเพื่อการสนทนาบนเครือข่าย GSM ได้เพียงพอ ป้องกันการเกิดปัญหาวงจรเชื่อมต่อเต็มจนเกิดผลกระทบต่อความพอใจในการใช้บริการของผู้บริโภค

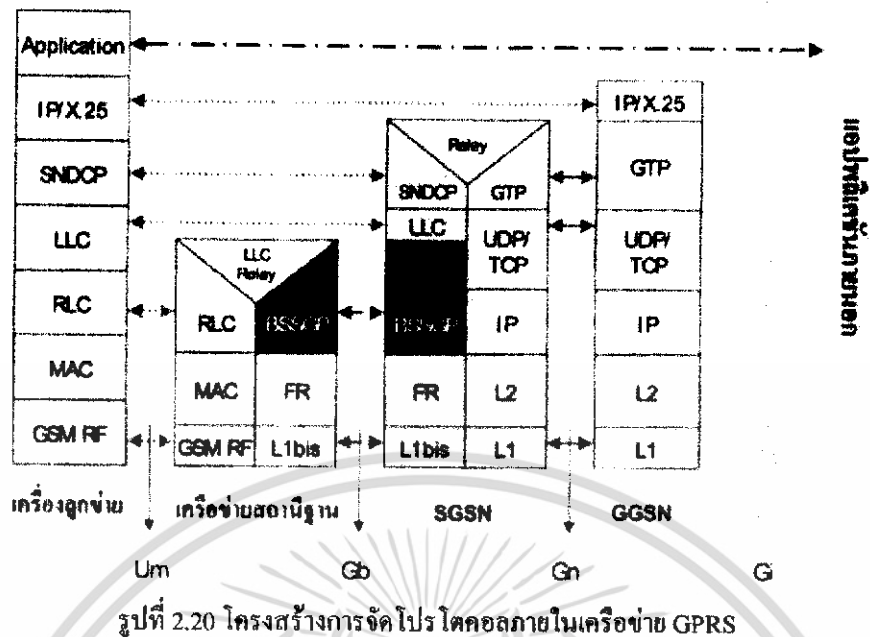
Multislot	จำนวนช่องเวลาสูงสุด			ประเภท
	Rx	Tx	รวม	
1	1	1	2	1
2	2	1	3	1
3	2	2	3	1
4	3	1	4	1
5	2	2	4	1
6	3	2	4	1
7	3	3	4	1
8	4	1	5	1
9	3	2	5	1
10	4	2	5	1
11	4	3	ไม่ระบุ	1
12	4	4	ไม่ระบุ	1
13	3	3	ไม่ระบุ	2
14	6	4	ไม่ระบุ	2
15	7	5	ไม่ระบุ	2
16	8	6	ไม่ระบุ	2
17	6	7	ไม่ระบุ	2
18	6	8	ไม่ระบุ	2
19	6	2	ไม่ระบุ	1
20	6	3	ไม่ระบุ	1
21	6	4	ไม่ระบุ	1
22	8	4	ไม่ระบุ	1
23	8	6	ไม่ระบุ	1
24	8	2	ไม่ระบุ	1
25	8	3	ไม่ระบุ	1
26	8	4	ไม่ระบุ	1
27	8	4	ไม่ระบุ	1
28	8	6	ไม่ระบุ	1
29	8	8	ไม่ระบุ	1

ตารางที่ 2.8 รายละเอียดของการจัดกลุ่มเครื่องลูกข่าย GPRS ออกตามคลาสการใช้งานหลายช่องเวลา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับประเภทของเครื่องลูกข่าย GPRS ที่มีการระบุไว้ใน ตารางที่ 2.8 โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 นั้น เครื่องลูกข่ายที่อยู่ในคลาสซึ่งตรงกับกลุ่มที่ 1 ไม่จำเป็นจะต้องมีการรับและส่งข้อมูลพร้อมๆกัน ในเวลาเดียวกัน แต่สำหรับเครื่องลูกข่ายในกลุ่มที่ 2 จำเป็นที่จะต้องมีการรับและส่งข้อมูลระหว่างเครื่องลูกข่ายและสถานีฐานพร้อมๆกันเวลาเดียวกัน อนึ่งผู้อ่านควรแยกความแตกต่างระหว่างเครื่องของคลาสการใช้งานหลายช่วงเวลาสำหรับเครื่องลูกข่ายและละเครื่อง ออกจากการกำหนดคลาสของเครื่องลูกข่าย ซึ่งได้กล่าวถึงไว้แล้วว่ามี 3 คลาส คือ คลาส A , คลาส B และ คลาส C ซึ่งแบ่งตามพฤติกรรมการรับส่งข้อมูลพร้อมๆกันระหว่างเครื่องข่าย GPRS และ GSM

2.13.1 เครื่องลูกข่าย

GPRS เชื่อมต่อกับสถานีฐานโดยผ่านทางคลื่นความถี่วิทยุ ข้อมูลหน่วยย่อยที่สุดจะอยู่ในรูปของ Burst ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานของเครื่องข่าย GSM โดยเพิ่มข้อมูลที่ผ่านการเข้ารหัสช่องสื่อสารความยาว 456 บิต จะถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนย่อยๆส่วนละ 57 บิตเพื่อนำมาผ่านกระบวนการอินเตอร์ลีฟ (Interleaving) การแยกส่วนและการรวมกลับคืนข้อมูลทั้ง 456 บิตเข้าด้วยกันถือเป็นการใช้กระบวนการปกติของเครื่องข่าย GSM ที่เรียกว่า GSM RF สำหรับเนื้อหาภายในเฟรมข้อมูลแต่ละชุดนั้นจะมีโปรโตคอล MAC และ RLC ฝังอยู่เพื่อทำหน้าที่ปรับแต่งระบบการเข้ารหัสตามขบวนการที่ได้กล่าวไปแล้ว เมื่อหักข้อมูล MAC/RLC ออกแล้ว ข้อมูลส่วนที่เหลือจะมีส่วนของโปรโตคอล LLC (Logical Link Control) และ SNDCP) ซึ่งไม่ถูกนำไปใช้งานโดยเครื่องข่ายสถานีฐาน แต่จะเป็นการสื่อสารโดยตรงระหว่างเครื่องลูกข่ายกับอุปกรณ์ SGSN โปรโตคอล LLC และ SNDCP ถือเป็นตัวใจสำคัญของการตรวจสอบตำแหน่งของเครื่องลูกข่ายโดยอุปกรณ์ SGSN และ GGSN รวมถึงการส่งสัญญาณควบคุมอื่นๆ อีกหลายชนิดระหว่างเครื่องข่ายกับเครื่องลูกข่าย GPRS การออกแบบโปรโตคอล LLC และ SNDCP ขึ้นทำให้สามารถนำเทคโนโลยี GPRS ไปใช้ได้บนเครื่องข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ชนิดอื่นๆ เช่น เครื่องข่าย CDMA หรือการพัฒนาเทคโนโลยี GPRS ไปสู่เครื่องข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ยุคที่ 3 อันได้แก่ มาตรฐาน UMTS ข้อมูลส่วนที่เหลือจะมีส่วนของโปรโตคอล IP หรือ X.25 ซึ่งเครื่องลูกข่ายใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำเนินการจัดการโปรไฟล์ PDP กับอุปกรณ์ GGSN การเลือกจะใช้โปรโตคอล IP หรือ X.25 นั้นก็ขึ้นอยู่กับวิธีการออกแบบทางด้านวิศวกรรมเครื่องข่ายของผู้ให้บริการแต่ละราย ข้อมูลหลังจากโปรโตคอล IP/X.25 ก็จะเป็นเนื้อหาข้อมูลจริงของผู้ใช้บริการ หรือ แอปพลิเคชันที่ต้องการให้มีการรับส่งระหว่างเครื่องลูกข่าย GPRS กับแหล่งข้อมูลทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกเครื่องข่าย

2.13.2 เครือข่ายสถานีฐาน

ทำหน้าที่เป็นทั้งตัวทวนสัญญาณ (Relay Function) สำหรับข้อมูลที่เครื่องลูกข่ายต้องการสื่อสารกับอุปกรณ์ SGSN ขึ้นไปโดยตรง โดยส่งผ่านข้อมูลที่ถูกห่อหุ้มโดยโปรโตคอล LLC ต่อไปยังอุปกรณ์ SGSN และยังเป็นอุปกรณ์ปลายทางสำหรับควบคุมการทำงานเกี่ยวกับการจัดสรรช่องสื่อสารทางด้านความถี่วิทยุให้กับเครื่องลูกข่าย GPRS โดยผ่านการทำงานของโปรโตคอล GSM RF, MAC และ RLC ในขณะเดียวกันเครือข่ายสถานีฐาน (ซึ่งประกอบด้วยสถานีฐานและอุปกรณ์ BSC) ยังต้องมีการส่งสัญญาณควบคุมเพื่อติดต่อสื่อสารโดยตรงระหว่างเครือข่ายสถานีฐานเองกับอุปกรณ์ SGSN ซึ่งจำเป็นต้องมีการออกแบบโปรโตคอลอีกชุดหนึ่งเพื่อรองรับการติดต่อสื่อสารดังกล่าว รวมถึงเป็นรากฐานในการรับส่งข้อมูล LLC ที่ถูกส่งผ่านไปยังอุปกรณ์ SGSN ไปพร้อมๆกัน โปรโตคอลในจุดเชื่อมต่อ Gb ดังกล่าวประกอบไปด้วย ชั้นล่างสุดคือ L1bis ซึ่งสนับสนุนการรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย สื่อสารสารพัดรูปแบบไม่ว่าจะเป็นวงจรสื่อสารแบบ TDM เช่น E1 ผ่านเครือข่าย ATM หรือผ่านเครือข่ายเฟรมรีเลย์ เป็นต้น โดยในระดับชั้นที่สองเป็นโปรโตคอลแบบ Frame Relay (FR) ทำหน้าที่แก้ไขความผิดพลาดของข้อมูลที่อาจเกิดขึ้นบนจุดเชื่อมต่อ Gb สำหรับเนื้อหาของสัญญาณควบคุมระหว่างเครือข่ายสถานีฐานกับอุปกรณ์ SGSN จะถูกบรรจุอยู่ในโปรโตคอล BSSGP (Base Station Subsystem GPRS Protocol) ซึ่งเป็นช่องทางในการบรรจุข้อมูล LLC ระหว่างเครื่องลูกข่าย GPRS กับอุปกรณ์ SGSN ด้วยในเวลาเดียวกัน

2.14 ทฤษฎีเกี่ยวกับไมโครคอนโทรลเลอร์และการประยุกต์ใช้งาน

ไมโครคอนโทรลเลอร์ (Microcontrollers) คือชิปที่ประกอบไปด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์ หน่วยความจำข้อมูล, หน่วยความจำโปรแกรมและพอร์ตอินพุต เอาท์พุต ซึ่งทำให้สามารถนำไมโครคอนโทรลเลอร์ไปประยุกต์ใช้งานต่างๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งอุปกรณ์ภายนอกมากนัก

ไมโครคอนโทรลเลอร์ที่จะกล่าวถึงที่นี้นั้นคือไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 ของบริษัทอินเทล ซึ่งเบอร์ที่จัดว่าเป็นพื้นฐานในตระกูลนี้ได้แก่เบอร์ 8051, 8052 และ 8031 โดยในแต่ละเบอร์จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของหน่วยความจำและโปรแกรมย่อยภายใน

2.14.1 คุณสมบัติของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51

คุณสมบัติสำคัญ ได้แก่

- ใช้แหล่งจ่ายไฟ 1 ชุด ขนาด 5 โวลต์
- มีหน่วยความจำโปรแกรมภายในขนาด 4 กิโลไบต์ (สำหรับเบอร์ 8051) และขนาด 8 กิโลไบต์ (สำหรับเบอร์ 8052)
- มีหน่วยความจำข้อมูลภายในขนาด 128 ไบต์ (สำหรับเบอร์ 8051) และขนาด 256 ไบต์ (สำหรับเบอร์ 8052)
- สามารถใช้หน่วยความจำโปรแกรมและข้อมูลภายนอกได้อย่างละ 64 กิโลไบต์ แยกจากกัน
- ใช้สัญญาณนาฬิกา ความถี่ 12 MHz ที่ผลิตสัญญาณจากคริสตัล
- มีพอร์ตอินพุต พอร์ตเอาต์พุต ที่สามารถรับส่งข้อมูลได้สองทิศทาง จำนวน 4 พอร์ตๆละ 8 บิต

คือมีพอร์ตใช้งานได้ 32 พอร์ต

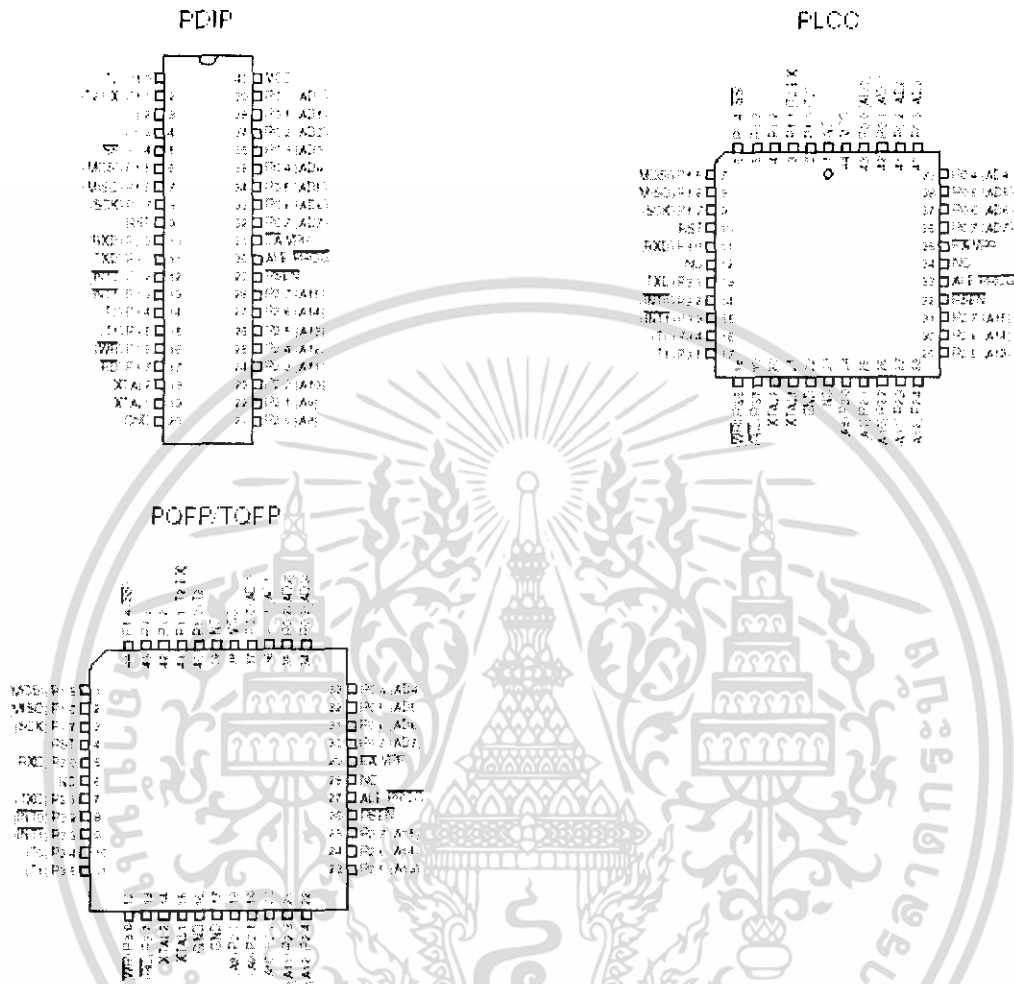
- มีพอร์ตที่ใช้สำหรับรับส่งข้อมูลอนุกรม ที่สามารถกำหนดอัตราเร็วในการส่งผ่านข้อมูลได้
- จัดลำดับความสำคัญของสัญญาณอินเทอร์รัปต์ได้ 2 ระดับ
- มีรีจิสเตอร์ที่สามารถใช้งานเป็นไทมเมอร์และเคาน์เตอร์ขนาด 16 บิต จำนวน 2 ตัว
- หน่วยความจำข้อมูลภายในบางส่วนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทั้งระดับไบต์และระดับบิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.14.2 การจัดเรียงขาและอธิบายรายละเอียดของขาต่างๆของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล

MCS – 51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS – 51 เบอร์ 8051, 8052 จะมี 40 ขา ดังรูป

รูปที่ 2.21 แสดงตำแหน่งขาต่างๆของชิปไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS – 51

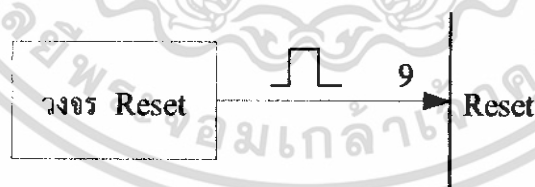
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าที่ของแต่ละขา

P0.0 - P0.7	(ขา 39 - 32) เป็น Port ใช้งานทั่วไป และพอร์ท Data และ พอร์ท Address ไม้ต่ำ
P1.0 - P1.7	(ขา 1 - 8) เป็น Port ใช้งานทั่วไป
P2.0 - P2.7	(ขา 21- 28) เป็น Port ใช้งานทั่วไป และพอร์ท Address ไม้สูง
P3.0 -3.7	(ขา 10 -17) เป็นพอร์ทใช้งานทั่วไป นอกจากนั้นยังสามารถทำหน้าที่อื่น ๆ ได้ดังนี้
P3.0, RXD	สามารถเป็นขารับสัญญาณ Serial Port
P3.1, TXD	สามารถเป็นขาส่งสัญญาณ Serial Port
P3.2, INT0	สามารถเป็นขารับสัญญาณ Interrupt หมายเลข 0
P3.3, INT1	สามารถเป็นขารับสัญญาณ Interrupt หมายเลข 1
P3.4, T0	สามารถเป็นขาที่รับสัญญาณพัลส์ หมายเลข 0 เพื่อเข้าวงจร Counter
P3.5, T1	สามารถเป็นขาที่รับสัญญาณพัลส์ หมายเลข 1 เพื่อเข้าวงจร Counter
P3.6, WR	สามารถเป็นขาสัญญาณเขียนข้อมูลไปยังอุปกรณ์ภายนอก
P3.7, RD	สามารถเป็นขาสัญญาณอ่านข้อมูลจากอุปกรณ์ภายนอก

Reset (ขา 9)

ขานี้มีไว้สำหรับรีเซ็ตการทำงานของ MCS-51 ให้เริ่มต้นทำงานใหม่ ขานี้ทำงานที่ลอจิก "1" สังเกตว่าไม่มีเครื่องหมาย บนชื่อของขา ถ้ามีแสดงว่าทำงานที่ลอจิก "0" สิ่งที่เราต้องออกแบบวงจรก็คือ ต้องสร้างสัญญาณพัลส์บวกที่ขา RST ในช่วงเวลาที่เราจ่ายไฟให้กับ MCS-51 ตอนเปิดเครื่อง เพราะฉะนั้น เมื่อเราเปิดเครื่อง ไมโครคอนโทรลเลอร์จะรีเซ็ตตัวเองโดยอัตโนมัติ วงจรนี้เราสามารถสร้างโดยใช้ R และ C เพื่อสร้างสัญญาณพัลส์บวก ได้ดังวงจรข้างล่างนี้

รูปที่ 2.22 การใช้ขา Reset

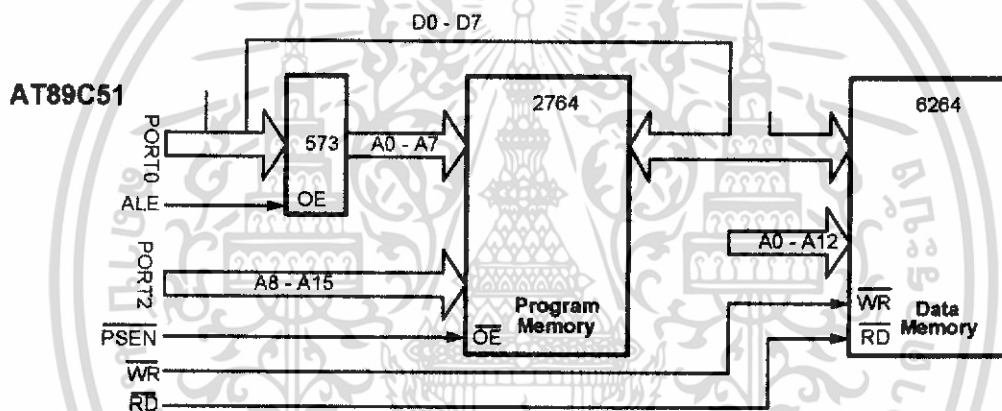
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

XTAL2,1 (ขา 18,19)

ไว้สำหรับต่อ X-TAL เพื่อสร้างสัญญาณนาฬิกาให้กับ MCS-51 เพื่อกำหนดจังหวะการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ วงจรสร้างสัญญาณนาฬิกานั้นจึงต้องการ X-Tal เพื่อสร้างสัญญาณ ซึ่งค่าความถี่ X-Tal ที่เราใช้คือ 11.0592 MHz การที่เราใช้ค่านี้นั้น เพราะใน MCS-51 นั้นมีวงจร Serial Port ซึ่งทำหน้าที่ในการส่งข้อมูลอนุกรม ซึ่งจะต้องมีอัตราการส่งข้อมูลหรือความถี่ในการส่งข้อมูลเป็นไปตามมาตรฐานของ Serial Port ซึ่ง Serial Port ความถี่ในการส่งข้อมูลนั้น จะได้จากหารความถี่จาก X-Tal ซึ่งค่าความถี่ X-Tal ค่านี้นั้นเมื่อหารความถี่แล้ว เราจะได้ความถี่ที่ตรงตามความถี่มาตรฐานพอดี

PSEN (Program Status Enable) (ขา 29)

ขานี้จะทำงานที่ลอจิก "0" (Active low) ขานี้ Active เมื่อ MCS-51 ต้องการติดต่อกับ Program Memory ซึ่ง Program Memory จะเป็นหน่วยความจำที่ทำหน้าที่ เก็บคำสั่ง หน่วยความจำส่วนนี้ส่วนใหญ่จะเป็น EPROM ที่ต่ออยู่นอกหรือ FLASH ROM ที่อยู่ในเบอร์ ดังนั้นขานี้จะต่อเข้ากับขา OE ของ EPROM ในกรณีที่เรามาไม่ได้ต่อ EPROM ภายนอก จะทำการปล่อยลอยๆ ไว้อย่างนั้น

รูปที่ 2.23 แสดงการใช้งานขา Reset

ALE (Address Latch Enable) (ขา30)

เนื่องจาก MCS-51 มีความสามารถในการอ้างหน่วยความจำและอุปกรณ์ภายนอก จึงใช้ พอร์ต 2 เป็น Address ไบท์สูง (A8 - A15) และให้พอร์ต 0 เป็น Data Bus และ Address Bus ไบท์ต่ำ เพื่อเป็นการประหยัดพอร์ต ดังนั้นเมื่อพอร์ต 0 มีถึงสองหน้าที่ จึงต้องมีสัญญาณมา บอกให้รู้ว่าตอนนี้ข้อมูลที่อยู่บนพอร์ต 0 เป็น Address หรือ Data จึงใช้ขา ALE เป็นตัวบอก ว่าที่พอร์ต 0 เป็น Address ขา ALE จะเป็น "1" ด้วยเหตุนี้ที่พอร์ต 0 จึงมีไอซีที่ทำหน้าที่ เก็บข้อมูล (Latch) เช่นเบอร์ 74HC373, 74HC573 ในกรณีที่ต่อหน่วยความจำภายนอก โดย ขา ALE จะต่อเข้ากับขา OE เพื่อส่งสัญญาณให้กับไอซี เอาข้อมูลที่พอร์ต 0 ซึ่งเป็น Address ไบท์ต่ำ (A0 - A7) ออกไปที่เอาท์พุทของ ไอซีตัวนี้ ดังนั้นเอาท์พุทของ ไอซี Latch จึงเป็น Address (A0-A7)

โครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51 มี 2 ส่วนดังนี้ คือ

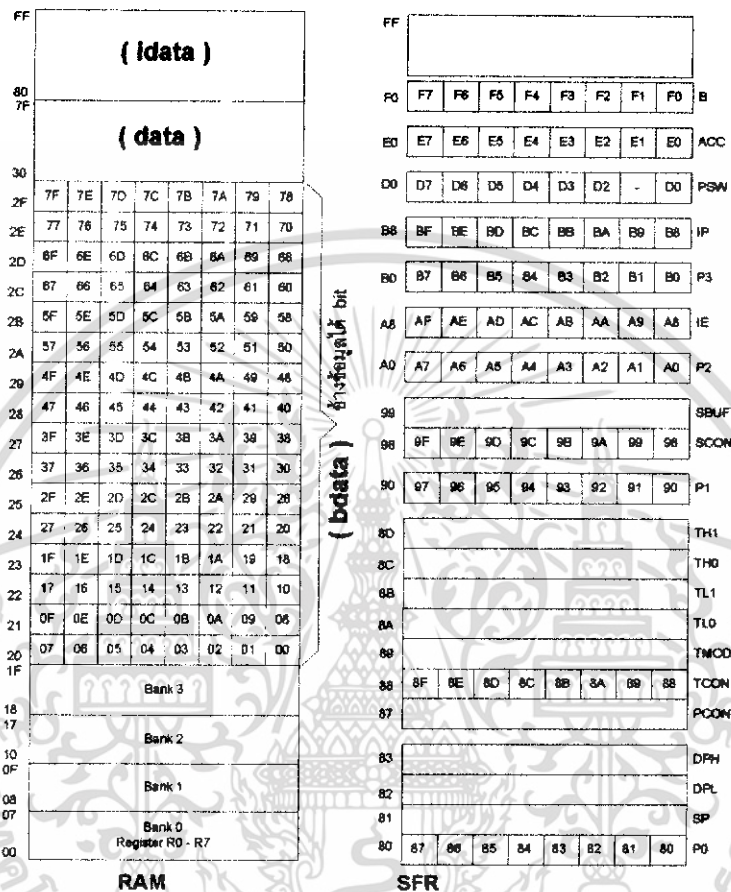
- หน่วยความจำโปรแกรม (Program Memory)
- หน่วยความจำข้อมูล (Data Memory)

1. หน่วยความจำโปรแกรมจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ หน่วยความจำโปรแกรมภายใน (Internal Program Memory) มีขนาด 4 กิโลไบต์ (สำหรับ 8051) และหน่วยความจำภายนอก (External Program Memory) มีได้มากที่สุดถึง 64 กิโลไบต์ หน่วยความจำโปรแกรมภายนอก (Program Memory) สามารถอ้างข้อมูลได้ 64 Kbytes เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เก็บคำสั่งที่เราเขียนส่วนใหญ่ถูกเก็บไว้ที่ EPROM ภายนอก แต่ปัจจุบันนี้ ได้มีการพัฒนางานสามารถนำเอา Program Memory อีกแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่า Flash Rom เข้าไปในไมโครคอนโทรลเลอร์ได้แล้ว Flash ROM นั้นมีข้อดีกว่า EPROM เพราะสามารถลบได้ด้วยไฟฟ้าและเขียนได้เร็วกว่า ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีขา EA เป็นตัวเลือกว่าจะใช้ Program Memory ภายนอกหรือภายใน ซึ่งในที่นี้เราใช้เบอร์ AT89C51 ซึ่งมี Program Memory ภายในที่เป็น Flash ROM เราจึงให้ขา EA ต่อ VCC ถ้าเราใช้ Program Memory ภายนอกขา EA จะต้องลงกราวด์

2. หน่วยความจำข้อมูลจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ หน่วยความจำข้อมูลภายใน (Internal RAM) มีขนาด 256 ไบต์ (สำหรับ 8051) และหน่วยความจำภายนอก (External Data Memory) มีได้มากที่สุดถึง 64 กิโลไบต์ หน่วยความจำชนิดนี้ทำหน้าที่ เก็บข้อมูลต่างๆ ที่เราต้องการซึ่งก็คือ RAM ที่ต่ออยู่ ภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลโดยใช้ขา RD, WR ในการเขียนและอ่าน Data จาก RAM MCS-51 สามารถอ้างหน่วยความจำข้อมูลภายนอก ได้ 64 Kbytes เช่นกัน ส่วนใหญ่แล้วหน่วยความจำนี้จะถูกจัด Address ให้ ถัดจาก Program Memory (EPROM) RAM ที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็น Static RAM เบอร์จะขึ้นด้วย หมายเลข 61, 62, 64, 68 แล้วตามด้วยขนาดของหน่วยความจำเช่น 6264 หมายเลข 64 คือขนาดของหน่วยความจำ โดยเอาค่า $64 / 8 = 8$ Kbytes เราก็จะได้ขนาดของ RAM คำสั่งที่ใช้ในการอ้างข้อมูลของ Data Memory คือ x data

2.15 หน่วยความจำภายใน Internal RAM

เป็นหน่วยความจำภายใน ซึ่งเป็น RAM ในหน่วยความจำนั้น ก็จะประกอบด้วย Register ซึ่งจะมี Address ประจำตัวทำหน้าที่ใช้งานแตกต่างกันไปตามการใช้งาน รูปข้างล่างนี้แสดงวิธีจัดตัวของหน่วยความจำภายใน

รูปที่ 2.24 แสดงการแบ่งประเภทหน่วยความจำภายใน

ภายในหน่วยความจำข้อมูลทั่วไป มีวิธีการเข้าถึงแบบโดยตรงและทางอ้อม แบ่งเป็นกลุ่มดังนี้

- รีจิสเตอร์ที่ใช้งานทั่วไป (Register Bank) : ประกอบด้วย 4 กลุ่มๆ ละ 8 ไบต์ จำนวนทั้งหมด 32 ไบต์ ใช้เก็บ ข้อมูลทั่วไป ระดับของการอ้างอิงเป็นระดับไบต์
- รีจิสเตอร์ที่เข้าถึงข้อมูลระดับบิต จำนวน 16 ไบต์ ทั้งหมด 128 บิต
- รีจิสเตอร์ที่ใช้งานเก็บข้อมูลทั่วไป จำนวน 86 ไบต์ ระดับของการอ้างอิงข้อมูลเป็นระดับไบต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างพอร์ตข้อมูลของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS- 51 แบ่งได้ดังนี้

- พอร์ตข้อมูลแบบขนาน มีขนาดพอร์ตละ 8 บิต จำนวน 4 พอร์ต (P0, P1, P2, P3) แต่ละพอร์ตสามารถใช้เป็นพอร์ตอินพุทหรือเอาต์พุทได้อย่างอิสระ
- พอร์ตข้อมูลแบบอนุกรม ใช้รับส่งข้อมูลแบบอนุกรม สามารถกำหนดอัตราเร็วในการส่งข้อมูล(Baud Rate) ได้ (ตั้งแต่ 110 bps ถึง 375 kbps)

ไทม์เมอร์(Timer) และเคาน์เตอร์ (counter)

- ไทม์เมอร์นั้นแต่ละตัวจะมีให้ใช้ไม่เท่ากัน โดยอย่างเบอร์ 8052 นั้น จะมีไทม์เมอร์ อยู่ 2 ตัว คือ ไทม์เมอร์เบอร์ 0 และ 1 แต่ตัวอื่นๆที่คิดว่าจะมีมากกว่า 2 ตัว
- เคาน์เตอร์ ใช้สำหรับการนับเปลี่ยนแปลงสถานะของสัญญาณภายนอกซึ่งหาใช้งานจะเป็นขาเดียวกับไทม์เมอร์โดยการเลือกใช้ต้องใช้คำสั่งในการเลือกใช้ เช่นเดียวกับไทม์เมอร์

การเข้าถึงข้อมูลต่างในหน่วยความจำและกลุ่มคำสั่งของไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS -51

วิธีการเข้าถึงข้อมูลแบ่งเป็นดังนี้

1. การเข้าถึงข้อมูลโดยตรง (Direct Addressing) เป็นการระบุค่าตำแหน่งของหน่วยความจำในคำสั่งใช้กับหน่วยความจำข้อมูลทั่วไป (ภายใน) รีจิสเตอร์ที่มีหน้าที่เฉพาะ (SFR) และหน่วยความจำข้อมูลภายนอก
2. การเข้าถึงข้อมูลภายนอก (Indirect Addressing) เป็นการระบุค่าตำแหน่งของหน่วยความจำ โดยระบุค่าผ่านค่าที่เก็บในรีจิสเตอร์ ใช้กับหน่วยความจำข้อมูลทั่วไป (ภายใน) และหน่วยความจำข้อมูลภายนอก รีจิสเตอร์ที่ใช้เป็นดัชนีตำแหน่งได้แก่ รีจิสเตอร์แบงค์ (R0 -R7 ในแต่ละกลุ่ม), สแตกพอยต์เตอร์และเคาน์เตอร์ (DPTR)
3. การเข้าถึงข้อมูลในรีจิสเตอร์ที่ใช้งานทั่วไป (Register Addressing) เป็นการเข้าถึงข้อมูลในรีจิสเตอร์ทั่วไป (Register Bank, R0-R7 ในแต่ละกลุ่ม)
4. การเข้าถึงข้อมูลในรีจิสเตอร์เฉพาะ (Register - Specific Addressing) เป็นการเข้าถึงข้อมูลในรีจิสเตอร์เฉพาะเท่านั้นเช่น Accumulator ,DPTR ,SP เป็นต้น
5. การเข้าถึงข้อมูลที่กำหนดเองโดยตรง (Immediate Addressing) เป็นการเข้าถึงข้อมูลแบบกำหนดค่าข้อมูลโดยตรง
6. การเข้าถึงข้อมูลโดยใช้ตัวอ้างอิง (Indexed Addressing) ใช้ระบบตำแหน่งของหน่วยความจำโปรแกรมเท่านั้น โดยจะนำค่าในรีจิสเตอร์เฉพาะได้แก่ DPTR, PC มารวมกับค่า รีจิสเตอร์ A เพื่อระบุตำแหน่งของหน่วยความจำโปรแกรมต่อไป

คำสั่งในการใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS -51แบ่งเป็นกลุ่มๆได้ดังนี้

1. กลุ่มคำสั่งทางคณิตศาสตร์ (Arithmetic Instructions) ได้แก่คำสั่งที่ใช้ในการประมวลผลการคำนวณทางคณิตศาสตร์ เช่น การ บวก ลบ คูณ หารการเพิ่มค่า การลดค่า เป็นต้น

2. กลุ่มคำสั่งทางตรรกศาสตร์ (Logical Instructions) ได้แก่ กลุ่มคำสั่งที่ใช้ในการประมวลผลทางตรรกศาสตร์ เช่น AND, OR, Exclusive-OR, complement, การเลื่อนสลับบิต เป็นต้น
3. กลุ่มคำสั่งในการเคลื่อนย้ายข้อมูล (Data Transfer) เป็นกลุ่มคำสั่งที่ใช้ในการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน่วยความจำหรือรีจิสเตอร์แบ่งเป็น
 - กลุ่มคำสั่งในการเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน่วยความจำภายใน
 - กลุ่มคำสั่งในการเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน่วยความจำภายนอก
 - กลุ่มคำสั่งในการเคลื่อนย้ายข้อมูลในหน่วยความจำโปรแกรมทั้งภายในและภายนอก
4. กลุ่มคำสั่งในการควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรม (Program Control Instructions) ใช้ในการควบคุมลำดับการทำงานของโปรแกรมแบ่งเป็นแบบมีเงื่อนไข กับไม่มีเงื่อนไข
5. กลุ่มคำสั่งในการประมวลผลแบบบูลีน (Boolean Instructions) เป็นคำสั่งในการประมวลผลแบบพิเศษ โดยจะประมวลผลได้ในระดับบิต ประกอบด้วย คำสั่งในการเซตบิต, เคลียร์บิต, การกระทำคำสั่งทางตรรกศาสตร์ระหว่างหน่วยความจำกับบิต Carry Flag, การตรวจสอบสถานะบิตแล้วข้ามไปทำงานส่วนอื่นของโปรแกรมขึ้นอยู่กับสถานะของบิตและการเคลื่อนย้ายข้อมูลระหว่าง Carry Flag กับหน่วยความจำ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.16 เว็บเซอร์วิส (Web service)

คือระบบซอฟต์แวร์ที่ออกแบบมา เพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านระบบเครือข่าย โดยที่ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์ คือภาษา เอ็กซ์เอ็มแอล XML เว็บเซอร์วิสมีอินเตอร์เฟส ที่ใช้อธิบายรูปแบบข้อมูลที่เครื่องคอมพิวเตอร์ประมวลผลได้ เช่น WSDL ระบบคอมพิวเตอร์ใช้งานสื่อสารได้ต่อกับเว็บเซอร์วิสตามรูปแบบที่ได้กำหนดไว้แล้ว โดยการส่งสารตามอินเตอร์เฟสของเว็บเซอร์วิส นั้น โดยที่สารดังกล่าวอาจแนบไว้ในซอง SOAP หรือส่งตามอินเตอร์เฟสในแนวทางของ REST ข้อมูลเหล่านี้ปกติแล้วถูกส่งโดยอาศัย HTTP และใช้ XML ร่วมกับมาตรฐานเกี่ยวกับเว็บอื่นๆ โปรแกรมประยุกต์ที่เขียน โดยภาษาต่างๆ และทำงานบนแพลตฟอร์มต่าง ๆ กันสามารถใช้เว็บเซอร์วิสเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น อินเทอร์เน็ต ในลักษณะเดียวกับการสื่อสารระหว่างโปรแกรม (Inter-process communication) บนเครื่องเดียวกัน ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างระบบที่ต่างกันนี้ (เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างโปรแกรมที่เขียน โดยภาษาจาวา และ โปรแกรมที่เขียน โดยภาษาไพทอน หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างโปรแกรมประยุกต์ที่ทำงานบน ไมโครซอฟท์วินโดวส์และ โปรแกรมประยุกต์ที่ทำงานบนลินุกซ์) เกิดขึ้นได้เนื่องจากการใช้มาตรฐานเปิด โดย OASIS และ W3C เป็นคณะกรรมการหลักในการรับผิดชอบมาตรฐานและสถาปัตยกรรมของเว็บเซอร์วิส

คำว่า Service ไม่ได้หมายถึงอะไรที่เด่นชัดอย่าง Promool.com Pantip.com แต่หมายถึงส่วนประกอบที่คนอื่นนำไปใช้ในการทำบริการที่กว้างกว่านี้ด้วย ตัวอย่างเช่น Microsoft Passport ที่ให้บริการตรวจสอบความเป็นตัวคนจริง (Authentication) ผ่านเว็บ ทำให้การบริการข่าวของ Bangkok Post ไม่ต้องตรวจสอบการเข้าสู่ระบบเอง แต่ยกให้ Passport เป็นตัวจัดการแทน หรืออย่าง Dynamic services whitepaper ของ Oracle ก็มีหน้าที่ให้บริการ แปลงค่าเงิน แปลงภาษา การส่งของ เป็นต้น ส่วนความหมายอย่างเป็นทางการของ Web Service ก็คงเป็นของ IBM ที่กล่าวว่าเว็บเซอร์วิส คือ Web Application ชุดใหม่ ที่ประกอบด้วยส่วนย่อยๆ มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถติดตั้ง ค้นหา เริ่มทำงานได้ผ่านเว็บ Web Service สามารถทำอะไรก็ได้ตั้งแต่งานง่ายๆ เช่นดึงข้อมูล จนถึงกระบวนการทางธุรกิจที่ซับซ้อน เมื่อ Web Service ตัวใดตัวหนึ่งเริ่มทำงาน Web Service ตัวอื่นก็สามารถรับรู้และเริ่มทำงานได้อีก

2.16.1 พื้นฐานของ Web Service

พื้นฐานของ Web Service ก็คือ XML กับ HTTP ซึ่งจะพบว่า HTTP ก็เป็นที่รู้จักกันดี และไปได้ทั่วทุกแห่งที่มี internet ส่วน XML คือภาษาสากลที่คุณสามารถปรับแต่งได้ตามใจชอบ เพื่อให้เกิดกิจกรรมระหว่าง client และบริการ หรือระหว่างส่วนประกอบต่างๆ เบื้องหลัง Web server ก็คือ ข้อความ XML จะถูกแปลงให้การขอบริการจาก Middle ware และผลที่ได้ก็จะแปลงกลับมาในรูปแบบ XML

แต่การเข้าถึงและการส่งงานนั้นยังเป็นเพียง โครงสร้างพื้นฐาน แต่ในความเป็นจริงยังมีอะไรมากกว่านั้น เช่น การค้นหา การทำธุรกรรม ความปลอดภัย การพิสูจน์ตัวตน และอื่นๆ อันเป็นบริการที่ทำให้เป็นบริการพื้นฐานจริงๆ ระบบเพิ่มเติมที่ต้องมีและต้องรักษาความเสถียรและใช้งานง่ายไว้ด้วย พื้นฐานของ Web Service เต็มรูปแบบคือ XML + HTTP + SOAP + WSDL + UDDI หรือในระดับสูงกว่านั้น แต่ไม่ได้ถือเป็นสิ่งจำเป็นเสมอไปคือต้องเพิ่มเทคโนโลยี XAML, XLANG, XKMS, XFS เป็นต้น

SOAP

Web service เป็นลักษณะในรูปแบบของการออกแบบ โมเดลสื่อสาร ในลักษณะของการกระจาย การติดต่อสื่อสารที่เป็นตัวกลาง โดยโปรโตคอลที่ใช้ในการสื่อสารคือ SOAP (Simple Object Access Group) เป็น โปรโตคอลในการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันเป็น โปรโตคอลการสื่อสารในระดับ Application Layer หรือในระดับ แอปพลิเคชัน โดยอาศัยผ่านอินเทอร์เน็ตโปรโตคอล อย่างเช่น HTTP, SMTP โปรโตคอลพัฒนาารากฐานมาจาก XML

WSDL

ย่อมาจาก Web Services Description Language เป็นภาษาที่อธิบายเว็บเซอร์วิส ซึ่งทำให้ผู้ใช้เรียกใช้เว็บเซอร์วิสหรือ โปรแกรมที่ต้องการเรียกใช้เว็บเซอร์วิสทราบว่า มีโอเปอเรชันอะไรให้บริการ และในแต่ละโอเปอเรชันจะต้องส่งข้อมูลอะไรไปและจะได้รับข้อมูลแบบใดกลับมา ตลอดจนทราบอินเทอร์เน็ตโปรโตคอลที่จะต้องใช้ในการติดต่อเว็บเซอร์วิสและที่อยู่ของเว็บเซอร์วิส

2.17 ความเป็นมาของ XML (Extensive Markup Language)

โปรโตคอลอินเทอร์เน็ต (Internet Protocol-IP), Hyper Text Markup Language และ Hyper Text Transport Protocol (HTTP) ได้เป็นการปฏิวัติและสร้างมิติใหม่ในการกระจายข้อมูล การนำเสนอ ตลอดจนการค้นหา โดยให้ผู้ใช้สามารถหาข้อมูลที่ต้องการได้ง่ายด้วยเบราว์เซอร์ และมี search engine หรือเครื่องมือในการช่วยค้นหา นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ไปใช้กับเครือข่ายในสำนักงานหรืออินเทอร์เน็ต และใช้สำหรับการบริการข้อมูลสำหรับลูกค้าและคู่ค้าให้สามารถตอบสนองทางด้านข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับ Extensive Markup Language จะให้ประโยชน์อย่างเต็มที่เมื่อทำงานร่วมกับ HTML ด้วย เหตุที่ว่า XML ได้มีความพร้อมในรายละเอียด และการนำข้อมูลตลอดจนโครงสร้างข้อมูลมาแสดงได้ในรูปแบบ Text ผ่านทาง HTTP ที่เปิดให้ข้อมูลขึ้นใหม่และมีความสามารถในการจัดข้อมูลได้อีกด้วย ในการเขียนเว็บเพจเมื่อใช้ HTML ผู้พัฒนาสามารถกำหนดได้ว่าส่วนไหนจะเป็นตัวหนา ตัวเอียง หรือตัวอักษรเป็นแบบไหน ส่วน XML นั้นจะเป็นการเตรียมส่วนของข้อมูลที่จะนำไปใส่ในช่องที่กำหนดตามการเขียนของ HTML ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลด้านราคาหรือราคาที่ตั้งสำหรับการจัดรายการส่งเสริมการขาย อัตราภาษี ค่าขนส่ง เป็นต้น

XML ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของ Standard Generalized Language Markup Language (SGML) ที่เป็นข้อกำหนดในการสร้างหรือจัดทำเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่กำหนดโดย W3C หรือ World Wide Web Consortium สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก <http://www.w3.org/TR/REC-xml> ที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่เปิดให้แอปพลิเคชันต่างๆ สามารถเรียกไปใช้งานได้ เช่น บนเว็บไซต์ต่างๆ เป็นต้น และทางไมโครซอฟท์ได้มีการทำงานร่วมกับ W3C เพื่อพัฒนามาตรฐานข้อมูลบนเว็บที่ให้ HTML สามารถแสดงข้อมูลที่ XML ได้เตรียมไว้ และทางไมโครซอฟท์เองได้มีการเปิดตัว เบราวเซอร์ตั้งแต่ IE 4.0 เป็นต้นไป ที่สามารถเรียกดูและประมวลผลข้อมูลได้ และเป็นข้อกำหนดให้ เบราวเซอร์เวอร์ชันใหม่ ของค่ายไมโครซอฟท์สนับสนุน XML

สำหรับประโยชน์ในการใช้งานนั้น เราจะสามารถนำมาใช้สำหรับการเข้าถึงระบบข้อมูลขนาดใหญ่ใช้กับระบบเครือข่ายในองค์กร หรืออินเทอร์เน็ตเพื่อดูข้อมูลหรือเรียกใช้ข้อมูลที่ทำให้การแสดงผลทางหน้าจอที่รวดเร็วและง่ายในการจัดการ

Extensive Markup Language เป็นฟอร์แมตที่อธิบายถึงรายละเอียดของโครงสร้างและแบบของ ข้อมูลเป็นภาษาหรือชุดคำสั่งเกี่ยวกับข้อมูลบนเว็บ ที่ให้การพัฒนาและมีศักยภาพในส่วนของโครงสร้าง ข้อมูลจากหลากหลายแอปพลิเคชันมาเสนอบนเครื่องเดสก์ทอป ด้วย XML จะทำให้การจัดการข้อมูล หรือเรียกใช้ข้อมูลจากแอปพลิเคชันต่างๆ จะเข้าสู่มาตรฐานเดียวกัน

XML จะเป็นส่วนหนึ่งของ HTML ซึ่ง XML จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล เช่น ชื่อเมือง อุณหภูมิ ความกดอากาศ ส่วน HTML เป็นการกำหนด tag ต่างๆ ที่จะทำให้ข้อมูลแสดงออกมาในรูปแบบไหน ซึ่งข้อมูลจะสามารถแสดงออกมาได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นตารางหรือ text ธรรมดา ขึ้นอยู่กับ การกำหนดของ HTML และในปัจจุบันนี้ ด้วย XML จะมีการให้รายละเอียดของเนื้อหาเอกสารที่เรียกว่า Document Type Definition (DTD) ที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวเอกสารว่าจะแสดงหรือซ่อนส่วนไหนของ เอกสารบ้าง ซึ่ง DTD จะเป็นส่วนที่เพิ่มเติมสำหรับ XML ถ้าหากมีการส่งข้อมูลในรูปแบบ DTD ก็จะรู้กัน ว่าเป็น XML มีความหมายหลายๆ คำที่ อธิบายลักษณะของ XML

Richard Baldwin นิยามความหมายของ XML ไว้ดังนี้

XML ทำให้ผู้ใช้สามารถสร้างและดูแล structured documents (เอกสารที่มีโครงสร้าง) ที่บรรจุ plain text (ตัวอักษร) โดยทำให้สามารถ rendered หรือปรับเปลี่ยนการแสดงผลในรูปแบบที่หลากหลาย จุดประสงค์หลักของ XML คือการแยกส่วน ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการแสดงผลตามข้อความด้านบน สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ได้ดังนี้

Structured document

พิจารณาจากตัวอย่าง โครงสร้างของ หนังสือ ต่อไปนี้ดู

- หนังสือหนึ่งเล่มประกอบจากเนื้อหาแต่ละบท (chapter)
- ในแต่ละบทประกอบด้วยหัวข้อย่อย (section)
- ในแต่ละหัวข้อย่อย อาจจะถูกอธิบายหรือมีตารางข้อมูล (table) บรรจุอยู่
- ตารางข้อมูลถูกสร้างขึ้นมาจากแถว (row) และคอลัมน์ (column)

Plain text

ตัวอักษร (Character) ที่เห็นในจอหมายหรือบนกระดาษทั่วไป เป็นลักษณะตัวอักษรประเภทที่ พิมพ์ได้ (alphabet and punctuation) เช่นที่เราใช้พิมพ์ในเอกสารในเวิร์คหรือ โปรแกรมพิมพ์รายงานทั่วไป ซึ่งรวมถึงตัวเลขด้วย ถือว่าเป็น plain text ทั้งนี้และทั้งนั้น ผู้อ่านอาจจะสงสัยว่า แล้วตัวอักษรอะไรพิมพ์ ไม่ได้หรือลองมองดูที่คีย์บอร์ดของท่าน แล้วดูที่เป็น Shift, Ctrl, Alt, Insert, Delete เหล่านี้เป็นต้น

ASCII คือที่มาของรหัสตัวอักษร รูปแบบที่ใช้แทนตัวอักษรที่นิยมใช้กันมากที่สุด เราเรียกว่า (ASCII) โดยจะแทนตัวอักษรด้วยรหัสหรือค่าตัวเลข เช่น ตัวอักษร "A" ถูกแทนด้วยค่า 65 ในขณะที่ ตัวอักษร "B" แทนด้วยค่า 66 และ "C" คือ 67 ตามลำดับ รหัส ASCII นี้เอง ซึ่งถูกนำมาใช้งานในการแสดง ข้อมูล รูปแบบเอกสาร ที่สามารถพิมพ์ให้ผู้ใช้ได้เห็นในขณะที่การบันทึกบนระบบคอมพิวเตอร์ จะใช้ในการ เก็บเป็นตัวเลขแทน ASCII เป็นคำย่อที่มาจาก American Standards Committee on Information Interchange โดยเป็นองค์กรที่จะตั้งขึ้นมาดูแล รหัสคำสั่งต่างๆเหล่านี้ แต่ในความเป็นจริงนอกจาก ASCII จะเก็บบันทึกตัวอักษรแล้ว ยังมีรหัสที่แทนตัวอักษร ต่อไปนี้เป็นความหมายที่ทำให้เข้าใจความเกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างรหัส ASCII กับ Plain text มาตรฐานที่เกิดจาก American Standards Committee on Information Interchange คือแนวทางที่ถูกใช้ในการกำหนดลักษณะของ plain text กล่าวคือตัวอักษรที่สามารถอ่านได้ โดยไม่ต้องใช้ความสามารถ ของโปรแกรมใดๆมาช่วยในการอ่านตัวอักษรเหล่านั้น ข้อพิเศษของ ASCII อีกอย่างหนึ่งคือ เป็นข้อมูลที่สามารถ นำไปแสดงได้ในทุกๆแพลตฟอร์ม แต่ก็มีข้อเสียที่ เป็นรูปแบบที่นำ เบื่อ (ไม่สวยงาม) ไม่สามารถแสดงในรูปแบบตัวหนา ตัวเอียง หรือขีดเส้นใต้ และไม่มีรูปแบบที่ดูเป็น กราฟฟิก แต่อย่างไรก็ตาม ถือว่าเป็นแบบในการแสดงตัวอักษรที่ง่ายที่สุด และเข้าใจได้ในทุกๆ ระบบ

ข้อมูลดิบของเอกสาร XML (Raw-XML)

เอกสาร XML ที่ถือเป็นข้อมูลดิบ คือข้อความที่เกิดจากการรวมกันของตัวอักษร เพื่อทำให้เกิด เป็นเอกสาร ก่อนที่จะนำเอกสารที่เกิดจากข้อมูลดิบ มาใช้แสดงผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของการทำงาน อื่นๆ ซึ่งเป็นรูปแบบที่น่าสนใจมากกว่า plain text

ความหมายของการปรับการแสดงผล (Rendering)

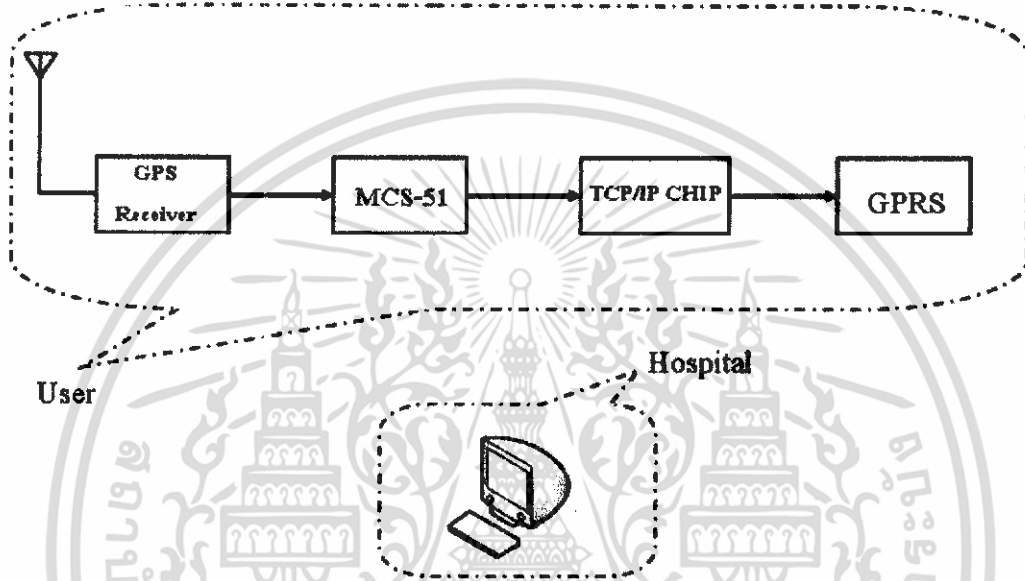
เป็นศัพท์สำหรับคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ Rendering คือรูปแบบของการนำข้อมูลดิบ หรือ plain text มาปรับเปลี่ยนใหม่ ให้ดูน่าสนใจยิ่งขึ้น สำหรับการมองของมนุษย์ rendering เป็นการวาดภาพ (Drawing) ตัวอย่างของการวาดภาพในระบบคอมพิวเตอร์ เป็นการนำเอาสมการ ทางคณิตศาสตร์ มาใช้ ร่วมกับตัวเลขต่างๆ เช่น สมการวาดวงกลม กับค่าตัวเลขหนึ่งให้วงกลมขนาดหนึ่ง กับอีกตัวเลข ให้ วงกลมในอีกหนึ่งขนาด ซึ่งตัวเลขและสมการเหล่านี้ เป็นสิ่งที่มนุษย์ หรือผู้ใช้งาน ไม่อาจ ได้เห็นเลข แต่จะ เห็นเป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 การออกแบบและการสร้าง

3.1 โครงสร้างการทำงานของระบบที่ออกแบบ

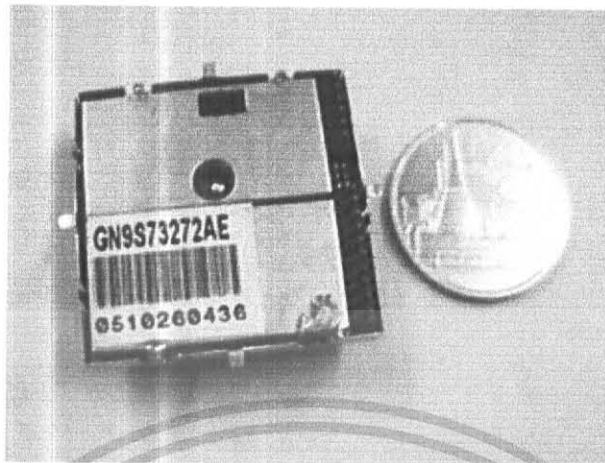
ส่วนโครงสร้างของระบบนี้จะถูกคิดอยู่กับผู้ป่วยหรือผู้ต้องการความช่วยเหลือและที่โรงพยาบาลของผู้ป่วย โดยจะมีส่วนของการประมวลผลทั้งหมดและจัดการข้อมูลต่างๆ โดยจะมีโครงสร้างโดยรวมแสดงดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 โครงสร้างการทำงานของระบบ

หลักการการทำงานของระบบแสดงตำแหน่งของผู้ร้องขอและหาเส้นทางในการไปพบผู้ร้องขอเป็นการนำเอาเทคโนโลยีของ ระบบ GPS มาประยุกต์ใช้ในการประมวลผลข้อมูลต่างๆ เพื่อที่จะสามารถแสดงตำแหน่งปัจจุบันของผู้ร้องขอ ณ ขณะนั้น ว่าอยู่ ณ ตำแหน่งใด

3.2 เครื่องรับระบบพิกัดตำแหน่ง (GPS Receiver)

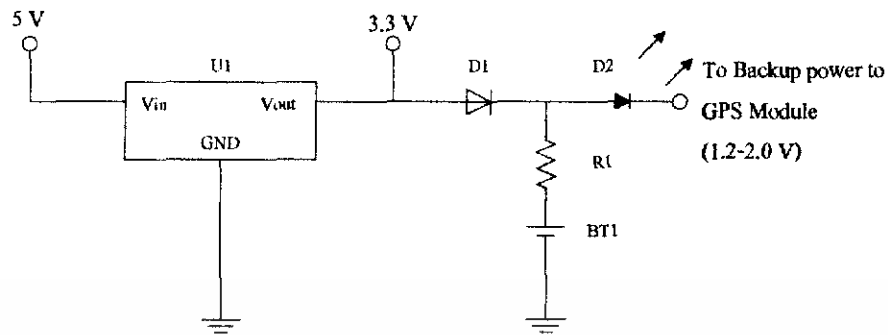
รูปที่ 3.2 เครื่องรับ GPS ที่เลือกใช้รุ่น VT002P

ขา	ชื่อ	ประเภท	หน้าที่
1	GPIO[4]	I/O	บอกสถานะ
2	NC (Mode)	NU	ไม่มีหน้าที่
3	NMEA TX	I/O	ด้านส่ง ให้เอาต์พุตเป็นข้อมูลและสัญญาณนำร่อง (0)
4	NMEA RX	I/O	ด้านรับ จะรับสัญญาณจากซอร์ฟแวร์ (0)
5	NC(WAKEUP)	NU	ไม่มีหน้าที่
6	Reset	I	คอปุ่มรีเซต (Active Low)
7	VBAT	I	แบตเตอรี่สำรองใช้ไฟ DC 2.5-3.3V
8	GND	PWR	กราวด์ (Ground)
9	VDD	PWR	ไฟ DC +5V
10	GPIO[0]	I/O	กราวด์ (Ground)

ตารางที่ 3.1 ขาต่อใช้งาน VT002P

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การต่อใช้งานโมดูล VT002P

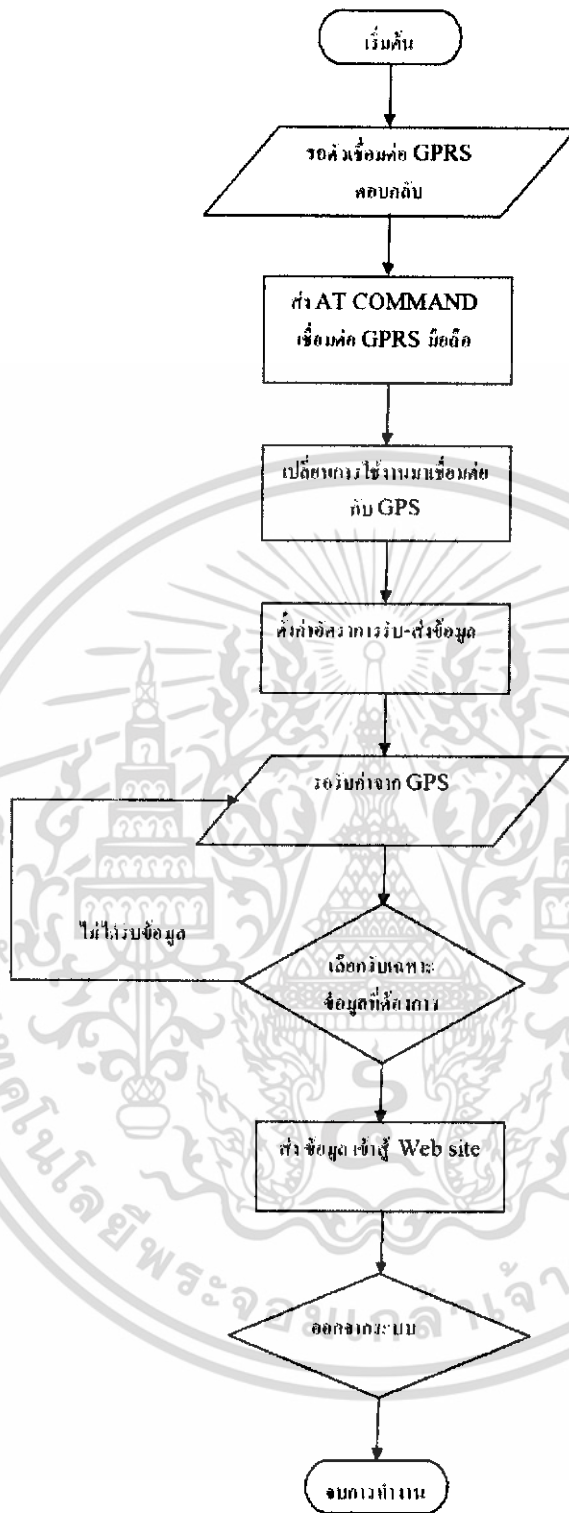

รูปที่ 3.3 วงจรจ่ายไฟโมดูล GPS

โดยวงจรประกอบด้วย

- U1 : RT9167-33CB (RICHTEK)
- D1 : BAT54 (FAIRCHILD)
- R1 : 100 Ohm
- D2 : LED
- BT1 : Battery ML4145 (Panasonic)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

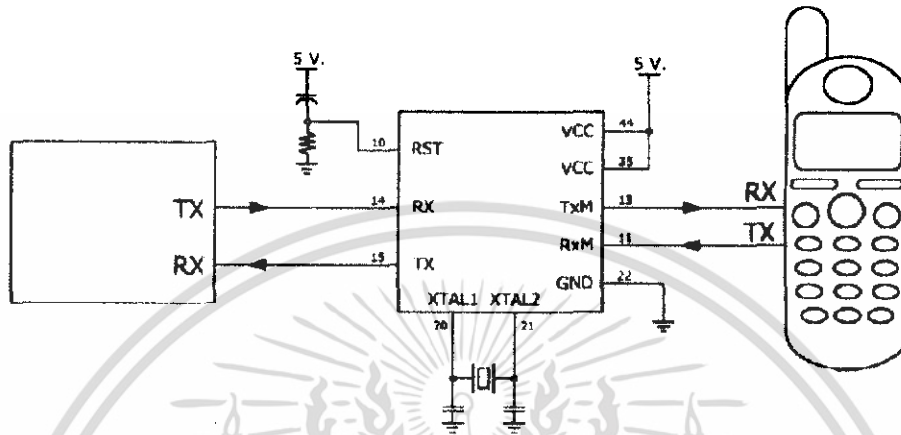

รูปที่ 3.4 ผังการทำงานในส่วนของโปรแกรมทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

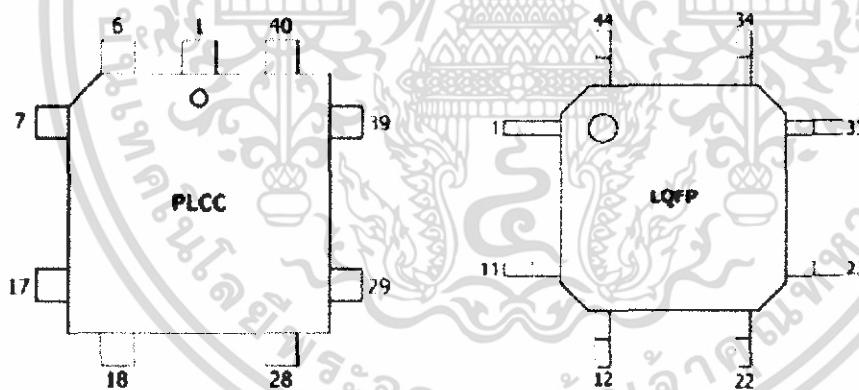
3.4 วงจร TCP/IP Stack

ในโครงการนี้จะใช้ชิพ TCP/IP Stack เบอร์ TNS010i ซึ่งมีส่วนของโปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนดลำดับข้อมูลและแปลความข้อมูล รูปแพ็กเกจและโปรโตคอลแบบ TCP และ ให้ IP เป็นลักษณะการกำหนดจุดต่อเชื่อมเน็ตเวิร์ค ซึ่งมีข้อดีคือสามารถสนับสนุนโปรโตคอลพื้นฐาน เช่น TCP/IP, PPP, DNS, HTTP, SMTP, POP3 และ TCP/IP socket

รูปที่ 3.5 โครงสร้างการเชื่อมต่อของวงจร TNS010i

โครงสร้างของชิพมีลักษณะดังรูป

รูปที่ 3.6 แสดงโครงสร้างของชิพ TNS 010i

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1 AT COMMAND

AT COMMAND คือชุดคำสั่งมาตรฐาน ที่สามารถใช้ติดต่อสื่อสารกับอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ เช่น โมเด็ม หรือ อุปกรณ์ DTE (Data Terminal Equipment) เพื่อได้ตอบคั่งค่าหรือสั่งงานอุปกรณ์เหล่านั้น ให้ทำงานตามที่ต้องการ และสำหรับการติดต่อกับโทรศัพท์มือถือ จะใช้ชุดคำสั่งที่เรียกว่า GSM AT COMMAND

ตัวอย่างคำสั่งที่เป็น BASIC AT COMMAND

AT	ตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ ถ้าสามารถติดต่อกันได้ อุปกรณ์จะตอบกลับมาว่า OK
ATD phone number;	โทรไปยังเลขหมายปลายทาง (phone number)
ATH	วางสาย
ATA	รับสาย

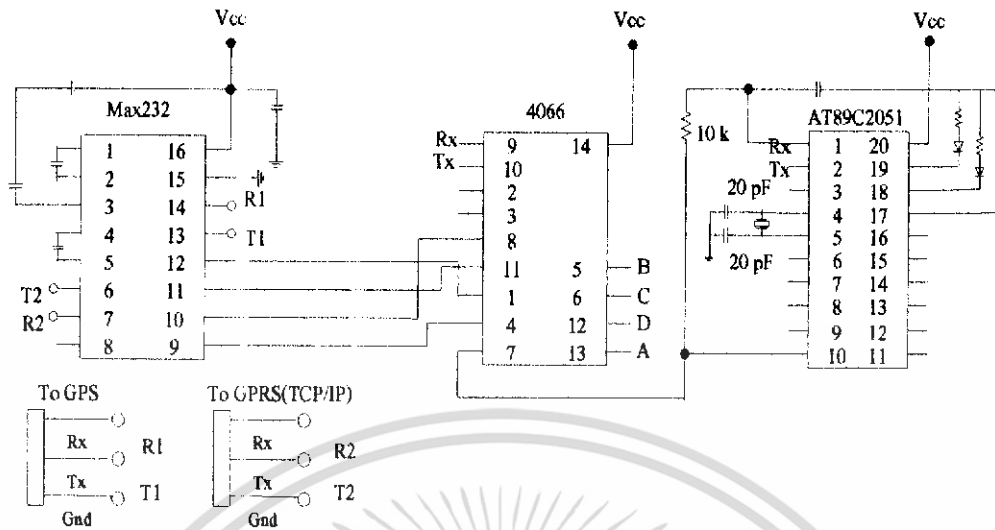
3.4.2 AT COMMAND ที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมต่อ ของชิป TNS0101

ชุดคำสั่ง AT COMMAND ที่ใช้กับโทรศัพท์มือถือได้มีอยู่มากมาย ทั้งการอ่านรุ่นโทรศัพท์ ตรวจสอบระดับแบตเตอรี่ ตรวจสอบระดับสัญญาณ แต่ในที่นี้จะกล่าวเพียงคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการรับ-ส่งข้อมูลโดยผ่าน ชิป TNS0101 เท่านั้น

AT+I	ตรวจสอบความพร้อมของชิป
AT+IOPEN	เปิดการเชื่อมต่อ PPP
AT+ISETD=XXX	ใส่เบอร์ติดต่อกับ ISP
AT+ISETDNS=<IP>	ตั้งค่า DNS server's IP address (ในกรณีที่ ISP ไม่กำหนดไว้เป็นอัตโนมัติ)
AT+ISETUSER=XXX	ตั้งค่า PPP user name
AT+ISETPASS=XXX	ตั้งค่า PPP password

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

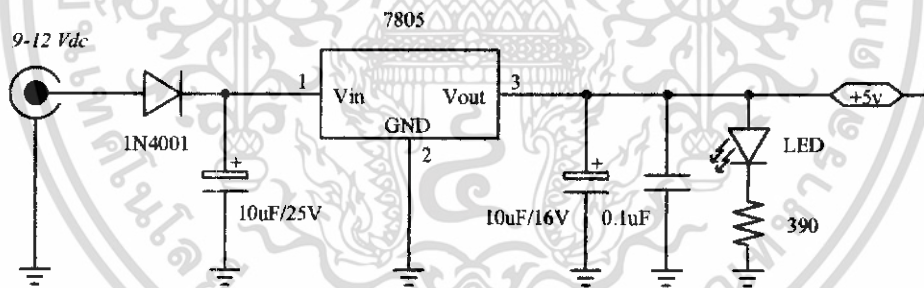
3.5 วงจรไมโครคอนโทรลเลอร์

รูปที่ 3.9 การต่อใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์

3.6 วงจรภาคจ่ายไฟ

เป็น วงจรที่จำกัดแรงดันให้เหลือเพียง 5 V เพื่อที่จะเป็นแหล่งจ่ายไฟให้กับวงจรไมโครคอนโทรลเลอร์ของเรา ซึ่งตัวที่ทำหน้าที่นี้คือ ไอซี 7805

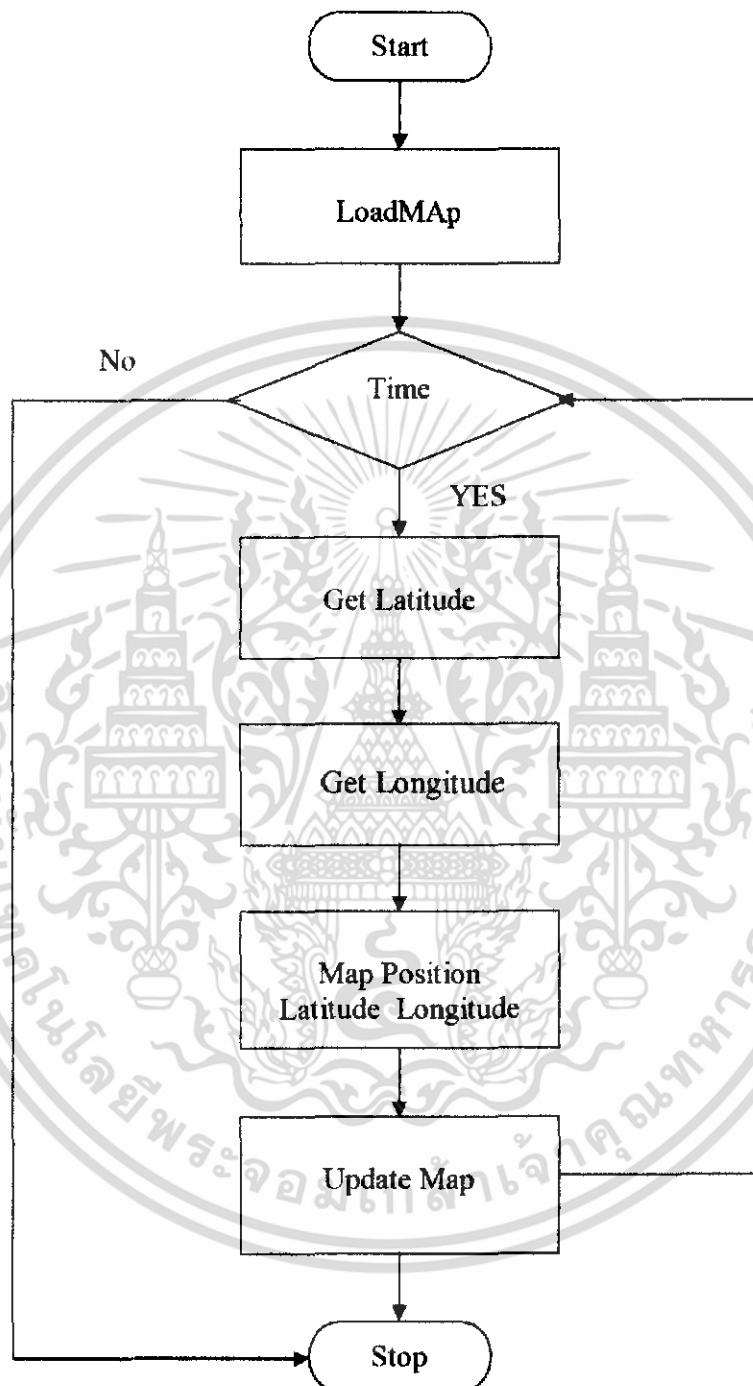

รูปที่ 3.10 วงจรภาคจ่ายไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การสร้างและการออกแบบโปรแกรม

ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม Position tracking สามารถอธิบายโครงสร้างด้วย Flow Chart ได้ดังนี้

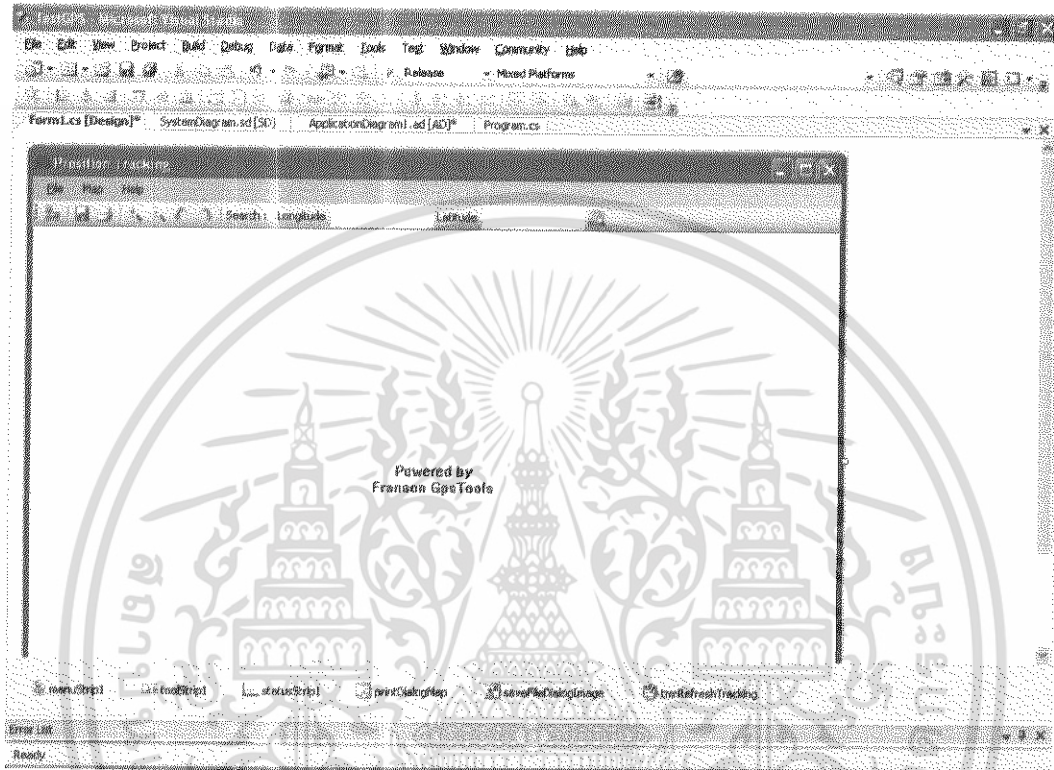

รูปที่ 3.11 แสดงการทำงานของโปรแกรม Position tracking

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยโปรแกรม Position tracking ถูกเขียนขึ้นมาโดยใช้โปรแกรม Microsoft visual studio 2005 ซึ่งจะมีโปรแกรมหลายโปรแกรมบรรจุอยู่ โดยเราจะใช้ในส่วนของ Microsoft visual C# เป็นเครื่องมือในการเขียนและยังเป็นภาษาหนึ่งที่มีรูปแบบของภาษาเป็น Object Oriented Program

เริ่มออกแบบ Form โปรแกรมโดยการเพิ่ม Tool ต่างๆ ใน Form แล้วเขียนคำสั่งเพื่อควบคุม Tool นั้นๆ ตามหน้าที่ของมัน ซึ่งแสดงหน้าต่าง Form ดังรูปที่ 3.12

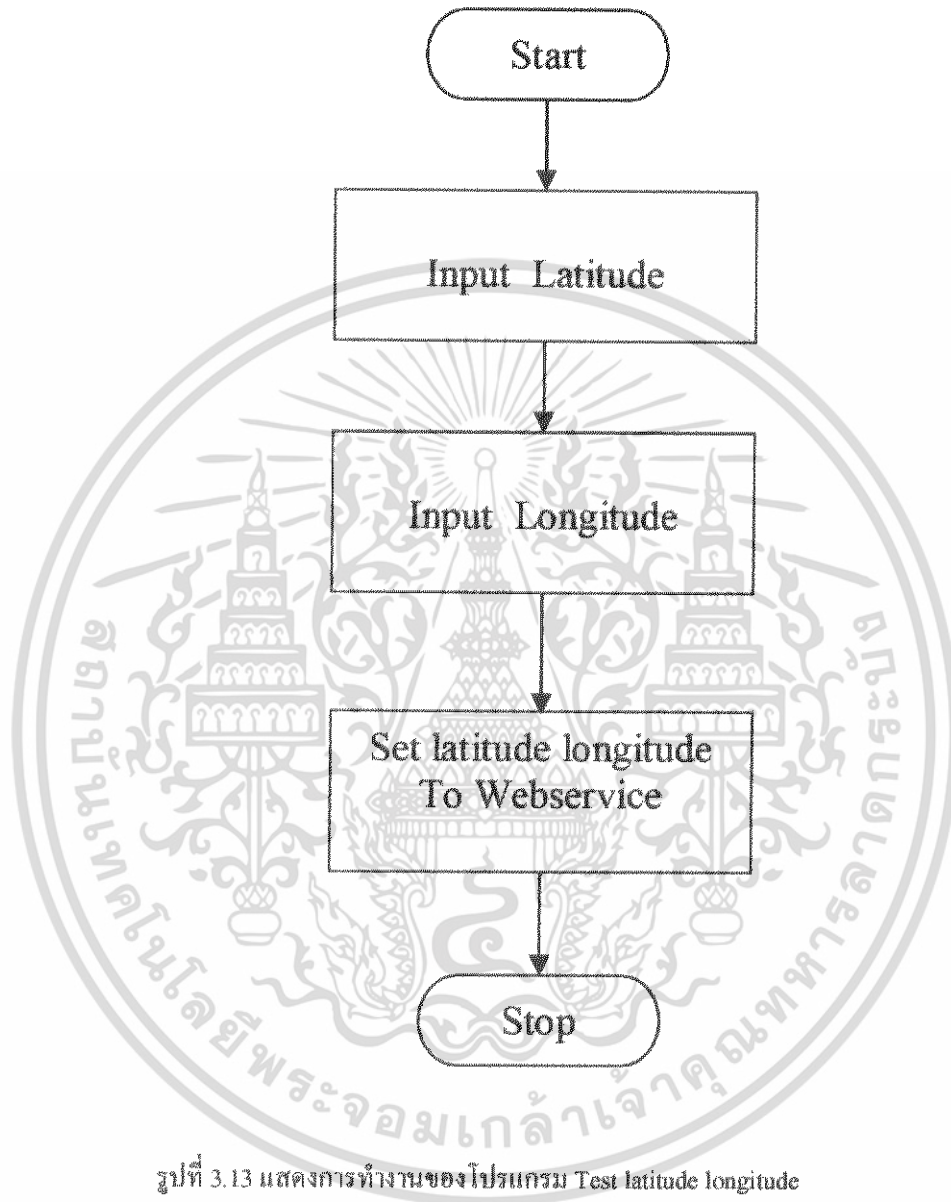

รูปที่ 3.12 แสดงให้เห็นหน้าต่าง Form โปรแกรมที่มี Tool ต่างๆ ประกอบอยู่

ในการคำนวณการสร้าง Grid นั้น ได้สร้างเก็บไว้เป็น file.dll เพื่อฝังคำสั่งนี้ไว้ใน โปรแกรม ซึ่ง Form จะไปดึงคำสั่งนี้มาใช้งานร่วมกับแผนที่ โดยแผนที่ที่นำมาใช้นั้น ได้ทำการจับภาพมาจากแผนที่ของโปรแกรม Smartmap GPS เมื่อทำการจับภาพเสร็จแล้ว จำเป็นที่จะต้อง Mark ตำแหน่งอ้างอิงไว้ประมาณ 10 จุดเพื่อให้พิกัดของแผนที่ของโปรแกรม Position Tracking แน่นยำที่สุดเท่าที่เชื่อมกับพิกัดในแผนที่ของโปรแกรม Smartmap GPS

3.8 การออกแบบโปรแกรม Test latitude longitude

แสดงได้ตาม Flow Chart ดังนี้

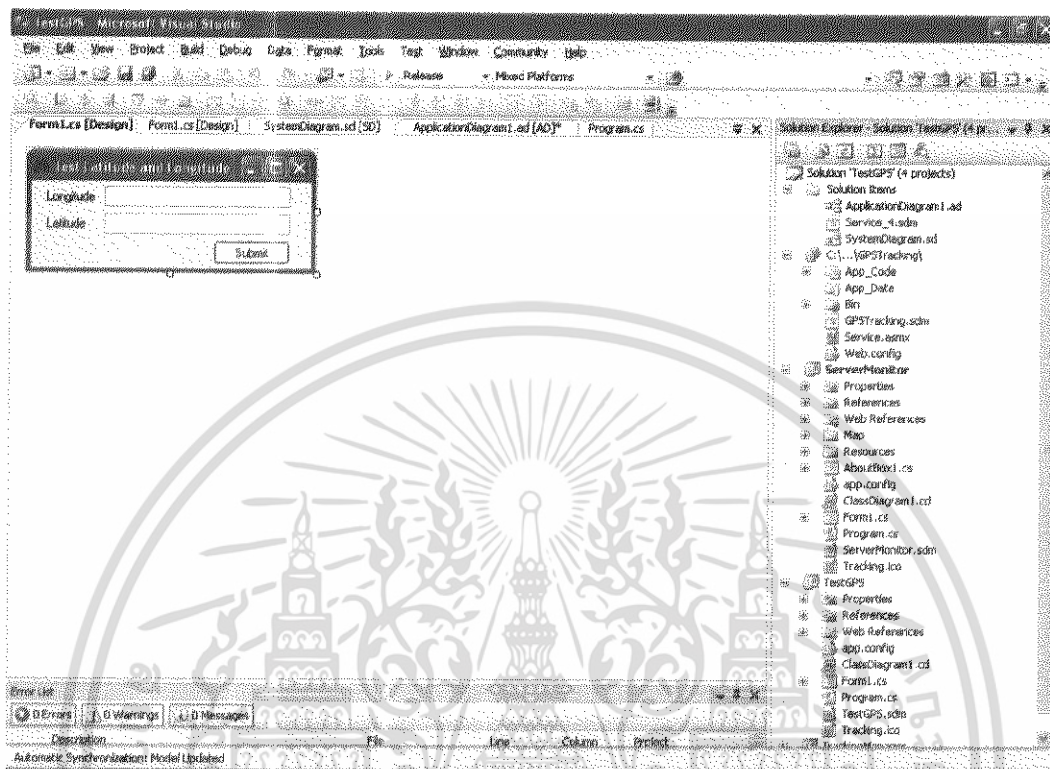

รูปที่ 3.13 แสดงการทำงานของโปรแกรม Test latitude longitude

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 การออกแบบ Form โปรแกรม Test latitude longitude

โปรแกรม Test latitude longitude ใช้ Microsoft Visual C# เป็นเครื่องมือในการเขียนแสดงได้ดังรูป 3.14

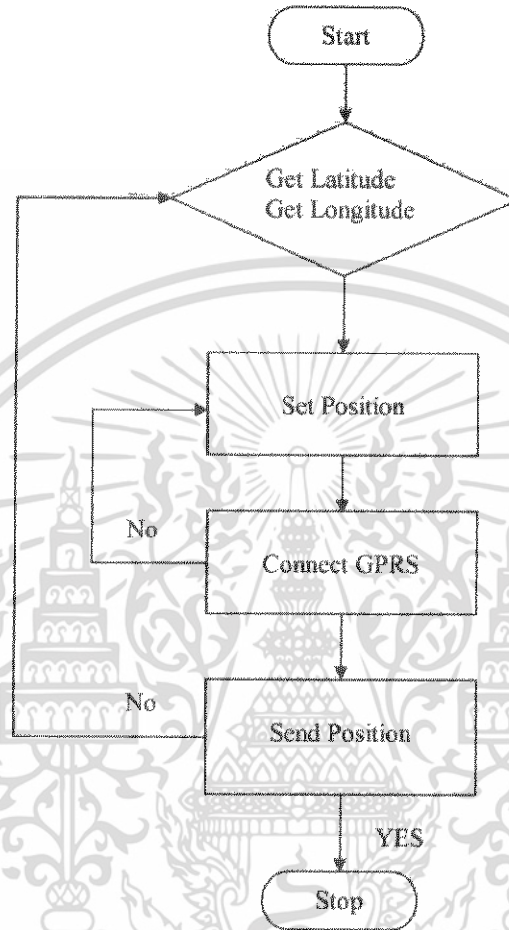

รูปที่ 3.14 แสดงการออกแบบ Form ของโปรแกรม Test latitude longitude

ซึ่งโปรแกรม Test latitude longitude สามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องติดตั้ง โดยสามารถทำการทดสอบได้จากเครื่องเดียวกันกับตัวเครื่อง Server หรือคนละเครื่องก็ได้ (Client) โดยการตั้งค่า IP ใน XML Configuration File ของเครื่องที่ทดสอบ (Client) ให้ตรงกับ IP ของเครื่อง Server

3.10 การออกแบบโปรแกรม GPSTrackingMobile เพื่อใช้ทดสอบการส่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด จากโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS

การออกแบบโปรแกรม GPSTrackingMobile ถูกออกแบบและเขียนด้วยภาษา JAVA ตาม FlowChart ดังรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.15 แสดงขั้นตอนการทำงานของ โปรแกรม GPSTrackingMobile

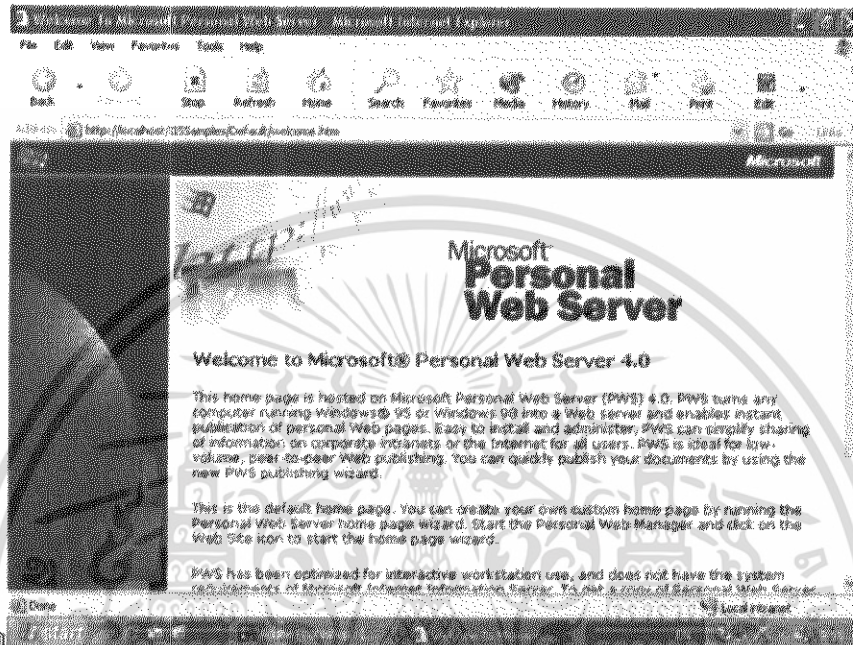
การติดตั้งโปรแกรม GPSTrackingMobile ทำได้โดยการใช้โปรแกรม Nokia PC Suite ช่วยในการติดตั้งตัว Application นี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. เชื่อมต่อคอมพิวเตอร์กับโทรศัพท์มือถือ แล้วเปิดโปรแกรม Nokia PC Suite โปรแกรมจะทำการค้นหาโทรศัพท์มือถือโดยอัตโนมัติ
2. เลือก Icon การติดตั้ง Application จากนั้นเลือกไฟล์ที่จะติดตั้งและเลือกแหล่งที่เก็บ โปรแกรม (เก็บไว้ในโฟลเดอร์ส่วนตัว)
3. เมื่อทำการติดตั้งสำเร็จ ก็สามารถเข้าไปใช้โปรแกรม GPSTrackingMobile ในไฟล์โทรศัพท์มือถือที่เก็บเอาไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

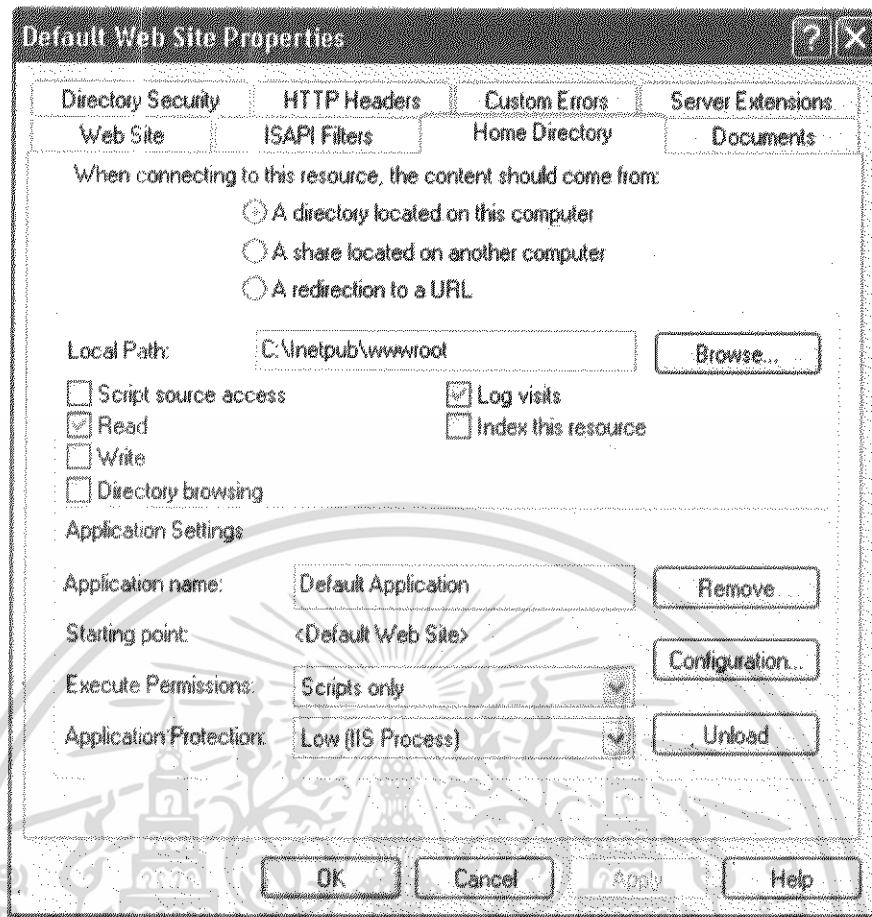
3.11 การติดตั้งโปรแกรม Position Tracking

ทำการลงโปรแกรม .NET FRAMEWORK 2.0 เพื่อให้โปรแกรม Position tracking ทำงานได้ เมื่อทำการติดตั้งสำเร็จแล้วก็ทำการติดตั้ง IIS ให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อทำหน้าที่เป็น Server เมื่อลง IIS แล้ว มาตั้งค่าการใช้งาน หลังจากที่เราลง IIS เมื่อเปิด Browser ขึ้นมาและพิมพ์ <http://localhost> ซึ่งจะแสดงได้ดังรูปที่ 3.16

รูปที่ 3.16 แสดงหน้าต่าง Web Server ที่เราทำการเรียก

ซึ่งโดยปกติแล้ว Path ตั้งต้นของ IIS จะถูก Set ไว้ที่ `c:\Inetpub\wwwroot` เพราะฉะนั้นเมื่อสร้างไฟล์ของโปรแกรม Position tracking ก็ให้เก็บไว้ที่ Path นี้ แต่สามารถที่จะเซตให้ IIS เรียกไปที่ Path อื่นได้ หรือเซต Path ตั้งต้นที่ไม่ใช่ `C:\Inetpub\wwwroot` ก็ได้โดยให้เข้าไปที่ Control Panel ดับเบิ้ลคลิกที่ Administrative Tools จะได้น้ำจอของ Administrative Tools และให้ดับเบิ้ลคลิกที่ Internet Information Services จะได้น้ำจอของ Internet Information Services ตามรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.18 แสดงหน้าต่าง Default Web Site Properties เพื่อทำการเซตค่าต่างๆของ IIS

เมื่อทำการเซตค่า IIS ได้แล้วก็จะสามารถใช้งานโปรแกรมในเครื่อง Server ให้สามารถเชื่อมต่อ กับเครื่อง Client ได้ ซึ่งในการใช้งานจริงเราจะใช้ URL ของตัว Web Service เพื่อให้เครื่อง Client เครื่องอื่นสามารถเข้ามาใช้บริการ โปรแกรม Position tracking ได้ เพื่อให้มีความหลากหลายในการใช้งานมากขึ้น

บทที่ 4

ผลการทดลอง

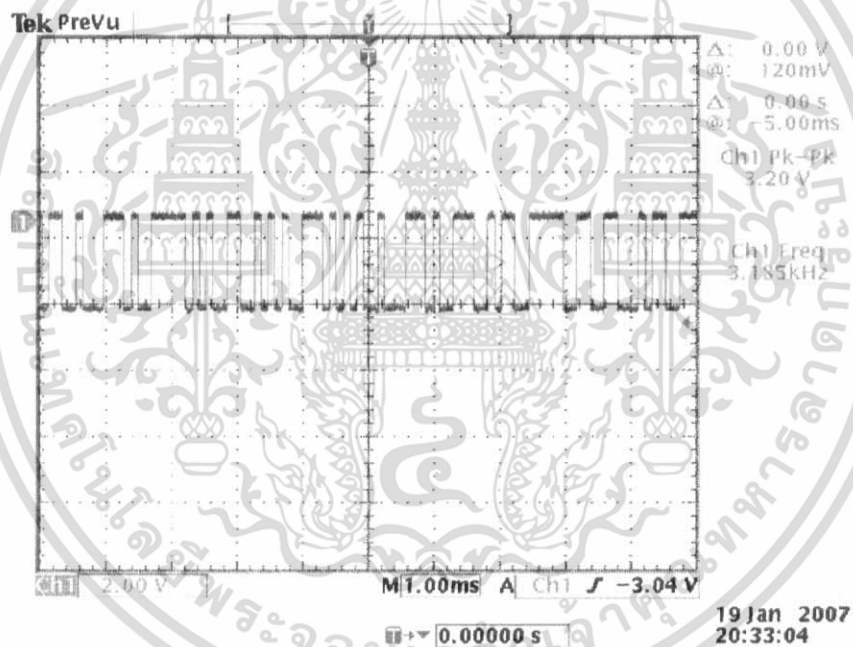
ในบทนี้จะกล่าวถึงการดำเนินงาน โดยประมวลความรู้ที่ศึกษามาทั้งหมด มาประกอบกัน และประยุกต์ใช้ ออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์ แบ่งเป็นขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

4.1 ทดสอบการรับค่าจากโมดูลเครื่องรับ GPS

วัตถุประสงค์ของการทดลอง

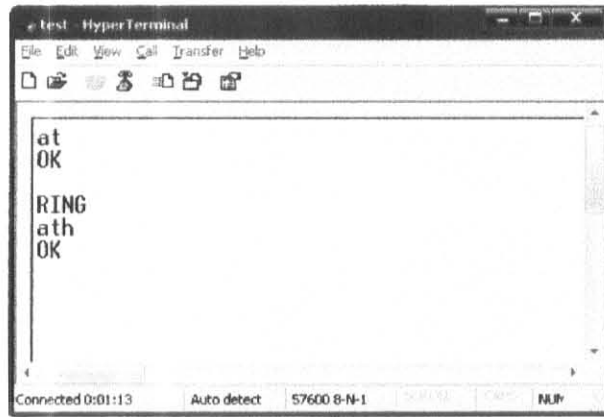
1. ทดสอบการทำงานของ โมดูลเครื่องรับ GPS
2. ตรวจสอบผลของข้อมูลที่รับได้ว่าถูกต้องตามความต้องการหรือไม่
3. สามารถนำข้อมูลที่รับไปใช้ได้งานได้ถูกต้อง

จากรูปที่ 4.1 เป็นการทดลองการรับข้อมูลจากเครื่องรับสัญญาณ GPS โดยต่อผ่านวงจร MAX232 พิกัดเป็นตัวอย่างการทดสอบรับสัญญาณ GPS บนทางควมบางโคล่ -แจ้งวัฒนะ

รูปที่ 4.1 ผลการรับข้อมูลจากเครื่องรับ GPS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 ผลการทดสอบคำสั่งพื้นฐาน โทรศัพท์มือถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ทดสอบการทำงานของวงจร TCP/IP Stack

การทดสอบการทำงานของวงจร TCP/IP Stack เมื่อเชื่อมต่อกับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้นสามารถทำได้ดังนี้

- เชื่อมต่อวงจร กับ โทรศัพท์ และคอมพิวเตอร์ทางพอร์ตคอม 1
- ใช้โปรแกรม HyperTerminal และตั้งค่าบอดเรทเท่ากับ 19200 BPS
- หาวงจรใช้งาน ได้จะขึ้น +I_READY ดังรูป
- เซตค่าต่างเพื่อเชื่อมต่อกับเครือข่าย GPRS

The image shows two screenshots of a HyperTerminal window. The top screenshot displays the execution of several AT commands and their responses:

```

+I_READY
at+i
+I_OK
at+idetect
57600
+I_OK
at+isetsd=99***2#
+I_OK
at+isetsdns=209.155.33.1
+I_OK
at+isetsuser=dtac
+I_OK
at+isetspass=dtac
+I_OK
at+iopen
+I_OK
  
```

The bottom screenshot shows the execution of an AT+IHTTP command and the resulting HTML response from a web server:

```

at+ihttp://www.icantaloup.com/gpstracking/receiveposition.aspx?latitude=1342.0098&longitude=10030.0524
+I_OK

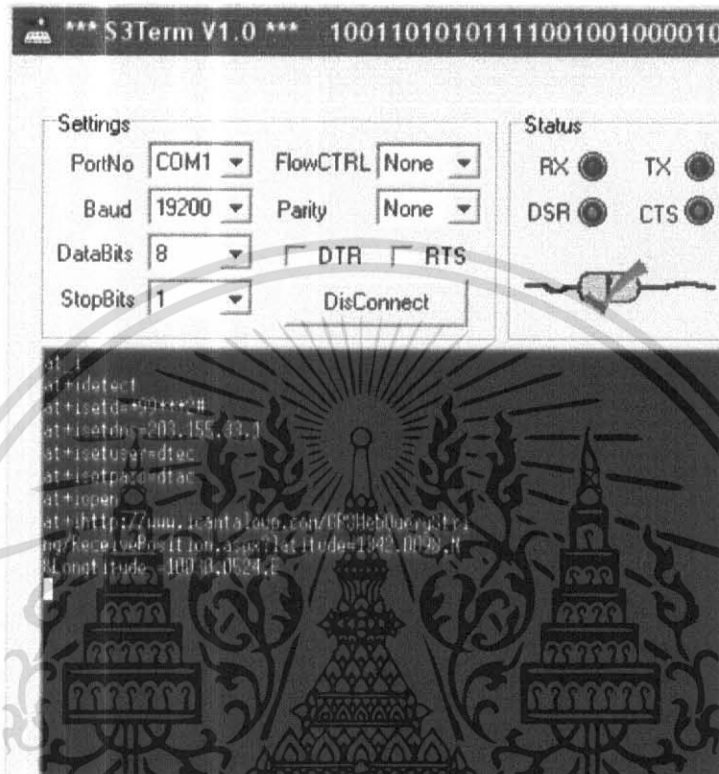
<!DOCTYPE html PUBLIC "-//W3C//DTD XHTML 1.0 Transitional//EN" "http://www.w3.org/TR/xhtml1/DTD/xhtml1-transitional.dtd">
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" >
<head><title>
Receive Position
</title></head>
<body>
<form name="form1" method="post" action="receiveposition.aspx?latitude=1342.0098&longitude=10030.0524" id="form1">
<input type="hidden" name="VIEWSTATE" id="__VIEWSTATE" value="/wEPDwUJNzgzNDMwNTMzZGRh6pxEh5ILdayLwZQ6By55CcTftA=" />
<div>
Welcome to Receive Position.</div>
</form>
</body>
</html>
  
```

รูปที่ 4.5 แสดงผลการทำงานของวงจร TCP/IP ขณะเชื่อมต่อโทรศัพท์เคลื่อนที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การจำลองการทำงานโปรแกรมไมโครคอนโทรลเลอร์

จากการเขียน โปรแกรมภาษาแอสซิมบลีเพื่อทำการตัดค่าพิกัดและส่งคำสั่งในการเชื่อมต่อ กับ วงจร TCP/IP Stack จะจำลองการทำงานโดยใช้โปรแกรม S3term. เพื่อทำการรับคำสั่งและพิกัด ผลการจำลองการทำงานของโปรแกรมจะเป็นดังรูป 4.6

รูปที่ 4.6 ผลการจำลองการทำงานของ โปรแกรม

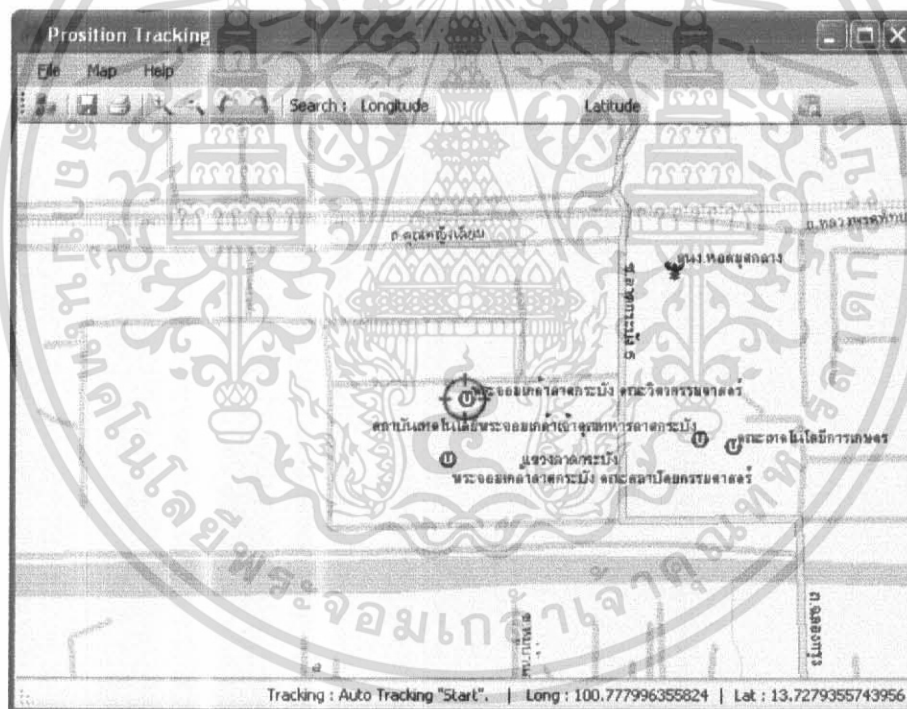
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การทดลองการพล็อตค่าตำแหน่งละติจูด ลองจิจูด โดยเป็นการส่งข้อมูลระหว่าง Computer กับ Computer

ผลการพล็อตตำแหน่งพิกัดในแผนที่

เริ่มต้น โดยการเปิดโปรแกรม Test ตำแหน่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด ที่อยู่ในส่วน Client เพื่อทำการทดสอบการทำงานของโปรแกรม Position Tracking ที่อยู่ในฝั่ง Server และเมื่อทำการเปิดโปรแกรม Position Tracking จะแสดงตำแหน่งพิกัดเริ่มต้นดังรูปข้างล่าง

รูปที่ 4.7 โปรแกรม Test เมื่อยังไม่มีการค่าพิกัด

รูปที่ 4.8 ค่าเริ่มต้นเมื่อยังไม่มีการส่งค่าตำแหน่งจากเครื่อง Client เข้ามายังเครื่อง Server

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นทำการใส่ตำแหน่งพิกัดละติจูด ลองจิจูดลงในช่อง Longitude, Latitude ดังนี้

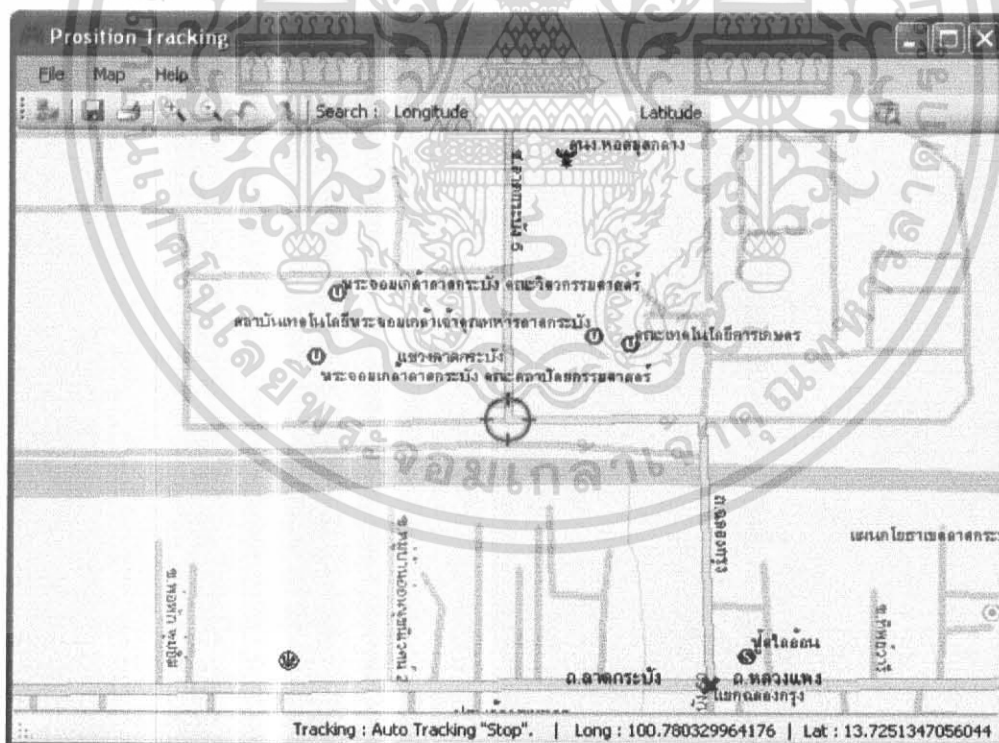
Longitude ที่ 100.778126

Latitude ที่ 13.7248126

ซึ่งเป็นตำแหน่งห้วมถนนวนหน้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ แล้วทำการ Submit เพื่อส่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด มายังเครื่อง Server

รูปที่ 4.9 เมื่อใส่ตำแหน่งพิกัดละติจูด สองติจุด

เมื่อตัวเครื่อง Server ได้รับตำแหน่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด จากเครื่อง Client โปรแกรม Position Tracking ก็แสดงตำแหน่งพิกัดนั้นออกมา จะเห็นว่าเป็นตำแหน่งห้วมถนนวนหน้าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ซึ่งจะตรงกับตำแหน่งพิกัดที่ส่งมาจาก โปรแกรม Test ของเครื่อง Client ดังรูปที่ 4.10

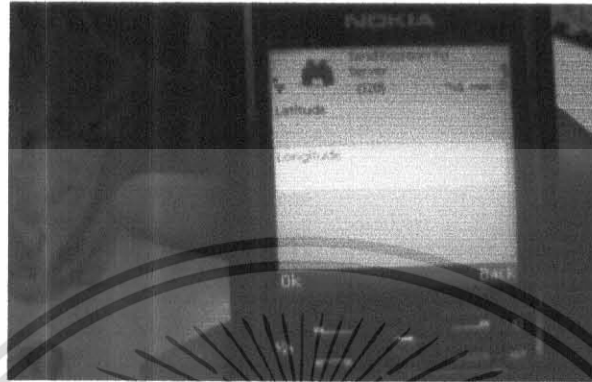

รูปที่ 4.10 การแสดงตำแหน่งพิกัดที่เครื่อง Server ได้รับพิกัดมาจากเครื่อง Client

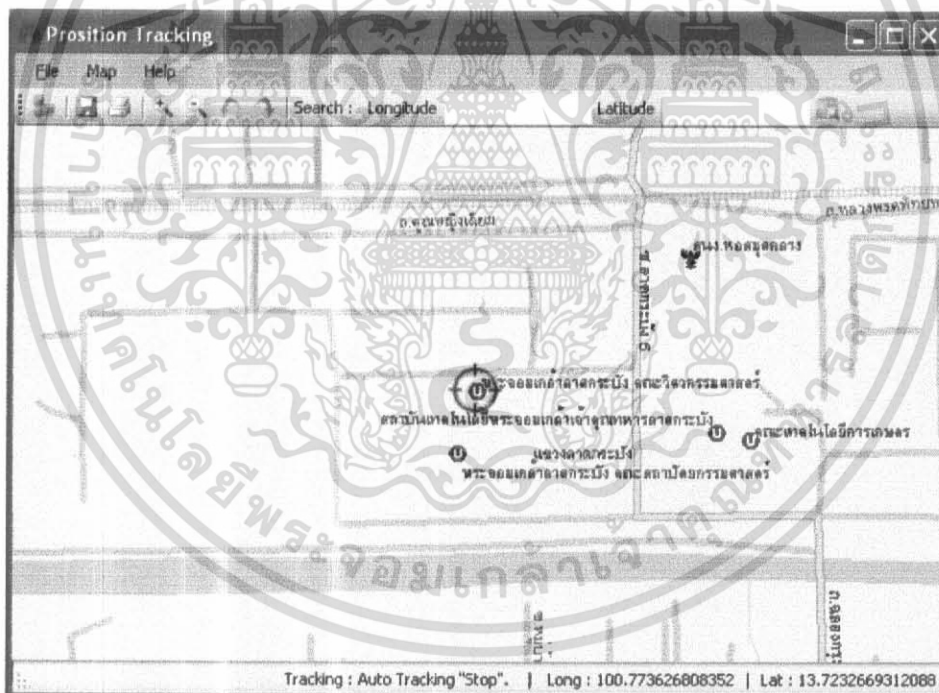
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 ผลการส่งค่าพิกัดละติจูด ลองจิจูด ทางโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS

เมื่อทำการติดตั้งโปรแกรม GPSTrackingMobile เรียบร้อยแล้ว จากนั้นให้เปิดโปรแกรม GPSTrackingMobile จะปรากฏหน้าจอดังรูปที่ 4.11 เปิดโปรแกรม Position Tracking เพื่อสังเกตตำแหน่งพิกัด ในแผนที่ จะเห็นได้ว่าตำแหน่งพิกัดอยู่ในตำแหน่งเริ่มต้น คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.11 แสดง Application ในการส่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด

รูปที่ 4.12 ตำแหน่งเริ่มต้นเมื่อยังไม่มีการส่งพิกัดตำแหน่ง

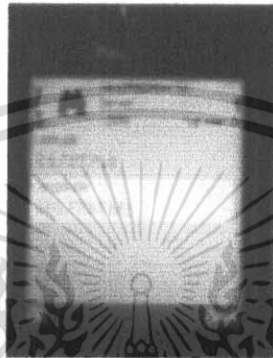
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนั้นใส่ค่าตำแหน่งพิกัดละติจูด ลองจิจูด แล้วกดปุ่ม OK ระบบจะทำการเชื่อมต่อเข้ากับ
 เครื่องข่าย GPRS จากนั้นก็จะสามารถส่งพิกัดไปยังเครื่อง Server โดยจะแสดงข้อความ Send Position to
 Server Complete เมื่อทำการส่งสำเร็จ แต่ถ้าการส่งพิกัดไม่สำเร็จก็จะแสดงข้อความ Sending Position
 failure และพิกัดในการส่งนี้คือ

Latitude ที่ 13.727750

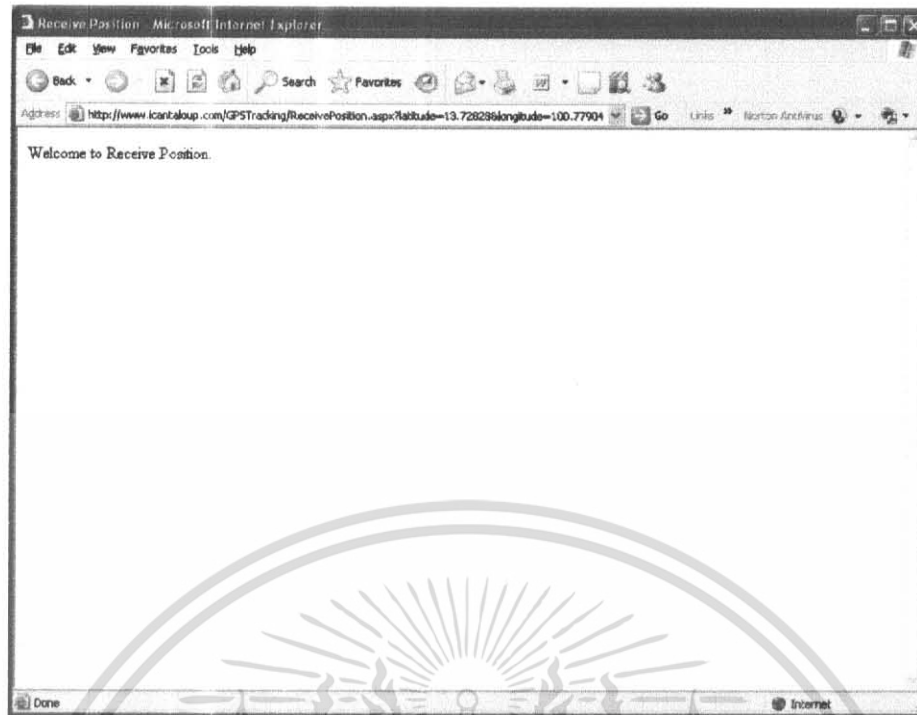
Longitude ที่ 100.778738

โดยพิกัดนี้คือสำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

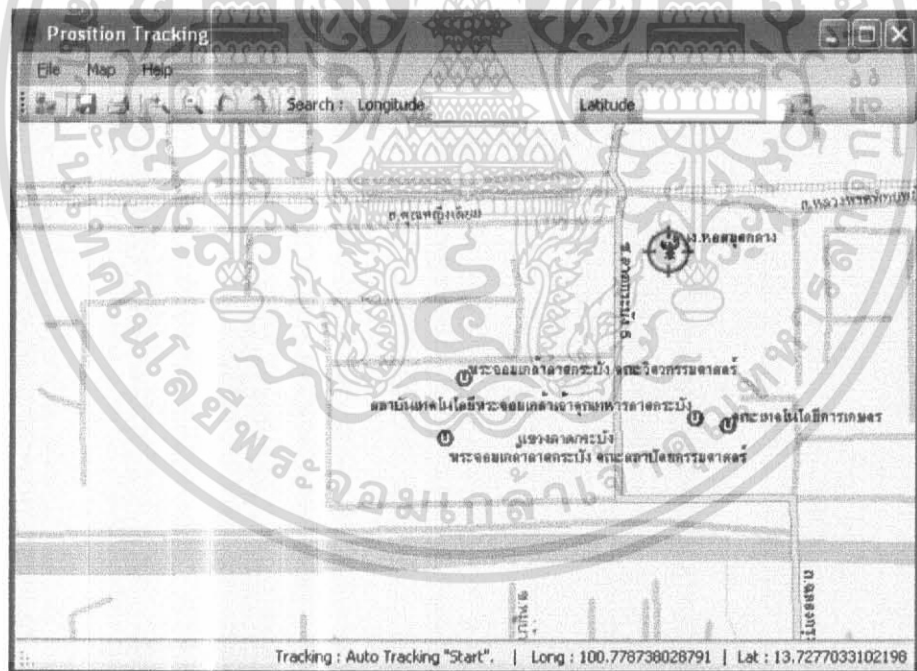

รูปที่ 4.13 แสดงการใส่ค่าพิกัดละติจูด ลองจิจูด แล้วทำการส่งตำแหน่งพิกัดผ่านเครือข่าย GPRS

เมื่อมีการส่งพิกัดดังกล่าวแล้วนั้น เครื่อง Server ก็จะรับค่าพิกัดที่ส่งมาจาก โทรศัพท์มือถือผ่าน
 เครือข่าย GPRS โดยเครื่อง Server นั้นจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันกับตัว Web Service เพื่อมาอัปเดต
 ตำแหน่งพิกัดใน โปรแกรม Position Tracking ของเครื่อง Server ดังแสดงดังรูปที่ 4.14

รูปที่ 4.14 แสดงหน้าเว็บเมื่อมีการส่งพิกัดตำแหน่ง

รูปที่ 4.15 แสดงตำแหน่งพิกัดที่รับมาจากโทรศัพท์มือถือผ่านเครือข่าย GPRS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 สรุป

5.1 สรุปผลการพัฒนาโครงการ

โครงการนี้ได้สำเร็จตามจุดประสงค์และขอบเขตที่ได้ตั้งไว้คือ สามารถรับค่าที่ได้จากเครื่องรับ GPS เพื่อนำตำแหน่งที่รับได้นั้น รวมทั้งสามารถทำการหาเส้นทางได้ตามที่ผู้ใช้ต้องการได้

จากการทำโครงการนี้ เป็นต้องศึกษาความรู้หลายด้าน คือ ระบบ GPS, การเขียน โปรแกรมบนระบบฝังตัว ซึ่งความรู้ที่ได้จากการศึกษาและการทำโครงการนี้ ทำให้เข้าใจระบบวิศวกรรมสารสนเทศทางด้านสื่อสารมากขึ้น เพราะเป็นการนำความรู้ด้าน การสื่อสาร, เทคโนโลยีใหม่ และอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้รวมเข้าด้วยกัน

5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้น

5.2.1 ข้อจำกัดของระบบ GPS

สัญญาณที่ส่งมายังเครื่องรับ GPS ไม่สามารถทะลุผ่านของแข็ง เช่น อาคาร หรือใต้ทางด่วนได้ และสถานที่ต้องไม่แคบเกินไป เพราะเครื่องรับ GPS จะต้องรับสัญญาณจากดาวเทียม GPS อย่างน้อยถึง 3 ดวง ข้อจำกัดอีกอย่างหนึ่งก็คือในเรื่องความคลาดเคลื่อนของข้อมูลตำแหน่งที่วัด ซึ่งเครื่องรับ GPS ทั่วไป จะรับสัญญาณ ได้ตำแหน่งที่ไม่เที่ยงตรงมากเท่ากับของทหาร ส่วนความแม่นยำและความไวของเครื่องรับ GPS นั้นขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีที่ใช้เครื่องรับ GPS

5.2.2 ข้อมูลแผนที่

ข้อมูลแผนที่ดิจิทัล เป็นการเก็บข้อมูลตำแหน่งที่ละจุดจากสถานที่จริง ตามจุดที่ต้องการทั้งหมด โดยถ้ายิ่งความละเอียดสูงก็จะทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมาก การเก็บข้อมูลดังกล่าวจึงทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับฐานข้อมูลที่มีราคาสูงไปด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการนำไปใช้งานทางด้านธุรกิจ นอกจากระบบต้องมีประสิทธิภาพที่ดีแล้วค่าใช้จ่ายก็เป็นส่วนสำคัญ ในการใช้งานจริงต้องติดต่อหาแผนที่ดิจิทัลให้ได้ ซึ่งมีที่ราคาที่สูง และส่วนที่ใช้เชื่อมต่อกับโทรศัพท์มือถือรุ่นต่างๆควรจะมีพอร์ตให้มากขึ้นและหลากหลายขึ้นเพื่อให้ใช้ได้กับมือถือรุ่นอื่นๆด้วย

ส่วนของการแสดงผล สามารถพัฒนาให้การแสดงภาพของแผนที่ที่มีรายละเอียดข้อมูลมากยิ่งขึ้น เพราะการแสดงชื่อของถนนและการแสดงผลเมื่อทำการหาเส้นทางยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

หนังสืออ้างอิง

1. วราวุธ คัมภีร์วัฒน์ และ สุชาดา ไชยสุข, “ระบบควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้าด้วย SMS”, ปริญญาทิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2547.
2. รศ.ดร. สุวิมล สิริชีวะภาค, “เทคโนโลยีของโลคัลแอสเซมบลีเน็ตเวิร์ค”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2539.
3. รศ.ดร. สมยศ จุณปิยะ, “การประยุกต์ใช้งานไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล MCS-51”, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2543.
4. พิชญ จุลศิริ, “ครบเครื่องเรื่อง GPS”, บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด, พิมพ์ครั้งที่ 1, 2549.
5. อนันต์ คำภีระ, “ความรู้เกี่ยวกับแผนที่เบื้องต้น”, [Online].เข้าถึงได้จาก:
<http://www.physics.sci.rit.ac.th/sciencefac/artic/map/map.htm>, 2004.
6. ศุภฤกษ์ ชัยชนะ, “แผนที่ตัวเลข”, [Online] เข้าถึงได้จาก
<http://www.geocites.com/sup2822911>, 2004.
7. โปรแกรม SmartMap Viewer 3.0, บริษัท MappointAsia (Thailand) Co, Ltd

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Source code MCS-51

```

ORG      20H      ;SET DATA AREA In Internal RAM
DAT_STR:  DS      1
DAT_AREA: DS      26
STACK:    DS      1
GPS       BIT     P3.3
GPRS     BIT     P3.4
BUZZER   BIT     P3.7
IO        BIT     3.5      ;LED
SW_PORT  EQU     P1
LED      EQU     P0      ; TEST to P0 ,Real - P1
;-----SET MAIN PROGRAM -----
ORG      0
LJMP     MAIN
;-----
ORG      23H
LJMP     RXINTR      ;Serial Port Interrupt Routine
;***** START MAIN PROGRAM *****
MAIN:
        CLR     EA
        MOV     SP,#STACK      ;inti. Parameter
        MOV     PSW,#0H      ;inti. Parameter
;-----
SP1:    MOV     R5,#1
        LCALL  BAUD192
        LCALL  SETGPRS
DSP2:   LCALL  BAUD96
        LCALL  RD_GPS      ;Read GPS Data '$GPRMC data
        LCALL  BAUD192
;
        LCALL  TX2TEL
        LCALL  SEND2TEL    ;send Data Lat/long to Moblie gprs
        LCALL  DLY15m
;
        DJNZ  R5,DSP2
        SJMP  $
;***** END MAIN PROGRAM *****
BAUD192:
        CLR     EA
        MOV     SCON,#01010000B ;set Mode 1 8 bit Asynchronous
ren = 1 Enable Serial Port
        MOV     TMOD,#00100000B ;set mode (timer) ;mode 2 Auto
Reload 8 bit)
        MOV     TCON,#01000000B ;Timer0,1 internal count
        MOV     TH1,#0FBH      ;19200 BPS at x'tal 18.432MHz
        MOV     TL1,#0FBH      ;Change to #0FD when use x'tal
at 11.092 MHz
        MOV     LED,#0FEH      ;Set LED off
        MOV     A,#80H          ;SET PCON.7 or SMOD = 1
        ORL     PCON,A         ; TO 19200 bps baud rate
        MOV     SW_PORT,#0B6H ;SET LED 2 on/ Switch to GPS
D=0;C=1;B=1;A=0
        MOV     R6,#0FFh      ;Wait for TCP/IP Module Respond
        DJNZ  R6,$
        MOV     LED,#07FH
        SETB   EA
        LCALL  HBEEP
        RET

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

BAUD96: CLR EA
MOV SCON,#01010000B ;set Mode 1 8 bit Asynchronous
ren = 1 Enable Serial Port
MOV TMOD,#00100000B ;set mode (timer) ;mode 2 Auto
Reload 8 bit)
MOV TCON,#01000000B ;Timer0,1 internal count
MOV TH1,#0FBH ;19200 BPS at x'tal
18.432MHz >>
MOV TL1,#0FBH ;Change to #0FD when use x'tal
at 11.092 MHz
MOV A,#0EFH ;SET PCON.7 or SMOD = 0
MOV PCON,#0 ; TO 9600 bps baud rate
MOV SW_PORT,#0E9H ;SET LED 1 on / Switch to
GPSD=1;C=0;B=0;A=1
MOV LED,#10111111B
MOV R6,#0FFh ;Wait for GPS Module Respond
DJNZ R6,$
SETB EA
LCALL HBEEP
RET
;-----
MOV LED,#11111011b ;Test State 6 sequence of
program
SJMP $
;-----
RD_GPS: CLR EA
LCALL RX_BYTE ;RECEIVED '$' First Data Format
CJNE A,#'$',RD_GPS
MOV LED,#11011111B ;Test State 1
sequence of program
;----- Test String ' $GPRMC ' from GPS -----
LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#G',RD_GPS
LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#P',RD_GPS
LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#R',RD_GPS
LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#M',RD_GPS
LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#C',RD_GPS
MOV LED,#11101111B ;Test State 2 sequence of program
;----- Skip Data 14 Byte of date/time from GPS-----
MOV R0,#14
LCALL RX_BYTE ; Read Skip data seq. 14 byte
DJNZ R0,Skipdat
MOV LED,#11111011B ;Test State 3 sequence of program
;----- Read Data 24-26 Byte lat/long end at 'E' -----
MOV R0,#24
MOV R1,#DAT_AREA
GPR_RD: LCALL RX_BYTE
CJNE A,'#E',WR_DAT
MOV @R1,A
SJMP OUT1
WR_DAT: MOV DAT_STR,A
MOV LED,#11111011b ;Test State 4 sequence of program
MOV @R1,DAT_STR
INC R1
DJNZ R0,GPR_RD
OUT1: RET

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

----- SEND Data TO Mobile Phone -----
TX2TEL:      NOP
ECHO_2:      ;SETB  TR1
              ; CLR   ES
              MOV   R1,#DAT_AREA
              MOV   R0,#24
LOOP2:       MOV   A,@R1
              LCALL TX_BYTE
              INC   R1
              DJNZ  R0,LOOP2
              MOV   LED,#11110111b           ;Test State 5
sequence of program
              RET
;
;RXRET:      JNB   RI,$
              CLR   RI
              POP   ACC
              SETB  EA
              RETI
;
;TXRET:      MOV   SBUF,A
              JNB   TI,$
              CLR   TI
              POP   ACC
              SETB  EA
              RETI
;
RX_BYTE:     JNB   RI,$
              MOV   A,SBUF
              CLR   RI
              RET
;
TX_BYTE:     MOV   SBUF,A
              JNB   TI,$
              CLR   TI
              RET
;
CRLF:       MOV   A,#0DH
              LCALL TX_BYTE
              MOV   A,#0AH
              LCALL TX_BYTE
              RET
;
----- TEST RESPOND of Device -----
I_OK:       LCALL  RX_BYTE
              CJNE  A,#'+',I_OK
              LCALL  RX_BYTE
              CJNE  A,#'I',I_OK
              LCALL  RX_BYTE
              CJNE  A,#' ',I_OK
              LCALL  RX_BYTE
              CJNE  A,#'O',I_OK
              LCALL  RX_BYTE
              CJNE  A,#'K',I_OK
              MOV   A,#99H
              RET
;
NotRDY:     LCALL  LBEEP
              MOV   A,#33H
              MOV   LED,#10111101b
              RET

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

;----- SET GPRS Baudrate at 19200 and Dial -----
SETGPRS:  MOV  DPTR,#AT_I
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#IDTECT
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#DIAL
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#DNS
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#SETUSER
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#SETPASS
          LCALL SEND_STR
          MOV  DPTR,#I_OPEN
          LCALL SEND_STR
          RET

SEND2TEL:
          MOV  DPTR,#I_HTTP
          LCALL SENDSTR2
          LCALL CRLF
          LCALL I_OK
          RET

;----- SEND String Routine Baudrate19200 -----
SEND_STR: MOV  A,#00
LOOP9:    MOVC A,@A+DPTR
          CJNE A,#0AH,LOOP8
          LCALL TX_BYTE
          LCALL I_OK
          RET
LOOP8:    LCALL TX_BYTE
          INC  DPTR
          MOV  A,#0
          SJMP LOOP9

;- SEND Latitude+Data and Longtitude+Data to web Site Baudrate19200 -
SENDSTR2: MOV  A,#00
LOOP5:    MOVC A,@A+DPTR
          CJNE A,#'=',LOOP4
          LCALL TX_BYTE
          SJMP SENDLAT
LOOP4:    LCALL TX_BYTE
          INC  DPTR
          MOV  A,#0
          SJMP LOOP5

;-----
SENDLAT:
          MOV  LED,#11111101b
          MOV  R1,#DAT_AREA
          MOV  R0,#11
LOOPP2:   MOV  A,@R1
          LCALL TX_BYTE
          INC  R1
          DJNZ R0,LOOPP2

;----- Send String longtitude -----
          MOV  DPTR,#Longtitude
          MOV  A,#00
LOOPP9:   MOVC A,@A+DPTR
          CJNE A,#'=',LOOPP8

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

                LCALL TX_BYTE
                INC    R1
;----- Send Number of longitude From GPS -----
SEDLONG:      MOV    R0,#12
LOOPP4:      MOV    A,@R1
                LCALL TX_BYTE
                INC    R1
                DJNZ  R0,LOOPP4
                RET

LOOPP8:      LCALL TX_BYTE
                INC    DPTR
                MOV    A,#0
                SJMP  LOOPP9

;----- Delay 15 minute for Read next Position and send
DLY15m:      ;UnderconStruction Command

                NOP
                RET
GPRMC:      DB 'GPRMC'
GPRSB:      DB 'AT+IPR=57600',0Dh,0AH
EEP_WR:     DB 'AT&W',0Dh,0AH
AT_I:       DB 'at+i',0Dh,0AH
GPRSTB:     DB 'at+isetbaud=192',0Dh,0AH
DIAL:       DB 'at+isetd=*99**2#',0Dh,0AH
DNS:        DB 'at+isetdns=203.155.33.1',0Dh,0AH
SETUSER:    DB 'at+isetuser=dtec',0Dh,0AH
SETPASS:    DB 'at+isetpass=dtac',0Dh,0AH
I_OPEN:     DB 'at+iopen',0Dh,0AH
IDTECT:     DB 'at+idetct',0Dh,0AH
                DB 'AT+iOPEN=0',0Dh,0AH
                DB 'I_READY',0Dh,0AH
I_HTTP:     DB
                'at+ihttp://www.icantaloup.com/GPSTracking/ReceivePosition.aspx
?latitude='
Longitude:  DB '&Longitude ='
$INCLUDE    "voice.ASM"
END

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Source code Server Monitor เขียนโดยใช้ภาษาC#

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.ComponentModel;
using System.Data;
using System.Drawing;
using System.Text;
using System.Windows.Forms;
using System.Collections;
using System.Drawing.Printing;
namespace ServerMonitor
{
    public partial class Form1 : Form
    {
        GpsToolsNET.Position gpsPosition;
        bool startTracking;
        public Form1()
        {
            InitializeComponent();
            InitializeGPS();
            startTracking = true;
            ManageTimer();
        }
        /// <summary>
        /// This function use for initial config gps
        /// </summary>
        public void InitializeGPS()
        {
            try
            {
                GpsToolsNET.License gpsLicense;
                gpsLicense = new GpsToolsNET.License();
                gpsPosition = new GpsToolsNET.Position();
                //
                // Input serial number for GPS Tools SDK
                gpsLicense.LicenseKey="pCn7g92vpPojTKIjyxAngvmbq4pa2f6ToBq3";
                //
                // Set default position
                UpdatePosition();
                //
                // Set location and size for show map in main programs
                trackingMap.Location = this.Location;
                trackingMap.Size = this.Size;
                trackingMap.Open("Map/bkkMap.MapLib");
                trackingMap.Position = this.gpsPosition;
                trackingMap.Update();
                GpsViewNET.Icon objIcon = trackingMap.NewIcon("positionPoint2");
                objIcon.Position = this.gpsPosition;
                trackingMap.Update();
            }
            catch (Exception ex)
            {
                MessageBox.Show("initializeGPS : " + ex.Message);
            }
        }
        private void trackingMap_SizeChanged(object sender, EventArgs e)
        {

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        trackingMap.Update();
    }
    private void UpdatePosition()
    {
        try
        {
            TrackingService.Service objGPSTracking = new
            ServerMonitor.TrackingService.Service();
            this.gpsPosition.Latitude = objGPSTracking.GetLatitude();
            this.gpsPosition.Longitude = objGPSTracking.GetLongitude();
        }
        catch (Exception)
        {
            this.gpsPosition.Longitude = 100.776322;
            this.gpsPosition.Latitude = 13.726211;
            //MessageBox.Show(ex.Message, "Server Monitor", MessageBoxButtons.OK,
            MessageBoxIcon.Error);
        }
        trackingMap.Update();
    }
    private void trackingMap_OnMouseMove(MouseButtons Button, short Shift,
    GpsToolsNET.Position objPosition, GpsViewNET.Point objPoint)
    {
        tsLblLongitude.Text = "Long : " +
        Convert.ToString(objPosition.Longitude);
        tsLblLatitude.Text = "Lat : " +
        Convert.ToString(objPosition.Latitude);
    }
    private void trackingMap_OnMouseDown(MouseButtons Button,
    short Shift, GpsToolsNET.Position objPosition, GpsViewNET.Point
    objPoint)
    {
        trackingMap.Position = objPosition;
        trackingMap.Update();
    }
    #region " Tool Bar Events "
    private void tsBtnPrint_Click(object sender, EventArgs e)
    {
        printMap();
    }
    private void tsBtnExportToImage_Click(object sender,
    EventArgs e)
    {
        exportImage();
    }
    private void tsBtnZoomIn_Click(object sender, EventArgs e)
    {
        ZoomIn();
    }
    private void tsBtnZoomOut_Click(object sender, EventArgs e)
    {
        ZoomOut();
    }
    private void tsBtnRotateLeft_Click(object sender, EventArgs e)
    {
        RotateLeft();
    }
    private void tsBtnRotateRight_Click(object sender, EventArgs e)
    {
        RotateRight();
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        #endregion
        #region "Menu Bar Events "
        private void exportToImaToolStripMenuItem_Click(object
sender, EventArgs e)
        {
            exportImage();
        }
        private void printToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            printMap();
        }
        private void zoomInToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            ZoomIn();
        }
        private void zoomOutToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            ZoomOut();
        }
        private void rotateRightToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            RotateRight();
        }
        private void rotateLeftToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            RotateLeft();
        }
        private void exitToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            Application.Exit();
        }
        #endregion
        #region " Save Map To Image "
        public void exportImage()
        {
            try
            {
                saveFileDialogImage.Filter = "Jpeg
(*.jpeg)|*.jpeg|Bitmap (*.bmp)|*.bmp|Gif (*.gif)|*.gif|PNG
(*.png)|*.png";
                saveFileDialogImage.ShowDialog();
                if (saveFileDialogImage.FileName != "")
                {
                    switch (saveFileDialogImage.FilterIndex)
                    {
                        case 1:
                            trackingMap.ImageFormat =
System.Drawing.Imaging.ImageFormat.Jpeg;
                            break;

                        case 2:
                            trackingMap.ImageFormat =
System.Drawing.Imaging.ImageFormat.Bmp;
                            break;
                    }
                }
            }
        }
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        case 3:
trackingMap.ImageFormat = System.Drawing.Imaging.ImageFormat.Gif;
        break;

        case 4:
trackingMap.ImageFormat = System.Drawing.Imaging.ImageFormat.Png;
        break;
    }
System.IO.MemoryStream memStream = trackingMap.GetImageStream();
// Create a file to write the stream into it.
System.IO.FileStream fs =
(System.IO.FileStream) saveFileDialogImage.OpenFile();
// Write the stream into the created file.
memStream.WriteTo(fs);
        fs.Close();
    }
}
catch (Exception ex)
{
    MessageBox.Show("exportImage", ex.Message);
}
}
#endregion
#region " Print Map "
public void printMap()
{
    try
    {
        PrintDocument doc = new PrintDocument();
        // Add event handler that handles printing
        doc.PrintPage += new
PrintPageEventHandler(doc_PrintPage);
        printDialogMap.ShowDialog();
        doc.PrinterSettings = printDialogMap.PrinterSettings;
        // Print! Will call doc_PrintPage()
        doc.Print();
    }
    catch (Exception ex)
    {
        MessageBox.Show("printMap", ex.Message);
    }
}
private void doc_PrintPage(object sender, PrintPageEventArgs
e)
{
    try
    {
        // BMP, GIF, PNG or JPEG (PNG is default)
trackingMap.ImageFormat = System.Drawing.Imaging.ImageFormat.Jpeg;
System.IO.MemoryStream memStream = trackingMap.GetImageStream();
// Make an image of map
        Image img = Image.FromStream(memStream);

        // Draw image on print Graphics
        e.Graphics.DrawImage(img, new Point(100, 100));
        // No more pages to print
        e.HasMorePages = false;
    }
    catch (Exception ex)

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        {
            MessageBox.Show("doc_PrintPage", ex.Message);
        }
    }
#endregion
#region " Zoom "
public void ZoomIn()
{
    this.UseWaitCursor = true;
    try
    {
        trackingMap.Zoom += 1;
        trackingMap.Update();
    }
    catch (Exception)
    {
    }
    this.UseWaitCursor = false;
}
public void ZoomOut()
{
    this.UseWaitCursor = true;
    try
    {
        trackingMap.Zoom -= 1;
        trackingMap.Update();
    }
    catch (Exception)
    {
    }
    this.UseWaitCursor = false;
}
#endregion
#region " Rotate "
public void RotateLeft()
{
    this.UseWaitCursor = true;
    try
    {
        trackingMap.Rotation += 5;
        trackingMap.Update();
    }
    catch (Exception)
    {
    }

    this.UseWaitCursor = false;
}
public void RotateRight()
{
    this.UseWaitCursor = true;
    try
    {
        trackingMap.Rotation -= 5;
        trackingMap.Update();
    }
    catch (Exception)
    {
    }
    this.UseWaitCursor = false;
}
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        #endregion
        private void tsBtnSearchByLatLong_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            try
            {
                if (tsTXTLongitude.Text != "" &&
tsTXTLatitude.Text != "")
                {
                    gpsPosition.Longitude =
Convert.ToDouble(tsTXTLongitude.Text);
                    gpsPosition.Latitude =
Convert.ToDouble(tsTXTLatitude.Text);
                    trackingMap.Update();
                }
                else
                {
                    MessageBox.Show("Please input Longitude and
Latitude", "Server Monitor", MessageBoxButtons.OK,
MessageBoxIcon.Warning);
                }
            }
            catch (Exception)
            {
                MessageBox.Show("Please input numeric only", "Server
Monitor", MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Error);
            }
        }
        private void tmrRefreshTracking_Tick(object sender, EventArgs
e)
        {
            UpdatePosition();
        }
        private void aboutToolStripMenuItem_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            AboutBox1 about = new AboutBox1();
            about.ShowDialog();
        }
        private void stopTrackingToolStripMenuItem_Click(object
sender, EventArgs e)
        {
            ManageTimer();
        }
        private void tsBtnStartStopTracking_Click(object sender,
EventArgs e)
        {
            ManageTimer();
        }
        private void ManageTimer()
        {
            if (startTracking)
            {
                tmrRefreshTracking.Start();
                stopTrackingToolStripMenuItem.Text = "Stop Tracking";
                tsBtnStartStopTracking.ToolTipText = "Stop Tracking";
                tsLBLTrackingMode.Text = "Tracking : Auto Tracking
\"Start\". | ";
                this.stopTrackingToolStripMenuItem.Image =
global::ServerMonitor.Properties.Resources.Config_Server_off;
            }
        }
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Source code ตัวอย่างการเชื่อมต่อข้อมูล

```
using System.Data;
using System.Drawing;
using System.Text;
using System.Windows.Forms;
using System.Collections;
namespace TestGPS
{
    public partial class Form1 : Form
    {
        public Form1()
        {
            InitializeComponent();
        }
        private void btnSubmit_Click(object sender, EventArgs e)
        {
            TrackingService.Service objGPSTracking = new
TestGPS.TrackingService.Service();
            objGPSTracking.SetPosition(txtLatitude.Text,
txtLongitude.Text);
        }
    }
}
namespace TestGPS
{
    partial class Form1
    {
        /// <summary>
        /// Required designer variable.
        /// </summary>
        private System.ComponentModel.IContainer components = null;

        /// <summary>
        /// Clean up any resources being used.
        /// </summary>
        /// <param name="disposing">true if managed resources should
be disposed; otherwise, false.</param>
        protected override void Dispose(bool disposing)
        {
            if (disposing && (components != null))
            {
                components.Dispose();
            }
            base.Dispose(disposing);
        }

        #region Windows Form Designer generated code

        /// <summary>
        /// Required method for Designer support - do not modify
        /// the contents of this method with the code editor.
        /// </summary>
        private void InitializeComponent()
        {
            System.ComponentModel.ComponentResourceManager resources
= new System.ComponentModel.ComponentResourceManager(typeof(Form1));
            this.btnSubmit = new System.Windows.Forms.Button();
            this.txtLongitude = new System.Windows.Forms.TextBox();
            this.txtLatitude = new System.Windows.Forms.TextBox();
            this.label5 = new System.Windows.Forms.Label();
            this.label6 = new System.Windows.Forms.Label();
        }
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        this.SuspendLayout();
        //
        // btnSubmit
        //
        this.btnSubmit.Location = new System.Drawing.Point(179,
58);

        this.btnSubmit.Name = "btnSubmit";
        this.btnSubmit.Size = new System.Drawing.Size(75, 23);
        this.btnSubmit.TabIndex = 8;
        this.btnSubmit.Text = "Submit";
        this.btnSubmit.UseVisualStyleBackColor = true;
        this.btnSubmit.Click += new
System.EventHandler(this.btnSubmit_Click);
        //
        // txtLongitude
        //
        this.txtLongitude.Location = new System.Drawing.Point(72,
6);

        this.txtLongitude.Name = "txtLongitude";
        this.txtLongitude.Size = new System.Drawing.Size(182, 20);
        this.txtLongitude.TabIndex = 0;
        //
        // txtLatitude
        //
        this.txtLatitude.Location = new System.Drawing.Point(72,
32);

        this.txtLatitude.Name = "txtLatitude";
        this.txtLatitude.Size = new System.Drawing.Size(182, 20);
        this.txtLatitude.TabIndex = 4;
        //
        // label5
        //
        this.label5.AutoSize = true;
        this.label5.Location = new System.Drawing.Point(12, 35);
        this.label5.Name = "label5";
        this.label5.Size = new System.Drawing.Size(45, 13);
        this.label5.TabIndex = 13;
        this.label5.Text = "Latitude";
        //
        // label6
        //
        this.label6.AutoSize = true;
        this.label6.Location = new System.Drawing.Point(12, 9);
        this.label6.Name = "label6";
        this.label6.Size = new System.Drawing.Size(54, 13);
        this.label6.TabIndex = 14;
        this.label6.Text = "Longitude";
        //
        // Form1
        //
        this.AutoScaleMode =
System.Windows.Forms.AutoScaleMode.None;
        this.ClientSize = new System.Drawing.Size(275, 85);
        this.Controls.Add(this.label6);
        this.Controls.Add(this.label5);
        this.Controls.Add(this.txtLatitude);
        this.Controls.Add(this.txtLongitude);
        this.Controls.Add(this.btnSubmit);
        this.Icon =
((System.Drawing.Icon) (resources.GetObject("$this.Icon")));
        this.Name = "Form1";

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
        this.Text = "Test Latitude and Longitude";
        this.ResumeLayout(false);
        this.PerformLayout();
    }

#endregion

private System.Windows.Forms.Button btnSubmit;
private System.Windows.Forms.TextBox txtLongitude;
private System.Windows.Forms.TextBox txtLatitude;
private System.Windows.Forms.Label label5;
private System.Windows.Forms.Label label6;
}
}
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Application.config

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8" ?>
<configuration>
  <configSections>
    <sectionGroup name="applicationSettings"
      type="System.Configuration.ApplicationSettingsGroup, System,
      Version=2.0.0.0, Culture=neutral, PublicKeyToken=b77a5c561934e089" >
      <section name="TestGPS.Properties.Settings"
        type="System.Configuration.ClientSettingsSection, System,
        Version=2.0.0.0, Culture=neutral, PublicKeyToken=b77a5c561934e089"
        requirePermission="false" />
    </sectionGroup>
  </configSections>
  <applicationSettings>
    <TestGPS.Properties.Settings>
      <setting name="TestGPS_TrackingService_Service"
        serializeAs="String">
        <value>http://www.Icantaloup.com/GPSTracking/Service.asmx</value>
      </setting>
    </TestGPS.Properties.Settings>
  </applicationSettings>
</configuration>
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Tracking Manager

```
using File xml
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Text;
using System.Xml;
namespace TrackingManager
{
    public class CreateXML
    {
        XmlTextWriter writer;
        public void CreateXmlDocument(string xmlPathFileName, string
allLatitude, string allLongitude)
        {
            //string xmlFilename = "Test.xml";
            writer = new XmlTextWriter(xmlPathFileName,
System.Text.Encoding.UTF8);
            // Indent the XML document for readability
            writer.Formatting = System.Xml.Formatting.Indented;
            // Call WriteStartDocument to write xml declaration
            // should be the first call before writing elements
            writer.WriteStartDocument();
            // write a comment
            writer.WriteComment("This is position from mobile");
            // write root element - should atleast contain a root
element
            //writer.WriteStartElement("Article");
            writer.WriteStartElement("Tracking");
            WritePosition(allLongitude, allLatitude);
            // Write End of root element
            writer.WriteEndElement();
            // Write End of document
            writer.WriteEndDocument();
            writer.Close();
        }
        private void WritePosition(string allLongitude, string allLatitude)
        {
            // Write Element <Header>
            writer.WriteStartElement("Track");
            // Write the Title Attribute
            writer.WriteAttributeString("Position", "Keep Latitude");
            writer.WriteElementString("Longitude", allLongitude);
            writer.WriteElementString("Latitude", allLatitude);
            // Write End Element </Header>
            writer.WriteEndElement();
        }
    }
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Source code serviceSoap_stub.java

```
This class was generated by 172 StubGenerator.
// Contents subject to change without notice.
// @generated
package service;
import javax.xml.rpc.JAXRPCException;
import javax.xml.namespace.QName;
import javax.microedition.xml.rpc.Operation;
import javax.microedition.xml.rpc.Type;
import javax.microedition.xml.rpc.ComplexType;
import javax.microedition.xml.rpc.Element;
public class ServiceSoap_Stub implements service.ServiceSoap,
javax.xml.rpc.Stub {
    private String[] _propertyNames;
    private Object[] _propertyValues;

    public ServiceSoap_Stub() {
        _propertyNames = new String[] {ENDPOINT_ADDRESS_PROPERTY};
        _propertyValues = new Object[]
{"http://www.icantaloup.com/GPSTracking/service.asmx"};
    }
    public void _setProperty(String name, Object value) {
        int size = _propertyNames.length;
        for (int i = 0; i < size; ++i) {
            if (_propertyNames[i].equals(name)) {
                _propertyValues[i] = value;
                return;
            }
        }
        // Need to expand our array for a new property
        String[] newPropNames = new String[size + 1];
        System.arraycopy(_propertyNames, 0, newPropNames, 0,
size);
        _propertyNames = newPropNames;
        Object[] newPropValues = new Object[size + 1];
        System.arraycopy(_propertyValues, 0, newPropValues, 0,
size);
        _propertyValues = newPropValues;
        _propertyNames[size] = name;
        _propertyValues[size] = value;
    }
    public Object _getProperty(String name) {
        for (int i = 0; i < _propertyNames.length; ++i) {
            if (_propertyNames[i].equals(name)) {
                return _propertyValues[i];
            }
        }
        if (ENDPOINT_ADDRESS_PROPERTY.equals(name) ||
USERNAME_PROPERTY.equals(name) || PASSWORD_PROPERTY.equals(name)) {
            return null;
        }
        if (SESSION_MAINTAIN_PROPERTY.equals(name)) {
            return new java.lang.Boolean(false);
        }
        throw new JAXRPCException("Stub does not recognize
property: "+name);
    }
    protected void _preOperation(Operation op) {
        for (int i = 0; i < _propertyNames.length; ++i) {
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        op.setProperty(_propertyNames[i],
        _propertyValues[i].toString());
    }
    //
    // Begin user methods
    //
    public service.SetPositionResponse setPosition(java.lang.String
allLatitude, java.lang.String allLongitude) throws
java.rmi.RemoteException {
        // Copy the incoming values into an Object array if
needed.
        Object[] inputObject = new Object[2];
        inputObject[0] = allLatitude;
        inputObject[1] = allLongitude;
        Operation op = Operation.newInstance(_qname_SetPosition,
_type_SetPosition, _type_SetPositionResponse);
        _prepOperation(op);
        op.setProperty(Operation.SOAPACTION_URI_PROPERTY,
"http://tempuri.org/SetPosition");
        Object resultObj;
        try {
            resultObj = op.invoke(inputObject);
        } catch (JAXRPCException e) {
            Throwable cause = e.getLinkedCause();
            if (cause instanceof java.rmi.RemoteException) {
                throw (java.rmi.RemoteException) cause;
            }
            throw e;
        }
        service.SetPositionResponse result;
        // Convert the result into the right Java type.
        if (resultObj == null) {
            result = null;
        } else {
            result = new service.SetPositionResponse();
        }
        return result;
    }
    public double getLatitude() throws java.rmi.RemoteException {
        // Copy the incoming values into an Object array if
needed.
        Object[] inputObject = new Object[0];

        Operation op = Operation.newInstance(_qname_GetLatitude,
_type_GetLatitude, _type_GetLatitudeResponse);
        _prepOperation(op);
        op.setProperty(Operation.SOAPACTION_URI_PROPERTY,
"http://tempuri.org/GetLatitude");
        Object resultObj;
        try {
            resultObj = op.invoke(inputObject);
        } catch (JAXRPCException e) {
            Throwable cause = e.getLinkedCause();
            if (cause instanceof java.rmi.RemoteException) {
                throw (java.rmi.RemoteException) cause;
            }
            throw e;
        }
        double result;
        // Convert the result into the right Java type.

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

        // Unwrapped return value
        Object getLatitudeResultObj = ((Object[])resultObj)[0];
        result =
((java.lang.Double)getLatitudeResultObj).doubleValue();
        return result;
    }

    public double getLongitude() throws
java.rmi.RemoteException {
        // Copy the incoming values into an Object array if
needed.
        Object[] inputObject = new Object[0];

        Operation op = Operation.newInstance(_qname_GetLongitude,
_type_GetLongitude, _type_GetLongitudeResponse);
        _prepOperation(op);
        op.setProperty(Operation.SOAPACTION_URI_PROPERTY,
"http://tempuri.org/GetLongitude");
        Object resultObj;
        try {
            resultObj = op.invoke(inputObject);
        } catch (JAXRPCException e) {
            Throwable cause = e.getLinkedCause();
            if (cause instanceof java.rmi.RemoteException) {
                throw (java.rmi.RemoteException) cause;
            }
            throw e;
        }
        double result;
        // Convert the result into the right Java type.
        // Unwrapped return value
        Object getLongitudeResultObj = ((Object[])resultObj)[0];
        result =
((java.lang.Double)getLongitudeResultObj).doubleValue();
        return result;
    }
    //
    // End user methods
    //

protected static final QName _qname_GetLatitude = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLatitude");
protected static final QName _qname_GetLatitudeResponse = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLatitudeResponse");
protected static final QName _qname_GetLatitudeResult = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLatitudeResult");
protected static final QName _qname_GetLongitude = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLongitude");
protected static final QName _qname_GetLongitudeResponse = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLongitudeResponse");
protected static final QName _qname_GetLongitudeResult = new
QName("http://tempuri.org/", "GetLongitudeResult");
protected static final QName _qname_SetPosition = new
QName("http://tempuri.org/", "SetPosition");
protected static final QName _qname_SetPositionResponse = new
QName("http://tempuri.org/", "SetPositionResponse");
protected static final QName _qname_allLatitude = new
QName("http://tempuri.org/", "allLatitude");
protected static final QName _qname_allLongitude = new
QName("http://tempuri.org/", "allLongitude");
protected static final Element _type_SetPosition;
protected static final Element _type_SetPositionResponse;

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

protected static final Element _type_GetLatitude;
protected static final Element _type_GetLatitudeResponse;
protected static final Element _type_GetLongitude;
protected static final Element _type_GetLongitudeResponse;
    static {
        // Create all of the Type's that this stub uses, once.
        Element _type_allLatitude;
        _type_allLatitude = new Element(_qname_allLatitude,
Type.STRING, 0, 1, false);
        Element _type_allLongitude;
        _type_allLongitude = new Element(_qname_allLongitude,
Type.STRING, 0, 1, false);
        ComplexType _complexType_setPosition;
        _complexType_setPosition = new ComplexType();
        _complexType_setPosition.elements = new Element[2];
        _complexType_setPosition.elements[0] = _type_allLatitude;
        _complexType_setPosition.elements[1] = _type_allLongitude;
        _type_SetPosition = new Element(_qname_SetPosition,
_complexType_setPosition);
        ComplexType _complexType_setPositionResponse;
        _complexType_setPositionResponse = new ComplexType();
        _complexType_setPositionResponse.elements = new
Element[0];
        _type_SetPositionResponse = new
Element(_qname_SetPositionResponse, _complexType_setPositionResponse);
        _type_GetLatitude = new Element(_qname_GetLatitude,
_complexType_setPositionResponse);
        Element _type_GetLatitudeResult;
        _type_GetLatitudeResult = new
Element(_qname_GetLatitudeResult, Type.DOUBLE);
        ComplexType _complexType_getLatitudeResponse;
        _complexType_getLatitudeResponse = new ComplexType();
        _complexType_getLatitudeResponse.elements = new
Element[1];
        _complexType_getLatitudeResponse.elements[0] =
_type_GetLatitudeResult;
        _type_GetLatitudeResponse = new
Element(_qname_GetLatitudeResponse, _complexType_getLatitudeResponse);
        _type_GetLongitude = new Element(_qname_GetLongitude,
_complexType_setPositionResponse);
        Element _type_GetLongitudeResult;
        _type_GetLongitudeResult = new
Element(_qname_GetLongitudeResult, Type.DOUBLE);
        ComplexType _complexType_getLongitudeResponse;
        _complexType_getLongitudeResponse = new ComplexType();
        _complexType_getLongitudeResponse.elements = new
Element[1];
        _complexType_getLongitudeResponse.elements[0] =
_type_GetLongitudeResult;
        _type_GetLongitudeResponse = new
Element(_qname_GetLongitudeResponse,
_complexType_getLongitudeResponse);
    }
}

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Service.asmx.wsdl

```
<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<wsdl:definitions xmlns:soap="http://schemas.xmlsoap.org/wsdl/soap/"
xmlns:tm="http://microsoft.com/wsdl/mime/textMatching/"
xmlns:soapenc="http://schemas.xmlsoap.org/soap/encoding/"
xmlns:mime="http://schemas.xmlsoap.org/wsdl/mime/"
xmlns:tns="http://tempuri.org/"
xmlns:s="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
xmlns:soap12="http://schemas.xmlsoap.org/wsdl/soap12/"
xmlns:http="http://schemas.xmlsoap.org/wsdl/http/"
targetNamespace="http://tempuri.org/"
xmlns:wsdl="http://schemas.xmlsoap.org/wsdl/">
<wsdl:types>
<s:schema elementFormDefault="qualified"
targetNamespace="http://tempuri.org/">
<s:element name="SetPosition">
<s:complexType>
<s:sequence>
<s:element minOccurs="0" maxOccurs="1" name="aLatitude"
type="s:string" />
<s:element minOccurs="0" maxOccurs="1" name="aLongitude"
type="s:string" />
</s:sequence>
</s:complexType>
</s:element>
<s:element name="SetPositionResponse">
<s:complexType />
</s:element>
<s:element name="GetLatitude">
<s:complexType />
</s:element>
<s:element name="GetLatitudeResponse">
<s:complexType>
<s:sequence>
<s:element minOccurs="1" maxOccurs="1" name="GetLatitudeResult"
type="s:double" />
</s:sequence>
</s:complexType>
</s:element>
<s:element name="GetLongitude">
<s:complexType />
</s:element>
<s:element name="GetLongitudeResponse">
<s:complexType>
<s:sequence>
<s:element minOccurs="1" maxOccurs="1" name="GetLongitudeResult"
type="s:double" />
</s:sequence>
</s:complexType>
</s:element>
</s:schema>
</wsdl:types>
<wsdl:message name="SetPositionSoapIn">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:SetPosition" />
</wsdl:message>
<wsdl:message name="SetPositionSoapOut">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:SetPositionResponse" />
</wsdl:message>
<wsdl:message name="GetLatitudeSoapIn">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:GetLatitude" />
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

</wsdl:message>
<wsdl:message name="GetLatitudeSoapOut">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:GetLatitudeResponse" />
</wsdl:message>
<wsdl:message name="GetLongitudeSoapIn">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:GetLongitude" />
</wsdl:message>
<wsdl:message name="GetLongitudeSoapOut">
<wsdl:part name="parameters" element="tns:GetLongitudeResponse" />
</wsdl:message>
<wsdl:portType name="ServiceSoap">
<wsdl:operation name="SetPosition">
<wsdl:input message="tns:SetPositionSoapIn" />
<wsdl:output message="tns:SetPositionSoapOut" />
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLatitude">
<wsdl:input message="tns:GetLatitudeSoapIn" />
<wsdl:output message="tns:GetLatitudeSoapOut" />
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLongitude">
<wsdl:input message="tns:GetLongitudeSoapIn" />
<wsdl:output message="tns:GetLongitudeSoapOut" />
</wsdl:operation>
</wsdl:portType>
<wsdl:binding name="ServiceSoap" type="tns:ServiceSoap">
<soap:binding transport="http://schemas.xmlsoap.org/soap/http" />
<wsdl:operation name="SetPosition">
<soap:operation soapAction="http://tempuri.org/SetPosition"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLatitude">
<soap:operation soapAction="http://tempuri.org/GetLatitude"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLongitude">
<soap:operation soapAction="http://tempuri.org/GetLongitude"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
</wsdl:binding>
<wsdl:binding name="ServiceSoap12" type="tns:ServiceSoap">
<soap12:binding transport="http://schemas.xmlsoap.org/soap/http" />
<wsdl:operation name="SetPosition">

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
<soap12:operation soapAction="http://tempuri.org/SetPosition"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLatitude">
<soap12:operation soapAction="http://tempuri.org/GetLatitude"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
<wsdl:operation name="GetLongitude">
<soap12:operation soapAction="http://tempuri.org/GetLongitude"
style="document" />
<wsdl:input>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:input>
<wsdl:output>
<soap12:body use="literal" />
</wsdl:output>
</wsdl:operation>
</wsdl:binding>
<wsdl:service name="Service">
<wsdl:port name="ServiceSoap" binding="tns:ServiceSoap">
<soap:address
location="http://www.icantaloup.com/GPSTracking/service.asmx"/>
</wsdl:port>
<wsdl:port name="ServiceSoap12" binding="tns:ServiceSoap12">
<soap12:address
location="http://www.icantaloup.com/GPSTracking/service.asmx"/>
</wsdl:port>
</wsdl:service>
</wsdl:definitions>
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้